

ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ
ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ - ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΨΥΧΙΚΟΥ

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ ΨΥΧΙΚΟΥ

ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ

ΕΤΟΣ 2012 - 2013

ΤΕΧΝΕΣ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

Οι Έλληνες
της διασποράς

Πρόσφυγες -
Μετανάστες

Βαλκανικοί
πόλεμοι

Λογοτεχνικός
Διαγωνισμός

Εξόρμηση στην
Κωνσταντινούπολη

ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΜΗ ΜΕ
ΣΚΟΤΩΣΟΥΝ ΕΛΠΙΖΩ
ΝΑ ΜΗ ΜΕ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ
ΚΑΝΕΙΣ ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΜΗΝ
ΠΑΘΗΣΩ ΣΕ ΝΑΡΚΗ ΕΛΠΙΖΩ
ΝΑ ΒΡΩ ΛΙΓΟ ΝΕΡΟ ΣΥΝΤΟΜΑ
ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΜΗΝ ΠΕΘΑΝΩ ΕΔΩ
ΠΕΡΑ ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΜΕ ΒΡΕΙ ΚΑΠΟΙΟΣ
ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΜΕ ΒΟΗΘΗΣΕΙ Ο Ο.Η.Ε.
ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΝΑ ΜΟΥ ΔΩΣΟΥΝ
ΦΑΓΗΤΟ ΚΑΙ ΣΤΕΓΗ ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΜΕ
ΒΟΗΘΗΣΟΥΝ ΝΑ ΒΡΩ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
ΜΟΥ ΕΛΠΙΖΩ ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΝΑ ΜΠΟΡΕΣΟΥΜΕ
ΝΑ ΓΥΡΙΣΟΥΜΕ ΠΙΣΩ ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΒΡΟΥΜΕ
ΕΝΑΝ ΤΟΠΟ ΓΙΑ ΠΑΤΡΙΔΑ ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΜΠΟΡΕΣΟΥΜΕ ΝΑ
ΕΝΤΑΧΘΟΥΜΕ ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΧΤΙΣΟΥΜΕ ΕΝΑ ΜΕΛΛΟΝ ΕΔΩ

ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΜΗ ΧΡΕΙΑΣΤΕΙ ΠΟΤΕ ΜΑ ΠΟΤΕ ΣΑΝΑ ΝΑ ΤΟ ΒΑΛΟΥΜΕ ΣΤΑ ΠΟΔΙΑ!

ΑΣ ΔΩΣΟΥΜΕ ΣΤΟΥΣ 19 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ
ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ
ΛΟΓΟ ΝΑ ΕΛΠΙΖΟΥΝ

www.unhcr.gr
www.unhcr.org

Παγκόσμια Ημέρα
Προσφύγων

20 Ιουνίου

Περιεχόμενα

Τέχνες

Γαλλική Ζωγραφική	4
Μουσείο του Λούβρου	6
Το σπίτι του Κλωντ Μονέ	8
Jane Austen	10
Ο κινηματογράφος... σε νούμερα	12
Μια φορά και έναν καιρό στο Hollywood	14
Μια έκθεση αφιερωμένη στον James Bond	16
Κριτική. Δύο ιδιαίτερες ταινίες...	18

Αφιέρωμα

Μια ματιά στα παλιά	20
Οι Έλληνες της διασποράς	21
Προσφυγικές Συνοικίες της Αθήνας	22
Βαλκανικοί πόλεμοι	25
Μια γελοιογραφία για τη μετανάστευση	36

Λογοτεχνική Γωνιά

Λογοτεχνικός Διαγωνισμός	38
Η Φανή	39
Ρόδινα στίγματα	41
Στο Νέο Βουτζά	43
Όταν ο ήλιος...	44
Η Ελλάδα	46

Αθλητισμός

Ολυμπιακοί Αγώνες 2012	47
Παραολυμπιακοί Αγώνες 2012	49
Το κύπελλο του Σπύρου Λούη	
στο μουσείο της Ακρόπολης	50
Συνέντευξη κ. Βασίλη Ορφανού	51

Τεχνολογία

Σερφάρω και Safe@rw	52
Το νέο iPhone 5	53
Το iPod Nano	53
Windows 8	54
Ο ανθρώπινος εγκέφαλος	55
Ως πού θα φτάσει ο άνθρωπος;	56

Το Σχολείο μας και οι καθηγητές μας

Οι μαθητές ρωτούν... οι καθηγητές απαντούν	57
Η ιδιαίτερη γιορτή της 28ης Οκτωβρίου	59
Χριστουγεννιάτικο bazaar Κ.Α.-Κ.Ψ.	59
Μια μοναδική γιορτή για το Πολυτεχνείο	59
Χορός!	60
Συνέδριο Acstac 2013	61
Εξόρμηση στην Κωνσταντινούπολη	63

Αγαπητοί συμμαθητές & συμμαθήτριες,

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΠΟΥ ΚΡΑΤΑΤΕ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΑΣ έχει στόχο **να σας συντροφεύσει στις καλοκαιρινές σας διακοπές** μέσα από **άρθρα, συνεντεύξεις και νέα** της σχολικής μας κοινότητας. Ξεφυλλίζοντάς το, θα έχετε την ευκαιρία να ενημερωθείτε για θέματα **τέχνης, επιστήμης**, καθώς και **εφηβικού προβληματισμού**.

ΒΑΣΙΚΟ ΠΥΛΩΝΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ για τη φετινή έκδοση αποτέλεσαν η **Μικρασιατική καταστροφή** και οι **Βαλκανικοί πόλεμοι**, με ιδιαίτερη έμφαση στο ζήτημα της προσφυγιάς και της μετανάστευσης. Επίσης, μας απασχόλησαν οι **Ολυμπιακοί** και οι **Παραολυμπιακοί Αγώνες** που έλαβαν χώρα στο Λονδίνο το περασμένο καλοκαίρι, ενώ παράλληλα έχουμε συμπεριλάβει πληροφορίες για εκθέσεις και πολιτιστικά μνημεία ανά τον κόσμο και φυσικά εκδηλώσεις που υλοποιήθηκαν στο Σχολείο μας κατά το τρέχον έτος. Τέλος, αυτή τη χρονιά δημιουργήθηκε ένα ολοκαίνουριο ένθετο στις κατηγορίες μας με τίτλο **“7η Τέχνη”**, στο οποίο μπορείτε να ανατρέξετε για πληροφορίες και ενδιαφέροντα στοιχεία σχετικά με ταινίες διεθνούς φήμης.

ΜΕ ΤΙΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΕΣ ΙΔΕΕΣ των μαθητών και τη σημαντική συνεισφορά των καθηγητριών του ομίλου, το περιοδικό “Περιπλανήσεις” επισφραγίζει ένα έτος στοχευμένης και ομαδικής εργασίας. Με αφορμή το κλείσιμο μίας ακόμη χρονιάς στο γυμνάσιο, η συντακτική μας ομάδα σας εύχεται **καλές διακοπές, γεμάτες ξεκούραση και διασκέδαση!**

ΣΑΣ ΠΡΟΣΚΑΛΟΥΜΕ λοιπόν να “περιπλανηθείτε” μαζί μας σε μονοπάτια γνώσης και αναζήτησης της ανθρώπινης δημιουργίας!

Καλό καλοκαίρι σε όλους,

Θεοδώρα Παπά

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Κ. Αδαμοπούλου β_4 , Ε. Δημητρακοπούλου α_2 , Φ. Θεολογίτης α_2 , Ε. Κατσιβελα α_2 , Κ. Κορρέ α_2 , Μ. Μαλακού α_1 , Χ. Μπίρταχα α_2 , Θ. Παπά γ_6 , Κ. Σκαρδούτσου β_4 και Κ. Σκυλουράκη γ_1 .

ΥΠΕΥΘΥΝΕΣ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΕΣ: Σοφία Δεληδάκη και Γεωργία Κωνσταντινίου.
Ευχαριστούμε πολύ τους μαθητές του α_1 και την κ. Γιαλελή για την εργασία τους στο «Όταν ο ήλιος...», όσους πήραν μέρος στο λογοτεχνικό διαγωνισμό, τους μαθητές των τμημάτων α_2 και α_4 για τις γελοιογραφίες τους σχετικά με τη μετανάστευση, του μαθητές Ν. Κουσιάκη γ_3 και Π. Οικονόμου γ_4 για τις εργασίες τους στους Βαλκανικούς πολέμους και τέλος τις μαθήτριες Ε. Γιώτη και Μ. Λυριντζή από το γ_7 για τη μελέτη τους σχετικά με τις προσφυγικές συνοικίες της Αθήνας. Τέλος, όπως πάντα, ευχαριστούμε τον κ. Μιχάλη Κύρκο για την εξαιρετική δημιουργική πλευρά του περιοδικού «Περιπλανήσεις».

Τέχνες

Στην ενότητα αυτή θα επιχειρήσουμε μια σύντομη αναφορά στην τέχνη. Πιο συγκεκριμένα, θα σας παρουσιάσουμε το σπίτι του διάσημου Γάλλου ζωγράφου Κλώντ Μονέ, το οποίο, ως γνωστόν, υπήρξε μεγάλη πηγή έμπνευσης για τον καλλιτέχνη. Επίσης, θα επιχειρήσουμε μια περιήγησή σας στα πιο σημαντικά και γνωστά εκθέματα του Μουσείου του Λούβρου. Ενώ τέλος, με αφορμή τη συμπλήρωση δύο αιώνων από την πρώτη έκδοση του βιβλίου «Περηφάνια και προκατάληψη» θα σας κάνουμε μία σύντομη παρουσίασή του. Καλή ανάγνωση...

Γαλλική Ζωγραφική

[από τη Θεοδώρα Παπά, γ₆]

Με αφορμή την αναφορά στο έργο και τη ζωή του Γάλλου ζωγράφου Κλωντ Μονέ, το περιοδικό «Περιπλανήσεις» σας παρουσιάζει ένα αναλυτικό άρθρο για την ιστορία και την εξέλιξη της γαλλικής ζωγραφικής κατά το πέρασμα των αιώνων, εξιστορώντας τις περιόδους άνθισης και παρακμής της από τότε μέχρι σήμερα. Καλή ανάγνωση!

Θρησκευτική ζωγραφική

Η πρώτη περίοδος της γαλλικής ζωγραφικής, που σηματοδοτείται από το 17^ο αιώνα και μετά, λαμβάνει έντονο θρησκευτικό χαρακτήρα, καθώς οι πίνακές της προαναγγέλλουν τον ερχομό μιας λαμπρής εποχής κατά την οποία η γαλλική ιδιοφυΐα δοξάζεται ξανά. Χαρακτηριστικό της η μεγάλη γκάμα φωτοσκιάσεων και οι έντονες αντιθέσεις μεταξύ σκιάς και φωτός, ενώ ο νατουραλισμός δεν υφίσταται ακόμη. Στους περισσότερους πίνακες εξιστορείται η ζωή των Αγίων με μεγαλοπρέπεια και γαλήνη, ενώ οι ίδιοι αναπαριστώνται με κινήσεις αργές και νωχελικές. Ο Νορμανδός Νικολά Πουσέν και ο Βαλεντίν ντε Μπουλόν είναι μερικοί από τους βασικότερους εκπροσώπους του κινήματος αυτού. Πηγή έμπνευ-

σης για τους καλλιτέχνες αποτελεί η Αγία Γραφή, ιδιαίτερα η Παλαιά Διαθήκη και η ιστορία του Χριστιανισμού. Από τον 19^ο αιώνα και μετά, η θρησκευτική ζωγραφική αρχίζει να παρακμάζει εφόσον αλλάζει η νοοτροπία της κοινωνίας. Έτσι, σταδιακά επικρατεί ο ερωτισμός και ο αισθησιασμός και το ύφος μεταβάλλεται.

Η μυθολογία στη ζωγραφική

Η ζωγραφική μυθολογικών θεμάτων βασίζεται στην ελληνική λογοτεχνία από την οποία επηρεάζονται ο Όμηρος, ο Βιργίλιος και ο Οβίδιος. Τότε είναι που η ζωγραφική αρχίζει να αντιμετωπίζεται ως ποίηση κι έτσι υιοθετείται η ελευθερία της έκφρασης. Πολλοί διακεκριμένοι ζωγράφοι υποστηρίζουν το κίνημα αυτό, όπως ο Σιμόν Βουέ, ο Κλοντ Λορέν, ο Σαρλ Νατουάρ και ο Καρλ Βαν Λου. Στους πίνακές τους διακρίνονται μοτίβα με ειρωνικό και ελαφρύ χαρακτήρα, ενώ απεικονίζονται διαχρονικές μυθολογικές προσωπικότητες, όπως η Αφροδίτη, ο Ερμής, ο Δίας, ο Απόλλων, η Άρτεμη και άλλοι. Επιπρόσθετα, τότε ξεκινά και η κουλτούρα του γυμνού ως μία απόλαυση των αισθήσεων, με σκοπό να δοξαστεί το γυναικείο σώμα ως ένα δώρο για τους ανθρώπινους οφθαλμούς.

Ιστορικά έργα

Στον τομέα των ιστορικών έργων συναντάμε στοιχεία από τις Γραφές, από την αρχαία ιστορία, από

Η γέννηση της Αφροδίτης, Αλ. Καμπανέλ 1863

Η 28η Ιουλίου, Ε. Ντελακρουά 1830

μύθους και θρύλους, ενώ για ακόμη μια φορά έντονη γίνεται η παρουσία του ελληνικού στοιχείου, καθώς κυριαρχούν επιρροές από κείμενα του Ηρόδοτου ή του Πλούταρχου. Η συγκεκριμένη φάση διαρκεί για μεγάλο χρονικό διάστημα. Ξεκινά από την περίοδο της Αναγέννησης και χάρη σε αυτήν οι Γάλλοι καταλαμβάνουν πρωταγωνιστικό ρόλο στη ζωγραφική. Εδώ συναντάμε την παρουσία καλλιτεχνών, όπως ο Μπουρντόν, ο Συέρ και ο Μινιόρ. Κατά τη διάρκεια της Γαλλικής επανάστασης και από τον 19^ο αιώνα και μετά, οι Γάλλοι ζωγράφοι σχεδιάζουν όλα όσα βιώνουν και γι' αυτό οι πίνακές τους αποτυπώνουν τις νίκες και τη δόξα του γαλλικού στρατού, τις νικηφόρες εκστρατείες του Ναπολέοντα, τα δεινά του πολέμου, ακόμα και το θάνατο. Έμφαση δίνεται ωστόσο και στην απεικόνιση των μα-

ΝΑ ΘΥΜΑΣΤΕ

Η ζωγραφική είναι το αόρατο νήμα που συνδέει την ψυχή των ανθρώπων στον πίνακα με την ψυχή αυτών που τον κοιτάζουν.

[Ευγένιος Ντελακρουά]

Η σχεδία της Μέδουσας, Τ. Ζερικό, 1818

χών, η οποία με τον καιρό εξελίσσεται σε αυτόνομο ζωγραφικό είδος το οποίο αναδεικνύει με τραγικό και συγκινητικό τρόπο ο Ζακ Καλό.

Άλλες ζωγραφικές τάσεις

Άλλες τάσεις της γαλλικής ζωγραφικής που γίνονται ορατές είναι εκείνη της αναπαράστασης εσωτερικών χώρων στις οποίες παρουσιάζονται με τον πιο εύγλωττο τρόπο τα πνευματικά ενδιαφέροντα και οι αισθητικές προτιμήσεις των ανθρώπων μέσα από τις πολυποίκιλες καθημερινές τους δραστηριότητες. Είναι εκείνη η περίοδος που σηματοδοτεί το ξεκίνημα της Νέας Τέχνης καθώς και τη διαμόρφωση της στιλιστικής άποψης μέσα από τη ζωγραφική. Λίγο αργότερα χρονικά, συναντάμε την απεικόνιση τοπίων με θέματα από τη φύση, την ύπαιθρο και την εξοχή στα οποία υπερίσχει ο ρεαλισμός. Αυτή η μορφή τέχνης εξελίσσεται στον ιμπρεσιονισμό, ενώ συμβάλλει και στην άνθιση της τοπιογραφίας.

Ένα ακόμη είδος ζωγραφικής που αναπτύσσεται είναι οι πίνακες με ζώα, οι οποίοι συνδέονται με τη νεκρή φύση και την ηθογραφία, έχοντας ως βασικό θεματικό τους άξονα το κυνήγι και τη λεία. Μέσα από αυτήν οι Γάλλοι ζωγράφοι δείχνουν για ακόμη μια φορά την ανεξαρτησία τους.

Στη γαλλική ζωγραφική εντάσσεται επίσης και το κίνημα του εξωτισμού, κατά το οποίο εκφράζεται η επιθυμία των δημιουργών να ξεφύγουν από τα όρια των εθνικών τους παραδόσεων και να ζωγραφίσουν πράγματα μακρινά, παράξενα και ξένα. Τέλος, γνωστή μέσα από τη ζωγραφική γίνεται και η αλληγορική σύνθεση, μέσα από την οποία εκφράζονται οι αιώνιες αλήθειες. Παρότι θεωρήθηκε από πολλούς παρωχημένο είδος, αποτέλεσε τον καθρέφτη εξέλιξης της γαλλικής τέχνης και έκανε εμφανή τα ίχνη των βενετσιάνικων επιρροών.

Κλείνοντας το άρθρο μας, θα θέλαμε να τονίσουμε πως η ζωγραφική δεν είναι απλώς ένα ακόμη καλλιτεχνικό είδος που εντάσσεται στον τομέα της παλαιότερης και σύγχρονης τέχνης, αλλά αποτελεί μία μορφή απελευθέρωσης του πνεύματος και της ανθρώπινης ψυχής που αντικατοπτρίζει τον τρόπο με τον οποίο ο κάθε ένας από εμάς ξεχωριστά αναπολεί το παρελθόν, βιώνει το παρόν και οραματίζεται το μέλλον.

Μουσείο του Λούβρου

Ένα μουσείο παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς

[από τη Θεοδώρα Παπά, γ.]

Πρόκειται για ένα μουσείο διατηρημένο στο χρόνο και τις καταστροφές με μεγάλη ιστορική και καλλιτεχνική σημασία για τον παγκόσμιο πολιτισμό. Μέσα από τα 35.000 έργα τέχνης που εκτίθενται, επιλέξαμε και σας παρουσιάζουμε αυτά που θεωρούμε τα διασημότερα και σπουδαιότερα όλου του κόσμου.

Λίγα λόγια για την ιστορία του μουσείου

Το μουσείο του Λούβρου είναι ένα από τα μεγαλύτερα και παλαιότερα μουσεία τέχνης στον κόσμο. Χτισμένο στις όχθες του ποταμού Σηκουάνα στο κέντρο του Παρισιού, αρχικά αποτελούσε αμυντικό και οχυρωμένο φρούριο και αργότερα ανάκτορο των βασιλέων της Γαλλίας. Μετά, όμως, από το τέλος της Γαλλικής επανάστασης ανοικοδομήθηκε και μετατράπηκε σε μου-

σείο από το Φίλιππο Β' Αύγουστο. Τα πρώτα εκθέματα του μουσείου συγκεντρώθηκαν από το Φρανσίσκο Α' και τους διαδόχους του και ήταν πίνακες ζωγραφικής και λάφυρα από πολέμους, τα οποία έμειναν γνωστά ως η «βασιλική συλλογή». Το μουσείο γνώρισε ριζική ανακαίνιση και εμπλουτισμό της συλλογής του το 1863.

Τα ελληνικά εκθέματα

Το Λούβρο φιλοξενεί στις εκθέσεις του ένα μεγάλο μέρος πετρωμάτων του Παρθενώνα και πολλά αρχαία ελληνικά αγάλματα και γλυπτά, εκ των οποίων τα σπουδαιότερα είναι η *Νίκη της Σαμοθράκης* και η *Αφροδίτη της Μήλου*.

Η *Νίκη της Σαμοθράκης*, φυλάσσεται στο μουσείο από το 1884 και είναι ένα μαρμαρίνο γλυπτό άγνωστου καλλιτέχνη, το οποίο χρονολογείται από την ελληνιστική περίοδο και συγκεκριμένα μεταξύ 210-190 π.Χ. Βρέθηκε στο Ναό των «Μεγάλων Θεών» της Σαμοθράκης και παριστάνει τη φτερωτή θεά Νίκη, μία από τις τρεις που έχουν ανακαλυφθεί μέχρι στιγμής. Σήμερα, το άγαλμα είναι στερεωμένο σε μία μαρμαρίνη βάση, ενώ κομμάτια του δεξιού

χειριού, των δακτύλων και της παλάμης του φυλάσσονται επίσης στο μουσείο. Το ύψος του ξεπερνά τα 3 μέτρα, ενώ ο τρόπος με τον οποίο ανεμίζει το πέπλο τού χαρίζουν αρμονία στην κίνηση.

Η *Αφροδίτη της Μήλου* είναι ένα πολύ γνωστό μαρμάρινο άγαλμα, ύψους 2,02 μέτρων και κατασκευασμένο από παριανό μάρμαρο. Βρέθηκε το 1820 σε αγροτική περιοχή της Μήλου, ενώ πιστεύεται ότι φιλοτεχνήθηκε το 100 π.Χ. από τον Αγήσανδρο της Αντιόχειας. Μεταφέρθηκε στο μουσείο το 1821 σε έξι διαφορετικά κομμάτια και ακρωτηριασμένο. Θεωρείται ότι κρατούσε με το αριστερό της χέρι ένα μήλο ή έναν καθρέφτη ή και με τα δύο χέρια την ασπίδα του Άρη. Υποστηρίζεται, επίσης, ότι η *Αφροδίτη της Μήλου* αντιπροσωπεύει τη γυναικεία ομορφιά και θηλυκότητα, ενώ ο καλλιτέχνης αντικατοπτρίζει μέσα από τη δημιουργία αυτή τον ιδανικό τύπο γυναικείου σώματος για την εποχή εκείνη.

έχει δώσει τροφή σε πολλές αντικρουόμενες απόψεις. Ορισμένοι υποστηρίζουν ότι πράγματι το πορτρέτο απεικονίζει μία κυρία της υψηλής κοινωνίας και συγκεκριμένα τη σύζυγο του Φρανσέσκο ντελ Τζιοκόντο, Λίζα Γκεραρντίνι. Άλλες θεωρίες θέλουν αυτή να ήταν μία ερωμένη του Ντα Βίντσι, ενώ κάποιοι άλλοι ισχυρίζονται πως αυτός είναι ο ίδιος ο Ντα Βίντσι, ο οποίος πιθανότατα ζωγράφισε τον εαυτό του, κοιτάζοντάς τον μέσα από έναν καθρέφτη. Όποια από αυτές τις υποθέσεις και να είναι η αληθινή, το σίγουρο είναι πως η έκφραση του προσώπου στον πίνακα χαρακτηρίζεται ιδιαίτερα αινιγματική!

Τα ιταλικά εκθέματα

Στο κομμάτι της ιταλικής ζωγραφικής βρίσκουμε κυρίως πίνακες του μεσαίωνα, οι περισσότεροι εκ των οποίων είναι θρησκευτικού περιεχομένου και φέρουν σκηνές από τη Γέννηση του Ιησού, από τον παράδεισο

και την κόλαση και τη μάχη μεταξύ Δαβίδ και Γολιάθ. Ακριβώς επειδή την περίοδο που φιλοτεχνούνται κυριαρχεί το κίνημα της «σκοτεινής περιόδου», οι καλλιτέχνες χρησιμοποιούν σκούρες χρωματικές αποχρώσεις και

στις προσωπογραφίες τονίζουν το πρόσωπο και τα χέρια των ατόμων, αδιαφορώντας για τα υπόλοιπα μέρη του σώματος.

Εκεί βρίσκεται και το διασημότερο και πιο πολυσυζητημένο πορτρέτο όλων των εποχών, η *Μόνα Λίζα*, γνωστή και ως *Τζοκόντα*. Πρόκειται για μια ελαιογραφία σε ξύλο λεύκης που φιλοτεχνήθηκε από το Λεονάρντο Ντα Βίντσι στη Φλωρεντία της Ιταλίας, μεταξύ της χρονικής περιόδου 1503-1519. Αυτός ο πίνακας ζωγραφικής καλύπτεται μέχρι σήμερα από μία αχλή μυστηρίου που

Άλλα εκθέματα

Άλλα έργα τέχνης που μπορεί να θαυμάσει κανείς κατά την περιήγησή του στο μουσειακό χώρο είναι παλαιά και σύγχρονα γαλλικά γλυπτά που τονίζουν ιδιαίτερα τη μητρική στοργή, αγάπη και προστασία, αλλά και την ύπαρξη των αγγέλων. Παράλληλα, εντοπίζουμε κέρνα ομοιώματα Φαραώ της Αιγύπτου με σπουδαιότερο αυτό του Ραμσή Β', αλλά και άλλα εκθέματα του αιγυπτιακού πολιτισμού, όπως ο *Κώδικας του Χαμουραπί*. Πρόκειται για μία από τις αρχαιότερες και αυστηρότερες συλλογές νόμων που βρέθηκε στην αρχαία πόλη της Μεσοποταμίας. Ο κώδικας περιλαμβάνει νόμους και τιμωρίες σε περίπτωση παραβίασης των κανόνων σε θέματα σχετικά με το γάμο, τη δολοφονία, την κλοπή, τα δικαιώματα των δούλων, τη γεωργία και άλλα.

Το σπίτι του Κλωντ Μονέ

ένα υπερθέαμα μέσα στη φύση

[από τη Θεοδώρα Παπά, γ₆]

Μερικά χιλιόμετρα έξω από την πρωτεύουσα της Γαλλίας, μακριά από την πολύβουη καθημερινή ζωή του Παρισιού και τη μόνιμη κοσμοσυρροή, υπάρχει ένα μικρό χωριό μέσα στο πράσινο, ιδανικό για την ανάκτηση εσωτερικής γαλήνης και την αναζήτηση ψυχικής ηρεμίας, με το όνομα Ζιβερνύ. Εκεί είναι και το μέρος όπου δεσπόζει η κατοικία του διαχρονικού Γάλλου ζωγράφου Κλωντ Μονέ.

Μία σύντομη αναφορά στη ζωή και το έργο του

Ο Κλωντ Μονέ υπήρξε ένας από τους σημαντικότερους ζωγράφους στην ιστορία της γαλλικής ζωγραφικής και κατάφερε να αποκτήσει κύρος κατά τη διάρκεια της ζωής του. Γεννήθηκε στο Παρίσι, μεγάλωσε όμως στη Χάβρη και σπούδασε στην Ελβετική Ακαδημία του Παρισιού. Υπήρξε ένας από τους σημαντικότερους εκπροσώπους του κινήματος του ιμπρεσιονισμού, γεγονός που αποδεικνύουν τα έργα του, τα οποία κυρίως αναφέρονται σε θέματα από την ύπαιθρο και την εξοχή. Βασική πηγή έμπνευσης όμως για

αυτόν αποτελούσε και η Μεσόγειος θάλασσα την οποία επισκεπτόταν συχνά ως λάτρης των ταξιδιών. Οι περισσότεροι πίνακές του απεικονίζουν τον προσωπικό του κήπο στην οικία του στο Ζιβερνύ. Δύο από τους σημαντικότερους είναι το «Impression», που παρουσιάστηκε

στην πρώτη έκθεση ιμπρεσιονισμού και το «Πικ-νικ», που απεικονίζει ένα φίλο του από το πανεπιστήμιο, τον Άλφερτ Σίσλεϋ.

Το σπίτι του

Η οικία του Μονέ βρίσκεται σήμερα διατηρημένη σε άριστη κατά-

σταση και επιπλωμένη όπως ακριβώς ήταν την περίοδο που κατοικούσε εκεί ο Γάλλος ζωγράφος. Ο επισκέπτης μπαίνοντας στον πρώτο όροφο διακρίνει αρκετά σαλόνια με ευρύχωρους καναπέδες, διακοσμημένα με ξυλόγλυπτες κατασκευές, όπως μεγάλα ρολόγια, ενώ οι τοίχοι στολίζονται από κινέζικους πίνακες και πλεκτά, κάνοντας έτσι εμφανή την τεράστια αγάπη του Μονέ για τον κινέζικο πολιτισμό και την κουλτούρα του λαού αυτού γενικότερα. Ακριβώς δίπλα βρίσκεται η κουζίνα με διάσπαρτα παλιά μαγειρικά σκεύη στους ξύλινους πάγκους, γεγονός που φέρνει στην επιφάνεια ένα ακόμη ταλέντο και πάθος του ζωγράφου, τη μαγειρική. Στο κέντρο του δωματίου, δεσπόζει μια τεράστια τραπεζαρία, αρκετά μεγάλη για να φιλοξενήσει τον ίδιο, τη γυναίκα του Καμίλ Ντονσιέ, τα τρία τους παιδιά και τα υπόλοιπα έξι παιδιά της από τον προηγούμενο γάμο. Ανεβαίνοντας στο δεύτερο και τελευταίο όροφο, συναντά κανείς την κρεβατοκάμαρά του με πλατιά παράθυρα που παρέχουν μία πανοραμική άποψη των κήπων του, ενώ ακριβώς δίπλα βρίσκεται το προσωπικό του γραφείο, το οποίο όμως σήμερα έχει μετατραπεί σε έναν κενό χώρο που φιλοξενεί πιστά αντίγραφα των πιο διάσημων πινάκων του.

Οι κήποι του

Ο Κλωντ Μονέ ήταν ιδιαίτερα εξοικειωμένος με τη φύση και πάντοτε επιθυμούσε να μεγαλώνει μέσα σε αυτή. Λέγεται μάλιστα ότι είχε στη διάθεσή του έξι κηπουρούς που επιμελούνταν τη φροντίδα των φυτών του, ενώ σήμερα ο μεγάλος του γιος, που έχει αναλάβει

την πλήρη διαχείρισή τους, έχει προσλάβει δύο ακόμη κηπουρούς, ελπίζοντας πως έτσι θα εκπληρωθεί η τελευταία επιθυμία του πατέρα του να διατηρηθούν οι κήποι του όπως ακριβώς ήταν τότε. Αναλυτικότερα, οι κήποι χωρίζονται σε δύο μικρότερους, τους Japanese Gardens και τους Water Gardens. Στους Japanese Gardens μπορεί να θαυμάσει κανείς περισσότερα από είκοσι διαφορετικά είδη λουλουδιών σε άπειρες χρωματικές αποχρώσεις, μερικά εκ των οποίων αποτελούν ιδιαίτερα σπάνια και δυσεύρετα είδη. Ακόμη, ο επισκέπτης έχει την ευκαιρία να περιηγηθεί στα μικρά μονοπάτια που βρίσκονται ενδιάμεσα των φυτών. Στα Water Gardens εντοπίζουμε πυκνότερη βλάστηση και ψηλότερα δέντρα, με μικρά ποταμάκια και γέφυρες, ενώ εκεί βρίσκεται και η περίφημη λίμνη με τα νούφαρα που ζωγράφισε ο Μονέ, γεγονός που τονίζει για ακόμη μια φορά την προτίμησή του να ζωγραφίζει θέματα από τη φύση.

Το ατελιέ του

Φεύγοντας από τους κήπους και περπατώντας για λίγο, δεν μπορεί κανείς να μην παρατηρήσει το τεράστιο σε διαστάσεις ατελιέ του Κλωντ Μονέ. Ο συγκεκριμένος χώρος είχε δημιουργηθεί και διακοσμηθεί από

τον ίδιο το Μονέ, ο οποίος μάλιστα δαπάνησε το μεγαλύτερο μέρος της περιουσίας του για να το κατασκευάσει. Τώρα έχει διαμορφωθεί ως μία μπουτίκ, από την οποία μπορεί κανείς να αγοράσει αντίγραφα των έργων του σε μινιατούρες, βιβλία για τη ζωή του και αναμνηστικά σουβενίρ.

[από τη Θεοδώρα Παπά, γ.]

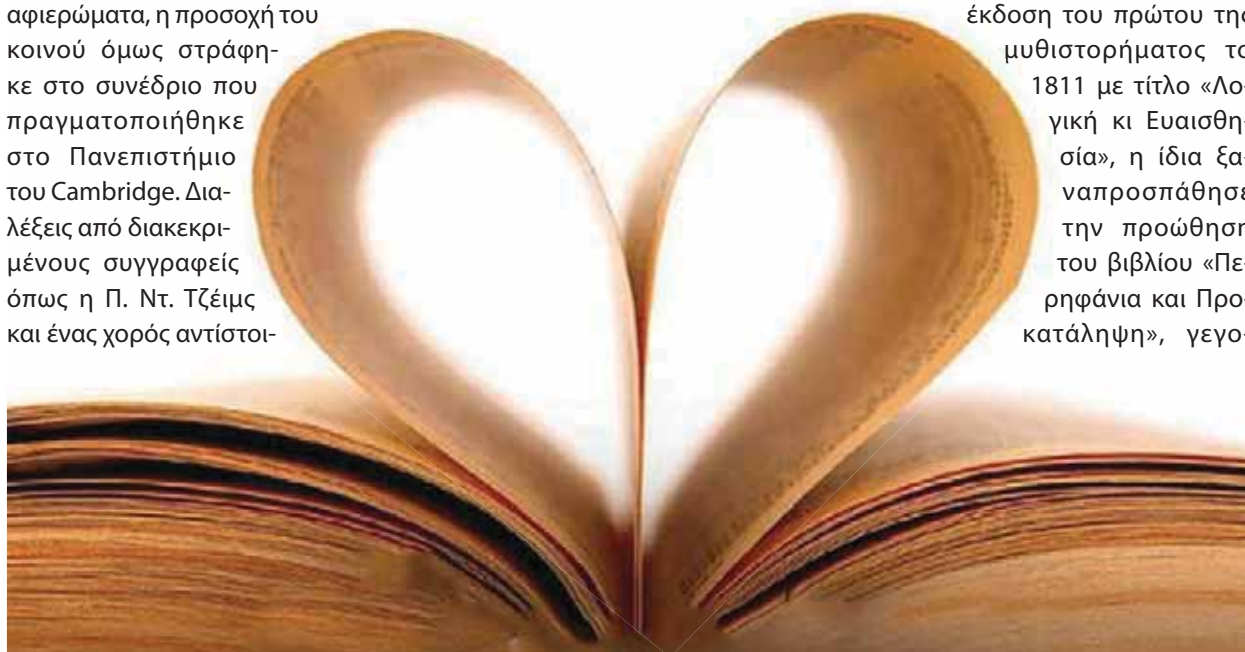
Τη φετινή χρονιά και συγκεκριμένα στις 28 Ιανουαρίου 2013 ολοκληρώθηκαν ακριβώς δύο αιώνες από την πρώτη έκδοση του βιβλίου «Περηφάνια και Προκατάληψη», που δημοσιεύτηκε το 1813 από τη συγγραφέα Τζέιν Όστεν. Το γεγονός αποτέλεσε αφορμή για την οργάνωση διαφόρων τιμητικών εκδηλώσεων, με αφετηρία ένα διεθνές μαραθώνιο ανάγνωσης του βιβλίου που διεξάχθηκε στο Μπαθ και μία θεατρική παράσταση που έλαβε χώρα στο Λονδίνο. Αξιοσημείωτες υπήρξαν επίσης πολλές εκθέσεις και αφιερώματα, η προσοχή του κοινού όμως στράφηκε στο συνέδριο που πραγματοποιήθηκε στο Πανεπιστήμιο του Cambridge. Διαλέξεις από διακεκριμένους συγγραφείς όπως η Π. Ντ. Τζέιμς και ένας χορός αντίστοι-

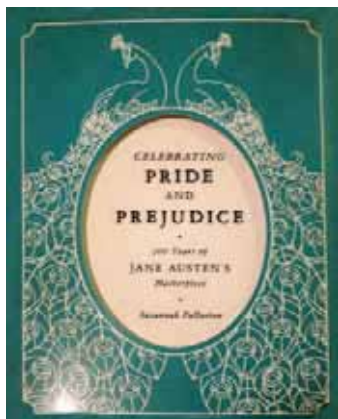
χος της εποχής ήταν μόνο μερικά από τα δρώμενα που υλοποιήθηκαν.

Το βιβλίο...

Η συγγραφή του συγκεκριμένου ηθογραφικού μυθιστορήματος ξεκίνησε τον Οκτώβριο του 1796 και ολοκληρώθηκε τον Αύγουστο του 1797. Παρότι η συγγραφέας αποπειράθηκε να πραγματοποιήσει την πρώτη της δημοσίευση το ίδιο κιόλας έτος, το αίτημά της δεν έγινε δεκτό, με αποτέλεσμα το αδέσμευτο χειρόγραφο να παραμείνει υπό την κατοχή της. Ύστερα, όμως, από την έκδοση του πρώτου της μυθιστορήματος το 1811 με τίτλο «Λογική κι Ευαισθησία», η ίδια ξαναπροσπάθησε την προώθηση του βιβλίου «Περηφάνια και Προκατάληψη», γεγο-

200 χρόνια «Περηφάνια και προκατάληψη»

τόπτριζε καλύτερα τα κοινωνικά δεδομένα της εποχής. Έπειτα από την έκδοση του μυθιστορήματος, η Όστεν πούλησε τα πνευματικά δικαιώματα στον εκδότη της Τόμας Έγκερτον για 110 λίρες, ενώ τα έσοδα από τις πωλήσεις του πρώτου έτους ανήλθαν στις 445 λίρες. Παρότι αρχικά το έργο δεν υπήρξε μεγάλη εισπρακτική επιτυχία, σήμερα πουλάει μόνο στη Βρετανία περισσότερα από 50.000 αντίτυπα το χρόνο.

Η Υπόθεση

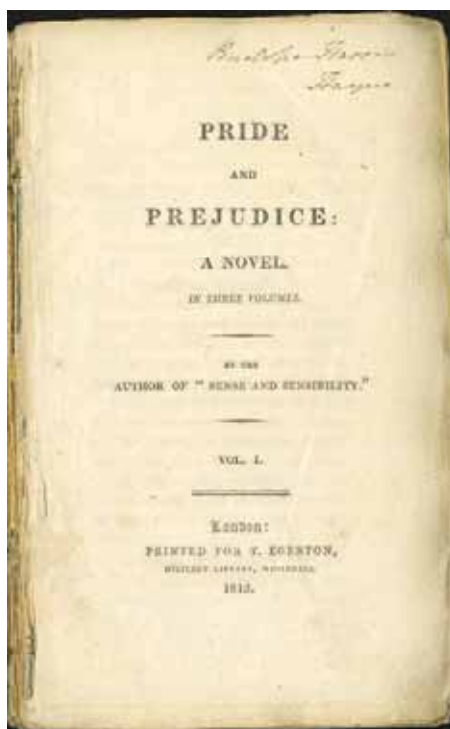
Η ιστορία διαδραματίζεται στην επαρχιακή Βικτωριανή Αγγλία του 19^{ου} αιώνα με πρωταγωνιστές τα μέλη μίας μεσοαστικής οικογένειας. Ο κύριος και η κυρία Μπένετ έχουν πέντε κόρες διαφορετικής ηλικίας που είναι όλες ανύπαντρες. Όταν ένας πλούσιος και ευπαρουσίαστος νέος με το όνομα Μπίνγκλεϊ μετακομίζει στη γειτονιά, η κυρία Μπένετ ελπίζει να τον εξασφαλίσει ως σύζυγο για τη μεγαλύτερη κόρη της, τη δεσποινίδα Τζέιν. Η εκκολαπτόμενη σχέση τους, όμως, υποσκάπτεται από τον υπερόπτη φίλο του νεαρού, τον κύριο Ντάρσυ, ο οποίος θεωρεί το επικείμενο προξενικό ακατάλληλο. Όταν όμως ο ίδιος με τη σειρά του ερωτεύεται τη δεύτερη κόρη των Μπένετ, την Ελίζαμπεθ, η πρότασή του για γάμο απορρίπτεται με ειρωνεία από την ίδια, με αποτέλεσμα να υπάρξουν άμεσα αποτελέσματα. Εντούτοις, τα γεγονότα συνωμοτούν για να συνδέσουν τα δύο πρόσωπα παρά τα εμπόδια και τις παρεξηγήσεις

που τελικά επιτεύχθηκε το 1813. Ενώ ως αρχικοί τίτλοι είχαν προταθεί οι «Πρώτες Εντυπώσεις» και «Βάσανα και αντιπαράθεσεις», επικράτησε το «Περηφάνια και Προκατάληψη» για να αποφευχθεί η σύγχυση με άλλα έργα, αλλά και επειδή αντικα-

που τα χωρίζουν. Η περηφάνια της μιας πλευράς και η προκατάληψη της άλλης κάμπτονται σταδιακά και οι χαρακτήρες αποκομίζουν μεγαλύτερη γνώση του εαυτού τους και των άλλων. Εκτός από τη λεπτομερή μικρογραφία της εποχής που πραγματοποιεί η συγγραφέας, στο κέντρο βρίσκονται πρόσωπα γεμάτα πάθη, λάθη και ταυτόχρονα ανεξαρτησία και δυναμικότητα. Μέσα από τη ρομαντική αυτή ιστορία, η Τζέιν Όστεν ρίχνει μία ειρωνική αλλά ταυτόχρονα και τρυφερή ματιά στη βρετανική κοινωνία της εποχής, δημιουργεί έναν από τους πιο ενδιαφέροντες γυναικείους χαρακτήρες, ενώ επικρίνει το φαινόμενο του γάμου, την οικογένεια και τη θρησκεία.

Η κινηματογραφική ταινία

Η τελευταία μεταφορά του έργου της Τζέιν Όστεν στη μεγάλη οθόνη έγινε επιτυχώς το 2005, σε σκηνοθεσία του Joe Wright με την ενεργή συμμετοχή της Keira Knightly και του Matthew McFayden στους δύο πρωταγωνιστικούς ρόλους. Η ταινία προτάθηκε για τέσσερα Όσκαρ: Α' Γυναικείου ρόλου, καλύτερης μουσικής, καλύτερης σκηνοθεσίας και καλύτερης ενδυμασίας. Ακόμη και αν δεν τιμήθηκε με κανένα από αυτά, το μόνο σίγουρο είναι ότι η Ελίζαμπεθ Μπένετ και ο κύριος Ντάρσυ, συνεχίζουν να αποτελούν μέχρι σήμερα έμπνευση για δεκάδες ιστορίες. Έχουν παρουσιαστεί στο θέατρο, στον κινηματογράφο και έχουν επηρεάσει μέχρι και παρωδίες με ζόμπι!

Η 7^η τέχνη... Στην ενότητα που ακολουθεί θα αναφερθούμε στον κινηματογράφο, την 7^η δηλαδή τέχνη. Πιο συγκεκριμένα, τα πρώτα άρθρα αναφέρονται στην αναβίωση αγαπημένων κλασικών παραμυθιών από σύγχρονες ταινίες και στον διαφορετικό τρόπο προσέγγισης της ιστορίας, αλλά και στις σημαντικότερες εισπρακτικές επιτυχίες όλων των εποχών στον κινηματογράφο. Στη συνέχεια, θα μπορέσετε να δείτε τη δική μας ματιά στον «υπερπράκτορα» James Bond, μέσα από μια έκθεση που πραγματοποιήθηκε στο Λονδίνο και ήταν αφιερωμένη σε αυτόν, αλλά και με μια σύντομη αναφορά στη νέα του ταινία, το «Skyfall».

Ο κινηματογράφος... σε **νούμερα**

[από τη Θεοδώρα Παπά, γ.]

Είδαμε, ακούσαμε, διαβάσαμε και σας αποκαλύπτουμε... τις 10 ταινίες με τις μεγαλύτερες εισπράξεις στην ιστορία του κινηματογράφου! Για να μιλήσουμε στη γλώσσα του κινηματογράφου με αριθμούς!

Οι 10 ταινίες με τις μεγαλύτερες εισπράξεις παγκοσμίως

1. Τη χρυσή δεκάδα ανοίγει, όπως ήταν αναμενόμενο, η ταινία επιστημονικής φαντασίας «Avatar» σε σενάριο και σκηνοθεσία του James Cameron,

η οποία ήδη από το 2009 καταλαμβάνει ρεκόρ εισπράξεων που ανέρχεται στα 2,7 δισεκατομμύρια δολάρια. Η ιστορία των μπλε πλασμάτων από τον πλανήτη «Πανδώρα» αποτέλεσε μία επανάσταση για τα μέχρι τότε δεδομένα του κινηματογράφου, επομένως δικαίως ανακηρύχθηκε η πιο εμπορική ταινία όλων των εποχών.

2. Ακολουθεί η δραματική αισθηματική ταινία παραγωγής 1997 «Ο Τιτανικός» πάλι σε σκηνοθεσία του James Cameron. Βασισμένη στο διασημότερο

ναυάγιο όλων των εποχών, το έργο έφτασε τις 1,8 δισεκατομμύρια εισπράξεις σε δολάρια. Εξάλλου δεν είναι τυχαίο που για 12 χρόνια κατείχε τον τίτλο της μεγαλύτερης καλλιτεχνικής και εισπρακτικής επιτυχίας.

3. Στην τρίτη θέση βρισκόμαστε την 7^η και τελευταία ταινία της σειράς Χάρι Πότερ που προβλήθηκε το 2011, με τίτλο «Χάρι Πότερ και οι Κλήροι του Θανάτου Μέρος 2», από την επιτυχημένη σειρά μυθιστορημάτων της Τζ. Κ. Ρόουλινγκ, που κατάφερε να φέρει εισπράξεις των 1,3 δισεκατομμυρίων δολαρίων.

4. Στην 4^η θέση συναντάμε την τρίτη μεταφορά στη μεγάλη οθόνη των Transformers, «Transformers Dark of The Moon», που κυκλοφόρησε επίσης το έτος 2011 και συγκέντρωσε 1,1 δισεκατομμύρια δολάρια.

5. Με πάρα πολύ μικρή διαφορά εισπράξεων από τους Transformers έρχεται στην πέμπτη θέση η τελευταία ταινία της επικής τριλογίας του Άρχοντα των Δαχτυλίων, το «The Lord

of the Rings: The Return of the King» που την εμφάνισή του στο σινεμά πραγματοποίησε το 2003.

παραπάνω από 1 δισεκατομμύριο δολάρια.

cartoon και συγκεκριμένα το «Ψηλά στον ουρανό» βρίσκεται στη 10^η θέση των καλύτερων ταινιών παγκοσμίως, τότε δε φαντάζει και τόσο απίθανο το γεγονός ότι η ιστορία των παιχνιδιών καταλαμβάνει μία θέση με ελάχιστη διαφορά εισπράξεων από τους Πειρατές της Καραϊβικής, δηλαδή περίπου 30 δολάρια!

γή του 2011, στην οποία ο αγαπημένος ήρωας μικρών και μεγάλων, Τζακ Σπάρου, αναζητά την πηγή της αιωνιότητας. Η ταινία έφτασε τις εισπράξεις περίπου του 1 δισεκατομμυρίου δολαρίων.

6 Στην 6^η θέση δε θα μπορούσε να είναι άλλη από τη δεύτερη ταινία των Πειρατών της Καραϊβικής, «Pirates of the Caribbean Dead Man's Chest», που έκανε θραύση στον κινηματογράφο το 2006 κερδίζοντας λίγο

7 Στην 7^η θέση το τρίτο μέρος της σειράς Toy Story (2010). Ποιος είπε ότι ένα φιλμ κινουμένων σχεδίων δεν θα μπορούσε να εντυπωσιάσει το κοινό όλων των ηλικιών; Αν λάβει υπόψη κανείς ότι άλλη μια ταινία cartoon και συγκεκριμένα το «Ψηλά στον ουρανό» βρίσκεται στη 10^η θέση των καλύτερων ταινιών παγκοσμίως, τότε δε φαντάζει και τόσο απίθανο το γεγονός ότι η ιστορία των παιχνιδιών καταλαμβάνει μία θέση με ελάχιστη διαφορά εισπράξεων από τους Πειρατές της Καραϊβικής, δηλαδή περίπου 30 δολάρια!

8 Δύο θέσεις πριν το τέλος, άλλη μία ταινία της σειράς των Πειρατών της Καραϊβικής, και συγκεκριμένα το τέταρτο μέρος «Pirates of the Caribbean On Stranger Tides», άλλη μία παραγωγή του 2011, στην οποία ο αγαπημένος ήρωας μικρών και μεγάλων, Τζακ Σπάρου, αναζητά την πηγή της αιωνιότητας. Η ταινία έφτασε τις εισπράξεις περίπου του 1 δισεκατομμυρίου δολαρίων.

9 Στην προτελευταία θέση η μεταφορά του Τιμ Μπάρτον του κλασικού έργου «Alice in Wonderland» (2010), εμπνευσμένο από το κλασικό παραμύθι της Disney με εισπράξεις 1,024 δισεκατομμύρια δολάρια.

10 Τη δεκάδα κλείνει μια παραγωγή του 2008, το σπουδαίο έργο του σκηνοθέτη Κρίστοφεν Νόλαν «The Dark Knight», με έσοδα 1,001 δισεκατομμύρια δολάρια.

Πιο κάτω στη λίστα και συγκεκριμένα στη 2^η και την 3^η δεκάδα βρίσκονται άλλες ταινίες της σειράς «Harry Potter», το 2^ο και το 3^ο μέρος της ταινίας «Twilight», η κωμωδία «Hangover» και φυσικά το επιτυχημένο και πασίγνωστο μιούζικαλ «Mamma Mia».

10 πράγματα που πρέπει να ξέρεις για τις 10 ταινίες...

- ➔ Η ταινία «Avatar» προτάθηκε για 9 όσκαρ και κέρδισε τρία: καλύτερων οπτικών εφέ, σκηνικών και φωτογραφίας.
- ➔ Στις 4 Απριλίου 2012 η ταινία «Ο Τιτανικός» επανακυκλοφόρησε σε 3D σε ανάμνηση των 100 χρόνων από τη βύθιση του πλοίου.
- ➔ Μόλις κυκλοφόρησε το βιβλίο «Χάρι Πότερ και οι Κλήροι του Θανάτου», η Τζ. Κ. Ρόουλινγκ αποκάλυψε πως σκεφτόταν δύο ακόμη τίτλους γι' αυτό: «Ο Χάρι Πότερ και το ραβδί από κουφοξυλιά» και «ο Χάρι Πότερ και ο Άθλος των Πέβερελ».
- ➔ Κάθε ένα από τα εφέ της ταινίας «Transformers» χρειαζόταν πάνω από 228 ώρες για να ολοκληρωθεί.
- ➔ Για την ταινία «Ο Άρχοντας των Δαχτυλιδιών: Η Επιστροφή του Βασιλιά» χρειάστηκαν πάνω από 2 εκατομμύρια μέτρα φιλμ, πάνω από 48.000 όπλα και σπαθιά, ενώ τους ηθοποιούς πλαισίωσαν 20.602 κομπάρσοι.
- ➔ Το δεύτερο μέρος της ταινίας των Πειρατών της Καραϊβικής βρίσκεται, επίσης, στην πρώτη θέση των ακριβότερων παραγωγών παγκοσμίως.
- ➔ Στην ταινία «Toy Story 3», οι δημιουργοί ανακάλυψαν πως δεν μπορούσαν να στραφούν στα σχέδια του 1^{ου} μέρους της ταινίας, με αποτέλεσμα να ξανασχεδιάσουν τους ήρωες από την αρχή.
- ➔ Για το τέταρτο μέρος των Πειρατών της Καραϊβικής, ο συνολικός προϋπολογισμός μειώθηκε κατά 25 εκατομμύρια δολάρια σε σχέση με το τρίτο, ενώ ο Johnny Depp για το ρόλο του Τζακ Σπάρου πληρώθηκε 55,5 εκατομμύρια δολάρια!
- ➔ Το πρωτότυπο σενάριο της «Αλίκης στη χώρα των Θαυμάτων» γράφτηκε το 1865 από τον Λούις Κάρολ, φέρνοντας έτσι την επανάσταση στην παιδική λογοτεχνία.
- ➔ Το κουστούμι του πρωταγωνιστή στο «The Dark Knight» αποτελούνταν από 200 διαφορετικά κομμάτια και το μακιγιάζ του, παρότι φαίνεται περίπλοκο, ολοκληρώθηκε σε λιγότερο από μία ώρα.

Μια φορά και έναν καιρό στο

HOLLYWOOD

[από τη Θεοδώρα Παπά, γ₆]

Όπως έχει παρατηρηθεί, στο σημερινό κινηματογράφο κυριαρχεί η τάση της αναβίωσης παλιών και αγαπημένων παιδικών παραμυθιών σε μία πιο σύγχρονη μορφή που να ανταποκρίνεται περισσότερο στην καθημερινότητα, χωρίς όμως να απουσιάζει το παραμυθιακό στοιχείο. Τον πρωταγωνιστικό ρόλο στο κινηματογραφικό αυτό εγχείρημα καταλαμβάνει αναμφίβολα το αμερικανικό σινεμά, καθώς αυτό ξεκίνησε την πρωτοπορία με κλασικές ιστορίες της Disney, όπως «Η Χιονάτη και οι επτά νάνοι», η «Σταχτοπούτα», «Η Πεντάμορφη και το τέρας» και «Η Αλίκη στη χώρα των θαυμάτων».

«Καθρέφτη, καθρεφτάκι μου, πες μου ποια είναι η ομορφότερη γυναίκα στον κόσμο;»

Αυτή η χαρακτηριστική φράση από το παραμύθι της πριγκίπισσας Χιονάτης είναι εκείνη που έχει εμπνεύσει τους περισσότερους σκηνοθέτες και σεναριογράφους να αποδώσουν τη γλυκύτητα και την τρυφερότητα του κοριτσιού που γνωρίζουμε από την κλασική ιστορία μέσα από διαφορετικές προσωπικότητες και ανατροπές.

Για παράδειγμα, ποιος θα φανταζόταν ότι μια σύγχρονη Χιονάτη δε θα υπέκυπτε στον πειρασμό της δοκιμής του δηλητηριασμένου μήλου και αντί να την έσωζε ο πρίγκιπας θα έσωζε εκείνη αυτόν; Και όμως, όλα αυτά τα γεγονότα λαμβάνουν χώρα στην ταινία «Mirror Mirror», όπου η κακιά βασίλισσα (Julia Roberts), έχοντας συνωμοτήσει για το θάνατο του άντρα της, κακομεταχειρίζεται την κόρη του τη Χιονάτη (Lili Kolins) και διατάζει το θάνατό της, όταν εκείνη κλέβει την προσοχή ενός πλούσιου και γοητευτικού πρίγκιπα.

Σε μία άλλη διασκευή του κλασικού παραμυθιού που μεταφέρθηκε στη μεγάλη οθόνη, με τίτλο «*Snowwhite and the Huntsman*», συναντάμε την Kristen Stewart στο ρόλο της Χιονάτης, η οποία προσπαθεί να αποδράσει από τη βασίλισσα Ravenna, την οποία υποδύεται η Charlize Theron. Τα πράγματα όμως δυσκολεύουν για την ίδια, όταν παγιδευμένη στο επικίνδυνο δάσος καλείται να αντιμετωπίσει τον κυνηγό που στέλνει η Ravenna για να την εξοντώσει. Εδώ, εντοπίζουμε τη Χιονάτη σε ένα νέο προφίλ πιο επαναστατικό, πιο μαχητικό και πιο δυναμικό!

Τα γυάλινα γοβάκια

Αν η Σταχτοπούτα δε φοράει γυάλινα γοβάκια και δε χάνει το ένα στο βασιλικό χορό, τότε μάλλον θα

φοράει ένα ζευγάρι παπούτσια χορού και θα χάσει το i-rod της στον αποκριάτικο χορό του σχολείου της. Ή τουλάχιστον έτσι αποφάσισαν οι δημιουργοί της αισθηματικής κομεντί «*Another Cinderella*

Story», όπου η Selena Gomez, που είναι η σύγχρονη Σταχτοπούτα με την κακιά μητριά και τις δύο κακομαθημένες αδερφές, προσπαθεί να διαφύγει από τις «στάχτες» εκπληρώνοντας με τη βοήθεια του όμορφου πρίγκιπα μία από τις σημαντικότερες επιθυμίες της, την επαγγελματική της ενασχόληση με το χορό! Βασικότερος στόχος της ταινίας, πέρα από την ανάδειξη της ανθρωπίνης καλοσύνης, αποτελεί η αφοσίωση στην επίτευξη ενός παιδικού ονείρου.

Η Πεντάμορφη και το τέρας

Μπορεί κάποιος να είναι έξυπνος, ευπαραουσίαστος και πλούσιος, μα αν αυτά τα προσόντα συνδυάζονται με έναν εγωιστικό και αλαζονικό χαρακτήρα, τότε ενδέχεται να μεταμορφωθεί σε ένα απωθητικό τέρας! Έτσι συνέβη με τον πρίγκιπα στην «Πεντάμορφη και το Τέρας» και το ίδιο συνέβη και στον Κάιλ Κίνγκσον (Alex

Pettyfer) από τη Νέα Υόρκη στη ρομαντική περιπέτεια «Beastly». Για να λυθούν τα μάγια, όπως και στο παραμύθι, πρέπει να καταφέρει να γνωρίσει την αληθινή αγάπη, γεγονός που ο ίδιος θεωρεί ακατόρθωτο με τη νέα του μορφή. Όπως αποδεικνύεται, όμως, υπάρχουν κοπέλες σαν τη Vanessa Hudgens που δεν ενδιαφέρονται τόσο για την εξωτερική εμφάνιση όσο για τα ψυχικά χαρίσματα ενός ανθρώπου ή και ενός τέρατος!

Μια διάσημη Αλίκη

Πόσο γρήγορα περνά ο καιρός για την Αλίκη, η οποία έχοντας πλέον ενηλικιωθεί αποφασί-

ζει να ξανακολουθήσει τον άσπρο λαγό στη χώρα των θαυμάτων, χωρίς να θυμάται τίποτα από τις παιδικές της περιπέτειες εκεί. Ξεκινώντας ένα φανταστικό ταξίδι, είναι έτοιμη να δώσει τέλος στην τυραννία της Κόκκινης βασίλισσας και να γνωρίσει ήρωες, όπως ο Τσιριμπίμ και ο Τσιριμπόμ, ο Τρελοκαπελάς, ο Μαρτιάτικος λαγός και πολλοί άλλοι! Ταινία με μικρές παραλλαγές από την πρωτότυπη και με τον Johnny Depp και τη Mia Gouasikovska στους πρωταγωνιστικούς ρόλους.

«Λύκε, λύκε είσαι εδώ;»

Εφεύγοντας από χαρακτήρες της

Disney και περνώντας σε λαϊκά παραμύθια, βλέπουμε πώς δίνεται νέα πνοή στο έργο της Κοκκινোসκουφίτσας με τη χολιγουντιανή παραγωγή «Red riding Hood» και με την Amanda Seyfried να παρουσιάζεται όχι ως η αφέλης και καλοκάγαθη ηρωίδα που γνωρίζουμε εμείς, αλλά ως μια νεαρή κοπέλα γεμάτη δυναμισμό, με το όνομα Βάλερι. Η ταινία ξεφεύγει

από την τυπική αφήγηση του παραμυθιού, καθώς το ρόλο του κακού λύκου αντιπροσωπεύει ένας λυκάνθρωπος, ενώ ο τίτλος του έργου δικαιολογείται από την κόκκινη κάπα που προσφέρει ως δώρο στη Βάλερι η γιαγιά της. Το κοινό ανάμεσα στην παλιά και τη σύγχρονη ιστορία είναι πως εμπεριέχονται ηθικά διδάγματα όσον αφορά στις αξίες της εχεμύθειας, της ειλικρίνειας και της εμπιστοσύνης.

ΓΝΩΜΗ

Κλείνοντας, συμπεραίνω πως χάρη στις δυνατότητες του κινηματογράφου, όλες οι ιστορίες, κλασικές ή σύγχρονες, μοιάζουν το ίδιο μαγικές και δημιουργούν την ψευδαίσθηση πως δεν αποτελούν μόνο μία εικονική πραγματικότητα.

50 YEARS OF JAMES BOND

Μια έκθεση αφιερωμένη στον James Bond

[από τη Θεοδώρα Παπά, γ₆]

Το περασμένο καλοκαίρι, το μουσείο Barbican Centre του Λονδίνου φιλοξένησε μία πρωτότυπη έκθεση αφιερωμένη στο Βρετανό κατάσκοπο και υπερπράκτορα του κινηματογράφου, James Bond, με αφορμή τον εορτασμό των 50 χρόνων των ταινιών του 007. Η έκθεση, με τίτλο

«*Designing 007: 50 Years of Bond Style*», άνοιξε τις πύλες της στους επισκέπτες στις 6 Ιουλίου 2012 και συνεχίστηκε μέχρι τις 5 Σεπτεμβρίου 2012.

Μεταξύ των 400 εκθεμάτων που βρίσκονται στο μουσείο είναι τα κουστούμια που φόρεσαν οι ηθοποιοί που υποδύθηκαν τον 007, από τον Sean Connery και τον Roger Moore μέχρι τον Daniel Craig, που πρωταγωνιστεί στις τελευταίες ταινίες, όλα δημιουργίες της

σχεδιάστριας ρούχων του James Bond, Lindy Hemming. Παράλληλα, η έκθεση περιλαμβάνει και αντικείμενα τα οποία χρησιμοποιήθηκαν στις ταινίες, όπως gadgets, κομμάτια σκηνικών, αφίσες, όπλα, τμήματα τεχνικού εξοπλισμού που χρειάστηκαν για να γυριστούν οι ταινίες, καθώς επίσης και φορέματα των κοριτσιών που πλαισίωσαν το θρυλικό πράκτορα.

Μερικά από τα εκθέματα που ξεχώρισαν είναι το μπικίνι που είχε φορέσει η Halle Berry στο φιλμ «*Die Another Day*», το χρυσό όπλο από την ταινία «*The Man with the Golden Gun*», αλλά και το

snow mobile από το «The World is Not Enough». Ακόμη, τα βλέμματα των επισκεπτών στράφηκαν σε κουστού-

μα από το φιλμ «Casino Royal», στο κέρινο ομοίωμα του Sean Connery με την Austin Martin από τις ταινίες της δεκαετίας του '60 και το ομοίωμα μιας γυναίκας από την ταινία «Goldfinger» που κείται νεκρή σε ένα κρεβάτι καλυμμένη με χρυσό σπρέι.

Ύστερα από τη λήξη της έκθεσης, τα εκθέματα πρόκειται να φιλοξενηθούν για τα τρία επόμενα χρόνια σε διάφορους εκθεσιακούς χώρους ανά τον κόσμο, ενώ ήδη από τον περασμένο Οκτώβριο παρουσιάστηκαν στο TIFF Bell Lightbox του Τορόντο.

Ο James Bond ως κινηματογραφικός ήρωας

Ο Τζέιμς Μποντ, γνωστός και ως Πράκτορας 007, είναι ένας φανταστικός χαρακτήρας, δημιουργημένος το 1953 από το συγγραφέα Ίαν Φλέμινγκ, που έχει πρωταγωνιστήσει σε δώδεκα μυθιστορήματα και δύο συλλογές διηγημάτων. Ο συγκεκριμένος χαρακτήρας έχει επίσης χρησιμοποιηθεί και στην πιο μακροχρόνια και επιτυχημένη κινηματογραφική σειρά, η οποία ξεκίνησε το 1962 κι έχει καταφέρει να παρουσιάσει μέχρι σήμερα 23 συνολικά ταινίες, με πιο πρόσφατη το «Skyfall», που κυκλοφόρησε το Νοέμβριο του 2012 στη χώρα μας. Ο ήρωας του James Bond έχει επίσης προσαρμοστεί και ως τηλεοπτικός χαρακτήρας αλλά και ήρωας κόμικ. Οι ρόλοι του στον κινηματογράφο έχουν ερμηνευθεί -ανάμεσα σε άλλους- από το Sean Connery, το Roger Moore και τον Daniel Craig, ενώ ο James Bond έχει ανακηρυχθεί ως ο πιο καλοντυμένος και κομψός πράκτορας όλων των εποχών, με αποτέλεσμα να έχει επηρεάσει με το στυλ του την παγκόσμια μόδα!

ΚΡΙΤΙΚΗ

Δύο ιδιαίτερες ταινίες...

SKYFALL
007

[από την Ε. Δημητρακοπούλου, την Ε. Κατσίβελα και τη Χ. Μπίρταχα, α₂]

Μεγάλο ενθουσιασμό έχει προκαλέσει η νέα ταινία του James Bond, "Skyfall". Η πρεμιέρα της την 1^η Νοεμβρίου είχε μεγάλη επιτυχία και τα εισιτήρια εξαντλήθηκαν αμέσως. Πολλοί θαυμα-

στές του James Bond πιστεύουν πως και αυτή η ταινία είναι θεαματική! Είναι, όμως, πραγματικά έτσι;

Το Skyfall είναι μια ταινία γεμάτη δράση. Πολλοί θε-

ατές τη σχολίασαν ως πιο ρεαλιστική από τις υπόλοιπες ταινίες του James Bond και ταυτόχρονα πολλών θεατών η αδρεναλίνη ανέβηκε στα ύψη! Ας δούμε όμως και την αντίθετη γνώμη: πολλοί άλλοι πιστεύουν ότι το "Skyfall" είναι μια ταινία στην οποία παρουσιάστηκαν πολλοί νέοι χαρακτήρες, όπως για παράδειγμα ο Q που είναι για πρώτη φορά νέος. Επί-

σης, υπήρχαν αντιρρήσεις και ως προς το τέλος της ταινίας, το οποίο όμως δε θα σας αποκαλύψουμε!

Εάν είστε φανατικοί θαυμαστές του James Bond και σας αρέσουν οι ταινίες δράσης σας προτείνουμε να τη δείτε για να μπορέσετε να εκφέρετε τη δική σας άποψη σχετικά με αυτήν. Αν πάλι όχι, προτιμήστε κάποια άλλη ταινία!

Η ζωή του Πι

[από τις Ε. Δημητρακοπούλου α., Ε. Κατσίβελα α. και Μ. Μαθακού α.]

Η διάσημη αμερικάνικη ταινία «Η ζωή του Πι» σκηνοθετημένη από τον Ανγκ Λι και σε σενάριο του Ντέιβιντ Μαγκί έχει κάνει πάταγο. Η ιστορία διηγείται τη ζωή ενός δεκαεξάχρονου αγοριού που επιζεί από ένα ναυάγιο, ενώ η οικογένειά του έχει πεθάνει. Επομένως, ο Πι μένει μόνος του σε μια σωσίβια λέμβο μαζί με μία τίγρη της Βεγγάλης, τον Ρίτσαρντ Πάρκερ, και άλλα ζώα τα οποία στη συνέχεια της ταινίας δεν επιβίωσαν. Μαζί έζησαν μία απερίγραπτη περιπέτεια με σκοπό να επιβιώσουν στη θάλασσα αλλά και να συνυπάρξουν αρμονικά. Τελικά, η ιστορία αποδεικνύεται ότι είναι μία αλληγορία που επινόησε ο ήρωας για να απαλύνει τον πόνο και τις ενοχές που του δημιούργησε η πραγματική ιστορία, κατά την οποία βέβαια δε συνυπήρξε με ζώα, αλλά με ανθρώπους. Μία ταινία με πολλά και διδακτικά νοήματα που κυκλοφόρησε στους κινηματογράφους στις 21 Νοεμβρίου 2012, απέσπασε θετικά σχόλια από τους κριτικούς και ήταν υποψήφια για Όσκαρ Καλύτερης ταινίας.

Αφιέρωμα

Φέτος, η χρονιά μας σηματοδοτήθηκε από τον εορτασμό δύο γεγονότων με σημαίνοντα ρόλο για την ελληνική ιστορία, τα 90 χρόνια από τη μικρασιατική καταστροφή και τα 100 χρόνια από τους Βαλκανικούς πολέμους. Η ενότητα αυτή, που αποτελεί και το αφιέρωμα φετινού μας περιοδικού, στόχο της έχει να μας κατατοπίσει για τα δύο πολύ σημαντικά αυτά γεγονότα μέσα από εργασίες μαθητών του σχολείου μας που διακρίθηκαν.

Μια ματιά στα παλιά

[από τη Θεοδώρα Παπά, γ⁶]

Σαν σήμερα, πριν από 90 χρόνια, δόθηκε τέλος στον ελληνοτουρκικό πόλεμο του 1918-22, που περιγράφεται μέσα από την τελευταία φάση της Μικρασιατικής εκστρατείας, κατά την οποία σημειώθηκαν η καταστροφή της Σμύρνης, η ανακωχή των Μουδανιών και η εκκένωση της χερσονήσου της Καλλίπολης, λόγω της υποχρεωτικής ανταλλαγής πληθυσμών. Ευτελισμός κάθε ανθρώπινης αξιοπρέπειας, βιασμοί, σφαγές και βάνανσοι ξυλοδαρμοί ήταν μόνο ένα μέρος της ηθικής οδύνης που βίωσαν οι κάτοικοι της περιοχής, ενώ ακόμα μεγαλύτεροι υπήρξαν οι ανελήετοι βασανισμοί τους στα καταναγκαστικά τάγματα εργασίας και στις ατελείωτες πορείες των αιχμαλώτων. Όσον αφορά στις υλικές καταστροφές, λεηλατήθηκαν και αρπάχθηκαν σπίτια και περιουσίες, γκρεμίστηκαν σχολεία, ναοί και άλλα ευαγή ιδρύματα και καταστράφηκαν βιοτεχνικές και βιομηχανικές επιχειρήσεις, καθώς και γεωργικά και κτηνοτροφικά κτήματα. Επακόλουθο των παραπάνω αποτέλεσε ο εκτοπισμός των ελληνικών πληθυσμών από όλη την περιοχή της Μικράς Ασίας και τα ενάμιση εκατομμύρια ελληνογενών προσφύγων που κατέφυγαν στην Ελλάδα με σκοπό τη διασφάλιση ενός καλύτερου βιοτικού επιπέδου.

Έτσι, στη μνήμη των ανθρώπων αυτών ο Δήμος της Αθήνας σε συνεργασία με το Δήμο Βύρωνα και άλλες περιφέρειες της Αττικής, διοργάνωσαν τιμητικές εκδηλώσεις και τηλεοπτικά αφιερώματα, ενώ οι Δημοτικές Πινακοθήκες της Πάτρας και των Χανίων φιλοξένησαν εκθέσεις που στόχο είχαν να προβάλλουν τις τέχνες, τα γράμματα και σε ευρύτερο πλαίσιο τον πολιτισμό των Μικρασιατών.

Άλλη μία περίοδος που συνδέεται άρρηκτα με την ιστορία του τόπου μας είναι και αυτή των Βαλκανικών πολέμων. Πρόκειται για δύο πολέμους που έλαβαν χώρα στα Βαλκάνια μεταξύ των ετών 1912-1913 και κατά τα οποία η Βαλκανική συμμαχία, που απαρτιζόταν από τη Σερβία, το Μαυροβούνιο, την Ελλάδα και την Βουλγαρία, επιτέθηκε εναντίον της Οθωμανικής αυτοκρατορίας αποσπώντας από αυτήν τη

Μακεδονία και ένα μεγάλο μέρος της Θράκης. Παρόλα αυτά, ο τελικός διαμοιρασμός των εδαφών μεταξύ των νικητών προκάλεσε έντονες διαφωνίες, με αποτέλεσμα να ξεσπάσει δεύτερος πόλεμος, αυτή τη φορά με τη συμμετοχή και της Ρουμανίας, ο οποίος έληξε με την ήττα της Βουλγαρίας. Συμβολική παραμένει ωστόσο η στάση της Ελλάδας στον αγώνα, τόσο στη στεριά όσο και στη θάλασσα. Λεπτομερέστερα, ο Ελληνικός στρατός είχε διαχωριστεί στο στρατό της Θεσσαλίας, στον οποίο ανήκαν οι μεγάλες δυνάμεις και στο στρατό της Ηπείρου, εκεί όπου ήταν συγκεντρωμένες οι δευτερεύουσες δυνάμεις αντίστοιχα. Όσον αφορά στο στόλο, παρότι για μεγάλο χρονικό διάστημα παρέμενε παραμελημένος, βελτιώθηκε ιδιαίτερα ύστερα από τη μέριμνα του Χαριλάου Τρικούπη. Τα απαρχαιωμένα σκάφη αντικαταστάθηκαν από θωρηκτά καταδρομικά, όπως το περίφημο «Αβέρωφ», και παράλληλα τέθηκε σε εφαρμογή η οργανωμένη εκπαίδευση του στρατού. Έτσι, όλα αυτά συντέλεσαν στο να αποτελέσει η Ελλάδα έναν υπολογίσιμο εχθρό έναντι των αντίπαλων δυνάμεων.

Με αφορμή, λοιπόν, τα 100 χρόνια από την έναρξη των Βαλκανικών πολέμων, υλοποιήθηκε στο Δήμο Παπάγου-Χολαργού μία έκθεση κειμηλίων, που ήταν διαθέσιμη για τους

ενδιαφερόμενους από τις 25 Νοεμβρίου μέχρι και τις 2 Δεκεμβρίου. Πρόκειται για μία ενεργή πρωτοβουλία του Δημάρχου Αθηναίων, η οποία ενισχύθηκε από τον Πρόεδρο Εθνικής Άμυνας, το Δήμαρχο Χολαργού και τον Πρόεδρο της πνευματικής εστίας Παπάγου.

Όλες αυτές οι εκδηλώσεις μνήμης αποβλέπουν όχι μόνο στη διαφύλαξη της πνευματικής μας παράδοσης και του υλικού μας πλούτου, αλλά και στην διασφάλιση της ιστορικής μας εξέλιξης. Λέγεται ότι ένα λαμπρό μέλλον χτίζεται πάνω σε ένα ένδοξο παρελθόν. Έτσι, λοιπόν, ενθυμούμενοι τις περασμένες μας επιτυχίες και τα ανεπανόρθωτα λάθη στα οποία προβήκαμε, αποκτούμε το ψυχικό σθένος να συνεχίσουμε και να μην υποπέσουμε στα ίδια σφάλματα.

Οι Έλληνες της διασποράς

[από τις Κορίνα Κορρέ και Χριστίνα Μπίρτακα, α₂]

Στο πλαίσιο των εορτασμών των 90 χρόνων από τη μικρασιατική καταστροφή και των 100 χρόνων από τους Βαλκανικούς πολέμους, το Σχολείο μας οργάνωσε μια εκδήλωση για να θυμηθεί και να τιμήσει τους Έλληνες της διασποράς και την προσφορά τους στον ελληνισμό. Ήταν μια εκδήλωση με πολύ πλούσιο περιεχόμενο που μας έκανε όλους να συγκινηθούμε ιδιαίτερα...

Αρχικά, εκφώνησαν τους λόγους τους οι μαθητές στους οποίους απονεμήθηκε το φετινό βραβείο Howland των δύο Λυκείων, Αθηνών και Ψυχικού. Πρόκειται για το Δημήτριο Φτενάκη από το Λύκειο του Κολλεγίου Αθηνών και τον Παρμενίωνα Τζίφρα από το Λύκειο του Κολλεγίου Ψυχικού. Και στα δύο Σχολεία είχε επιλεγεί θέμα σχετικό με τον ελληνισμό της διασποράς, με αποτέλεσμα οι λόγοι τους να είναι οι πιο κατάλληλοι για μια τέτοια εκδήλωση.

Επίσης, στη συγκεκριμένη εκδήλωση συμμετείχε και η χορωδία του Σχολείου μας κι έτσι μας δόθηκε κι εμάς η ευκαιρία να την παρακολουθήσουμε, καθώς πραγματοποιήθηκε απογευματινές ώρες. Με τη χορωδία είχαμε προετοιμάσει τραγούδια που φανέρωναν τόσο τη νοσταλγία αυτών που έφυγαν από την πατρίδα τους όσο και την ανάγκη για συμπαράσταση όσων έμειναν πίσω στην Ελλάδα.

Έπειτα από την εμφάνιση της χορωδίας, μίλησε ο κος Καραμάνος, ενώ στη συνέχεια βγήκαν στη σκηνή και τραγούδησαν μέλη της Κολlegιακής κοινότητας, καθη-

γητές κι απόφοιτοι του Σχολείου μας, οι οποίοι μας εντυπωσίασαν με το ταλέντο τους. Τα τραγούδια που επέλεξαν θύμιζαν τη Μικρά Ασία και κυρίως αποτελούσαν αναμνήσεις για τους Έλληνες της διασποράς, αφού τους θύμιζαν τις χαμένες πατρίδες τους. Όλοι οι παρευρισκόμενοι στο θέατρο του Κολλεγίου συγκινημένοι τραγου-

δούσαν και χειροκροτούσαν ταυτόχρονα... Ήταν μια πολύ ξεχωριστή εμπειρία για εμάς το να μπορέσουμε να απολαύσουμε τη συγκεκριμένη εκδήλωση και ευχόμαστε στο μέλλον να λάβουμε ξανά μέρος σε κάτι παρόμοιο!

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΕΣ ΣΥΝΟΙΚΙΕΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

[από την Ειρήνη Γιώτη, γ, και τη Μαρίνα Λυριντζή, γ,]

Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι να παρουσιάσει τις προσφυγικές συνοικίες της Αθήνας και πιο συγκεκριμένα την Καισαριανή, τη Δραπετσώνα και το Κερατσίνι. Ειδικότερα, αναφέρεται στην ονομασία και την τοποθεσία των συνοικιών, παραθέτει ένα σύντομο ιστορικό καθώς και κάποια ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των συνοικιών αυτών. Τέλος, παρουσιάζει τη ζωή των προσφύγων στις περιοχές αυτές.

◆ ΟΝΟΜΑΣΙΑ

ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ Υπάρχουν πέντε εκδοχές για την ονομασία της Καισαριανής. Καταρχάς, λέγεται ότι πήρε το όνομά της από τον ηγούμενο Καισάριο, στον οποίο είναι αφιερωμένη και η μονή. Δεύτερον, από την εικόνα της Θεοτόκου που μεταφέρθηκε από την Καισάρεια και είχε πάνω της τον τύπο της Παναγίας Καισαριανής. Τρίτον, από κάποιον Καίσαρα ο οποίος, ίσως, ίδρυσε, κατά τη βυζαντινή περίοδο, τη Μονή Καισαριανής. Τέταρτον, από το επίθετο Καισαριανός και τέλος από την Συριανή η οποία προήλθε από τη Σαϊσάρα, κόρη του βασιλιά Κελεού της Ελευσίνας.

ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑ Το ιστορικό της όνομα είναι ΤΡΑΠΕΖΩΝ αλλά με το πέρασμα των χρόνων έγινε παραφθορά του 'τρ' σε 'ντρ' και 'δρ' κατόπιν και το

πολεμικό όνομα 'Δραπετσών' και το σημερινό 'Δραπετσώνα'. Ονομάστηκε 'Τραπεζών' λόγω του σχήματός της το οποίο ήταν τραπεζοειδές.

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Το Κερατσίνι προέρχεται από δύο λέξεις. Η πρώτη φανερώνει το είδος του δένδρου που πλεόναζε εκεί, δηλαδή η Κερατιά. Το δεύτερο όνομα ήταν αυτό του ιδιοκτήτη (Γκίνης ή Γκύνης) όλης αυτής της περιοχής, δηλαδή από τους λόφους του Αγ. Παντελεήμονα, Αγ. Γεωργίου μέχρι τα Μανιάτικα, Μποστάνια και τη Δραπετσώνα.

♦ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ

ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ Η Καισαριανή τοποθετείται στη χερσόνησο της Αττικής. Ανατολικά βρίσκεται ο Υμηττός, δυτικά η Πάρνηθα και με βορειοανατολική κατεύθυνση η Πεντέλη. Οι πλαγιές του χαμηλότερου και νοτιότερου βουνού φτάνουν στη θάλασσα του Σαρωνικού και χωρίζουν την Αθήνα από τα Μεσόγεια και από

την ανατολική παραλία της Αττικής. Από τις πιο γνωστές τοποθεσίες του Υμηττού φαίνεται να ήταν η Κυλλού Πήρα στην οποία τονίζεται το μοναστήρι της Καισαριανής.

ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑ Η Δραπετσώνα ανήκει στην περιοχή του Πολεοδομικού Συγκροτήματος της Αθήνας, στο διαμέρισμα του Πειραιά. Βρίσκεται στο δυτικό τμήμα της περιοχής της πρωτεύουσας και συνορεύει με το δήμο Κερατσινίου, βορειοανατολικά με το δήμο Πειραιά, ενώ

ανατολικά βρέχεται από το λιμένα Αλών. Νότια βρέχεται από τον κεντρικό λιμένα του Πειραιά και του Προλιμένα και δυτικά από το Σαρωνικό κόλπο.

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Το Κερατσίνι είναι προάστιο του Πειραιά, στα νοτιοδυτικά του πολεοδομικού συγκροτήματός του εκεί ακριβώς όπου βρίσκεται ο όρμος της Δραπετσώνας. Συνδέεται δυτικά με το Σκαρामαγκά, προς τα νοτιοδυτικά με το Πέραμα και προς τα βορειοανατολικά με την Αθήνα. Απέχει από το κέντρο της Αθήνας 14 χιλιόμετρα και αστικοποιήθηκε κυρίως μετά το 1950.

♦ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ Η Καισαριανή κατοικήθηκε από τους πρόσφυγες που ήρθαν στην Ελλάδα μετά τη μικρασιατική καταστροφή, το 1922. Οι περισσότεροι από αυτούς

προέρχονταν από τη Σμύρνη και τα γύρω χωριά, όπως τα Βουρλά.

ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑ Δεν γνωρίζουμε πολλά για τη ρωμαϊκή και τη μεταβυζαντινή περίοδο της Δραπετσώνας, το 1830 έχουμε τις πρώτες ενδείξεις πληθυσμού από νησιώτες. Κατά τη μικρασιατική καταστροφή έρχεται εδώ το μεγάλο κύμα προσφύγων και έτσι δημιουργείται ένας καινούργιος προσφυγικός οικισμός.

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Το 1830, όταν αναχώρησαν οι Τούρκοι από την Αττική, το Κερατσίνι έμεινε έρημο. Το 1934 όμως η περιοχή γεμίζει από πρόσφυγες από τη Σμύρνη και το 1840 πια περιέρχεται στο Δήμο Αθηναίων. Το 1970, πλέον, αρχίζει η μόνιμη εγκατάσταση στην περιοχή.

♦ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΩΝ

ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ Τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της Καισαριανής είναι το Σκοπευτήριο της Καισαριανής, η Μονή της Καισαριανής και η αρχιτεκτονική της. Το σκοπευτήριο εκτεινόταν από το σημερινό εθνικό γυμναστήριο μέχρι την οδό Φορμίωνος. Πριν έρθουν οι πρόσφυγες

το 1923, χρησίμευε για σκόπευση των στρατιωτών καθώς ήταν δασώδης περιοχή. Είναι ένας τόπος θυσίας για τους αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης και κατά την περίοδο 1940-1944 έχουν εκτελεστεί σε αυτό πάνω από 2000 Έλληνες πατριώτες.

Το δεύτερο χαρακτηριστικό της περιοχής είναι η Μονή Καισαριανής. Η Μονή Καισαριανής βρίσκεται στη δυτική πλαγιά του Υμηττού. Είναι μια σταυροπηγική μονή, γιατί υπαγόταν στη δικαιοδοσία του οικουμενικού Πατριαρχείου. Επί τουρκοκρατίας η Μονή δεν πλήρωνε χαράτσι, γιατί, όπως λέγεται, ο ηγούμενος της μονής παρέδωσε στο Μωάμεθ, το 1458, όταν εισήλθε στην Αθήνα, τα κλειδιά της. Επίσης, η Μονή διέθετε πολύτιμη βιβλιοθήκη και γι' αυτό υπήρξε εστία γραμμάτων και πολιτισμού. Μέσα στη μονή υπάρχουν πηλίνα αγγεία του 8ου αι., πολλές τοιχογραφίες, ο λουτρώντας και η τράπεζα.

Το τρίτο χαρακτηριστικό της Καισαριανής είναι η αρχιτεκτονική της. Στην Καισαριανή παλαιότερα υπήρχαν πολλά διώροφα κτίσματα με κεραμίδια και ξύλινες σκάλες για το δεύτερο όροφο. Μετά το 1834, τα παλιά κτίσματα γκρεμίζονται και γίνονται τριώροφα.

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ-ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑ Τα κύρια χαρακτηριστικά των περιοχών αυτών είναι δύο, τα «προσφυγικά» και η αρχιτεκτονική τους. Αρχικά, τα «προσφυγικά» δημιουργήθηκαν το 1920 στον Πειραιά αλλά και σε πολλές άλλες επαρχιακές πόλεις της Ελλάδας. Εκεί εγκαταστάθηκαν ξεριζωμένοι άνθρωποι και γι' αυτό η ύπαρξή τους αποτελεί μαρτυρία της πρώτης υποχρεωτικής ανταλλαγής μειονοτικών πληθυσμών. Τέλος, όσον αφορά στην αρχιτεκτονική, τα σπίτια ήταν χαμηλά με σκεπές από κεραμίδια σε αντίθεση με τα γύρω κτίσματα από τσιμέντο. Ένα κύριο χαρακτηριστικό τους ήταν η καθαριότητα που υπήρχε σε αυτές τις γειτονιές παρά την έλλειψη αποχετευτικού συστήματος!

◆ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΣΥΝΟΙΚΙΩΝ

ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ Οι κάτοικοι της Καισαριανής εγκαταστάθηκαν στην περιοχή μετά το 1922 με τη Μικρασιατική καταστροφή. Οι συνθήκες διαβίωσής τους εκεί ήταν τραγικές και τα εισοδήματά τους πολύ μικρά, αφού η κύρια ασχολία των κατοίκων ήταν η κτηνοτροφία.

ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑ Κατά τη μικρασιατική καταστροφή καταφτάνει στη Δραπετσώνα ένα μεγάλο πληθυσμιακό κύμα και έτσι στήνεται ένας προσφυγικός οικισμός. Οι κάτοικοι της περιοχής αυτής ζούσαν σε χαμηλά σπίτια με κεραμιδιένιες σκεπές και ένα σημαντικό ποσοστό των γυναικών ανήκε στο εργατικό προσωπικό.

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Με παρόμοιο τρόπο ζούσαν και οι άνθρωποι στο Κερατσίνι · οι γυναίκες είχαν δυναμικό ρόλο στην τοπική ζωή και οι συνθήκες ζωής τους ήταν άθλιες. Τα κύρια επαγγέλματα των κατοίκων στο Κερατσίνι αλλά και στη Δραπετσώνα ήταν τέσσερα. Το 20% σχεδόν ήταν ειδικευμένοι σε εργασίες, όπως η επεξεργασία μετάλλου, το 23% αποτελούσε εργατικό προσωπικό, ένα 13% ασχολούνταν με τα μέσα μεταφοράς και ένα 12% ήταν πλανόδιοι πωλητές. Σημαντικό είναι ότι μόνο το 1% είχε πτυχίο ανώτερης ή ανώτατης σχολής και το πιο συχνό ήταν αυτό του δασκάλου.

◆ ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Συνοψίζοντας, ενενήντα χρόνια μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή και τον ερχομό των προσφύγων στην Ελλάδα φαίνεται ότι πολλές από τις ανισότητες εξακολουθούν ακόμη και σήμερα να υπάρχουν μεταξύ των συνοικιών αυτών και των υπολοίπων προαστίων της Αθήνας. Μπορεί οι κάτοικοι να μην είναι όλοι απόγονοι των προσφύγων αλλά η φτώχεια και η ανεργία συνεχίζει, δυστυχώς, να μαστίζουν τις συνοικίες αυτές.

◆ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

«Καισαριανή». Επτά ημέρες (αφιέρωμα της εφημερίδας «Καθημερινή»), 11 Μαΐου 2003.

Κουβάς, Γιάννης Γ. Το διάβα της Καισαριανής. Καισαριανή: Εκδόσεις Θ. Φασούλα, 1996.

Κουτελάκης, Χάρης Μιχ. Λεύκωμα Δήμου Κερατσινίου: Εξήντα Χρόνια 1934-1994. Αθήνα: Δήμος Κερατσινίου, 1994.

Hirschon, Renée. Κληρονόμοι της Μικρασιατικής Καταστροφής: η κοινωνική ζωή των Μικρασιατικών προσφύγων στον Πειραιά. Αθήνα: Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης, 2004.

◆ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΕΙΚΟΝΩΝ

<http://agrnet.blogspot.gr>

<http://www.agogi.gr>

<http://www.dimotrans.gr>

<http://www.olx.gr>

<http://vatopaidi.wordpress.com>

<http://www.attiko-prasino.gr>

<http://mlp-blo-g-spot.blogspot.gr>

Βαλκανικοί πόλεμοι 1912-1913

Οι Βαλκανικοί πόλεμοι αποτελούν ένα σημαντικό σταθμό της Ιστορίας του τόπου μας. Κατά τη διάρκειά τους, η χώρα μας, μέσα σε δέκα μόλις μήνες, κατάφερε να διπλασιάσει τα εδάφη και τον πληθυσμό της και να γίνει με τον τρόπο αυτό ένα κράτος βιώσιμο και πιο δυνατό. Το περιοδικό «Ιστορία» στα πλαίσια του αφιερώματός του για τους Βαλκανικούς πολέμους έδωσε τη δυνατότητα σε δύο μαθητές του σχολείου μας που θα συγγράψουν τις καλύτερες εργασίες για τους Βαλκανικούς να τις δημοσιεύσουν στο σχετικό τεύχος. Οι μαθητές της τρίτης τάξης του Γυμνασίου **Νικήτας Κουσιάκης** και **Παναγιώτης Οικονόμου** ήταν οι δύο νικητές του

διαγωνισμού αυτού και οι εργασίες τους φιλοξενούνται στο φετινό τεύχος των Περιπλανήσεων.

Το ενδιαφέρον ενός εφήβου για τους Βαλκανικούς Πολέμους

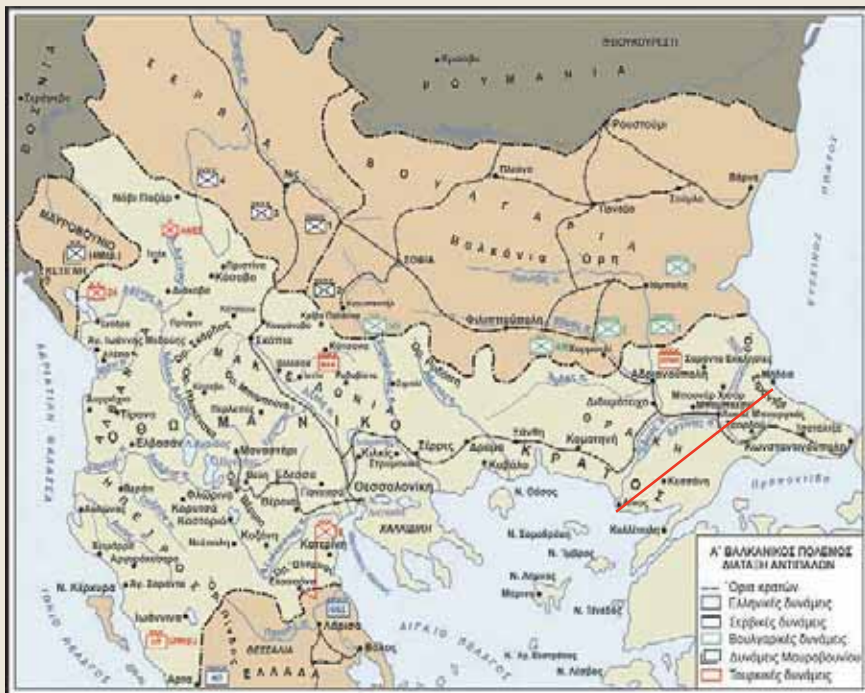
[από τον Νικήτα Κουσιάκη, γ₃]

Το συγκεκριμένο κείμενο γράφτηκε με αφορμή τον εορτασμό της συμπλήρωσης 100 χρόνων από την έναρξη των Βαλκανικών Πολέμων. Πιο συγκεκριμένα, αναφέρεται στη σημασία της ιστορικής γνώσης και μνήμης. Αναλυτικότερα στην παρούσα εργασία, πρόκειται να γίνει μια σύντομη αναφορά στο ιστορικό πλαίσιο των Βαλκανικών Πολέμων. Στη συνέχεια θα παρουσιαστεί η στάση των σύγχρονων εφήβων, οι οποίοι φαίνεται να υιοθετούν μια στάση αδιαφορίας απέναντι σε τόσο κρίσιμα ιστορικά γεγονότα για την πορεία της πατρίδας μας. Θα επιχειρηθεί, συνάμα, να υποδειχθεί η ορθή στάση που θα έπρεπε να επιδείξουμε όλοι εμείς οι νέοι άνθρωποι, οι αυριανοί ενεργοί πολίτες. Η εργασία ολοκληρώνεται με τη διατύπωση ενός γενικότερου συμπεράσματος σχετικά με τη σημασία των Βαλκανικών Πολέμων.

Φέτος, λοιπόν, η χώρα μας γιορτάζει τα 100 χρόνια από την έναρξη των Βαλκανικών Πολέμων μέσα από τους οποίους η Ελλάδα κατάφερε να διπλασιαστεί εδαφικά καθώς και να αποκτήσει ισχυρή δύναμη και επιρροή στη Βαλκανική Χερσόνησο. Με τη λήξη των Βαλκανικών Πολέμων η Ελλάδα κατάφερε να επεκτείνει τα σύνορά της από τη Μελούνα έως το Μπέλες και την Πρέσπα. Επιπλέον, τα νησιά του Αιγαίου Πελάγους Λέσβος, Χίος, Λήμνος, Σαμοθράκη, Θάσος, Ψαρά, Τένεδος, Ίμβρος και Άγιος Ευστράτιος απελευθερώθηκαν από την Τουρκική κατοχή. Παράλληλα η Κρήτη, η Σάμος και η Ικαρία ενώθηκαν με την Ελλάδα. Τέλος, η έκταση του ελληνικού κράτος από 63.211 τετραγωνικά χιλιόμετρα έφτασε τα 120.308 τετραγωνικά χιλιόμετρα αλλά και ο πληθυσμός της χώρας αυξήθηκε από 2.632.000 εκατ. σε 4.710.000 εκατ. κατοίκους.

Ο Ελληνικός Στρατός στην αρχή του πολέμου ήταν χωρισμένος σε δύο σώματα. Το πρώτο σώμα κινήθηκε από τη Θεσσαλία προς τη Μακεδονία. Το διόικουσε ο διάδοχος Κωνσταντίνος. Το δεύτερο σώμα είχε ως στόχο τη διεξαγωγή αμυντικού αγώνα στον ποταμό Άραχθο, σε περίπτωση που ο Τουρκικός Στρατός επιτίθετο. Διοικητής του ήταν ο **Στρατηγός Σαποντζάκης**. Και τα δύο σώματα χαρακτηρίζονταν από την οργάνωσή τους, τον ηρωισμό τους αλλά και την αυτοθυσία των στρατιωτών και αξιωματικών που υπηρέτουσαν σ' αυτό. Βέβαια πρέπει να ση-

Μακεδονίας, της Θράκης και της Μικράς Ασίας, συμβάλλοντας έτσι αποφασιστικά στις επιχειρήσεις των βαλκανικών συμμάχων της Ελλάδας.

Θα έπρεπε, τέλος, να επισημανθεί η συμβολή της πολιτικής ηγεσίας εκείνη την εποχή. Η πολιτική ηγεσία συνέβαλε στη νικηφόρα έκβαση του πολέμου. Το τελικό αποτέλεσμα επιτεύχθηκε χάρη στους επιδέξιους πολιτικούς χειρισμούς του **Ελευθέριου Βενιζέλου**. Οι αγώνες του 1912-13 είναι η συνέχεια των υψηλών κατορθωμάτων της ελληνικής φυλής για την απελευθέρωσή της από το ζυγό του «Βαρβάρου». Είναι αγώνες εμπυχωμένοι από τη **Μεγάλη Ιδέα**

μειωθεί και το γεγονός ότι το σύνολο του Ελληνικού Λαού ήταν πάντοτε βοηθός και υποστηρικτής του στρατού μας.

Μερικές από τις σημαντικότερες επιτυχίες του Ελληνικού στρατού είναι οι ακόλουθες. Αρχικά, η **είσοδος των Ελληνικών στρατευμάτων στη Θεσσαλονίκη** στις 26 Οκτωβρίου 1912 ήταν θριαμβευτική και είχε ως αποτέλεσμα να παραδοθούν 25.000 στρατιώτες και 1.000 αξιωματικοί του Τούρκικου Στρατού. Αξιοσημείωτες είναι και οι **επιχειρήσεις του Οστρόβου** που οδήγησαν στην κατάληψη της Φλώρινας και στην παράδοση του Μοναστηριού από τους Τούρκους στους Σέρβους. Άξια αναφοράς είναι και η **μάχη του Κιλκίς-Λαχανά**, που θεωρείται ως η πρώτη αποφασιστική μάχη μεταξύ Ελλήνων και Βουλγάρων, καθώς άνοιξε ουσιαστικά το δρόμο προς το βορρά. Τέλος, ξεχωριστή μνεία πρέπει να γίνει στην **επιτυχία του Ελληνικού Στρατού στα Γιάννενα**. Εκεί, τα ελληνικά στρατεύματα αγωνίστηκαν σκληρά, ενώ το Μπιζάνι χαρακτηρίστηκε ως το θυσιαστήριο της Ηπειρωτικής ελευθερίας και ο τύμβος των αγωνιστών της πατρίδας μας.

Όμως και το Ναυτικό, που πάντοτε αποτελούσε αξιόμαχη δύναμη της χώρας μας, με Αρχηγό τον Ναύαρχο **Πάυλο Κουντουριώτη** έφτασε στην επίτευξη τεράστιων επιτυχιών. Με τη Ναυαρχίδα Θ/Κ ΑΒΕΡΩΦ, το μικρό στόλο αντιτορπιλικών και την Ομάδα Τορπιλοβόλων ο Ελληνικός στόλος κυριάρχησε στο Αιγαίο Πέλαγος με αποτέλεσμα να διακόψει την επικοινωνία των Τούρκων με τις ακτές της

που έτρεφε όνειρα πεντακοσίων χρόνων και από το πνεύμα της πραγματοποίησής τους που έφερε από την Κρήτη ο Ελευθέριος Βενιζέλος, και ακόμα από το πνεύμα της ανταπόδοσης, που μια γενιά, η οποία δέχτηκε το μήνυμα του μεγάλου ηγέτη της με ανυπόμονη λαχτάρα, ήθελε να ξεπλύνει τη μεγάλη ντροπή του 1897.

Στη σημερινή εποχή, οι συγκεκριμένοι αγώνες μπορούν όχι μόνο να θαυματούν αλλά και να εμπνεύσουν έναν άνθρωπο. Ποια είναι όμως η αίσθηση και το ενδιαφέρον ενός εφήβου, που αποτελεί το μέλλον, για τη συγκεκριμένη ιστορική περίοδο;

Στις μέρες μας, δυστυχώς οι έφηβοι τείνουν να μην ενδιαφέρονται όσο θα έπρεπε για τους Βαλκανικούς Πολέμους. Τα αίτια είναι πολλά και θα έπρεπε να τα συνειδητοποιήσουμε όλοι, έτσι ώστε η κοινωνία να ωθήσει τους νέους να μάθουν και να κατανοήσουν με τον ορθό τρόπο την προσφορά της γενιάς του 1912-1913 αλλά και να νιώσουν εθνικά υπεύθυνοι. Το πρώτο και σημαντικότερο αίτιο αφορά στον προσανατολισμό που δίνουν στους νέους ανθρώπους τα ΜΜΕ. Το δεύτερο αίτιο αφορά στον τρόπο ζωής των εφήβων ενώ το τρίτο αίτιο σχετίζεται με το εκπαιδευτικό σύστημα, το οποίο ουσιαστικά στέκεται εμπόδιο στην ορθή γνώση και εκπαίδευση των μαθητών.

Δυστυχώς στις μέρες μας οι ηλεκτρονικές ιστοσελίδες που επισκέπτεται συνήθως η νεολαία δεν έχουν ως μέλημά τους την καλλιέργεια μιας αυτόνομης και ισχυρής νεολαίας. Στόχος τους είναι πιο πολύ μια εύκολα κατευθυνόμενη κοινότητα και

Εφημερίδα «Μακεδονία» της Θεσσαλονίκης
Κυριακή 28 Οκτωβρίου 1912

συνείδηση. Πιο συγκεκριμένα αυτές οι ιστοσελίδες, μέσα στις οποίες συμπεριλαμβάνονται και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, πολλές φορές προσπαθούν να προβάλουν στους εφήβους ως σωστό πρότυπο συμπεριφοράς την αδιαφορία προς τις εθνικές επετείους και τους εθνικούς ήρωες. Είναι ιδιαίτερα λυπηρό το γεγονός ότι οι σημερινοί ήρωες της νεολαίας δεν είναι συγγραφείς και πολεμιστές που εξασφάλισαν την ελευθερία της χώρας τους αλλά μόνο αθλητές και τραγουδιστές.

Ένα από τα αίτια που κάνει τους νέους να μην ενδιαφέρονται για τους Βαλκανικούς Πολέμους είναι και το εκπαιδευτικό σύστημα. Πιο συγκεκριμένα, το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας μας «αναγκάζει» τον κάθε μαθητή να αποκτά γνώσεις, για να μπορέσει να πάρει έναν βαθμό ανάλογο των προσδοκιών του. Έτσι και στην περίπτωση των Βαλκανικών Πολέμων ο μαθητής μαθαίνει και διδάσκεται τις δύο ενότητες του βιβλίου Ιστορίας της Γ' Γυμνασίου που αφορούν αυτήν την περίοδο, για να εξεταστεί από τον καθηγητή του και να αξιολογηθεί. Το εκπαιδευτικό σύστημα δεν αφήνει το περιθώριο και το χρόνο σε έναν μαθητή, έτσι ώστε να συζητήσει, να προβληματιστεί και να κατανοήσει σε βάθος την αξία των Βαλκανικών Πολέμων. Θα μπορούσαμε, λοιπόν, να συμπεράνουμε πως με το συγκεκριμένο σύστημα εκπαίδευσης η νεολαία της πατρίδας μας δύσκολα θα μπορέσει να δει τα ιστορικά γεγονότα της χώρας μας ως κάτι παραπάνω από ένα ακόμα θέμα προς αποστήθιση και εξέταση.

Ένας ακόμα λόγος που έχει οδηγήσει τους νέους ανθρώπους, που αποτελούν το μέλλον της χώρας μας, να μην ενδιαφέρονται για τους Βαλκανικούς Πολέμους είναι ο τρόπος ζωής τους. Αναλυτικότερα, λοιπόν, ο σύγχρονος τρόπος ζωής αναγκάζει τους ανθρώπους, μικρούς και μεγάλους, να μην ενδιαφέρονται για τις ένδοξες στιγμές του παρελθόντος της χώρας τους καθώς οι γρήγοροι ρυθμοί ζωής που έχουν επιβληθεί στην καθημερινότητα δεν τους επιτρέπουν να αφιερώνουν τον απαραίτητο χρόνο και προσοχή σε ιστορικά και εθνικά θέματα, όπως η επέτειος των 100 χρόνων από την έναρξη των Βαλκανικών Πολέμων. Έτσι οι νέοι οι οποίοι έχουν υιοθετήσει και αυτοί έναν γρήγορο ρυθμό ζωής και μια συνεχή επαφή με τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και τεχνολογίας. Δε βρίσκουν το χρόνο και πολλές φορές δε θέλουν να τον βρουν, για να ασχοληθούν με τα πολύ σημαντικά εθνικά θέματα.

Συνοψίζοντας, θα μπορούσαμε να πούμε ότι ο σημερινός έφηβος είναι σχεδόν αδιάφορος ως προς κάθε ιστορικό γεγονός. Η συμπεριφορά του σημερινού νέου ως προς το ζήτημα των εθνικών επετείων και την ανα-

γνώριση της σημασίας κρίσιμων ιστορικών γεγονότων που αφορούν στη χώρα του αιτιολογείται από την έλλειψη ουσιαστικής κατανόησης αλλά και από την έλλειψη, θα τολμούσε να πει κανείς, εθνικής συνείδησης. Παράλληλα το περιβάλλον που μεγαλώνουν σήμερα οι νέοι, υπό τη σκιά της παγκοσμιοποίησης και υπό τη λάθος αξιοποίηση της τεχνολογίας, έχει ως αποτέλεσμα την απουσία έμπνευσης από τέτοιου είδους ηρωικές πράξεις και γεγονότα που εξασφάλισαν σήμερα τον ειρηνικό μας βίο συνολικά ως χώρα.

Θα μπορούσαμε, λοιπόν, να συμπεράνουμε ότι το σημαντικότερο αίτιο της αδιαφορίας που προβάλλουν οι έφηβοι για τις εθνικές γιορτές και τη συγκεκριμένη περίοδο για τους Βαλκανικούς Πολέμους, είναι η έλλειψη παιδείας καθώς και εθνικής συνείδησης και υπερηφάνειας. Όπως προαναφέρθηκε, τα αίτια είναι πολλά για αυτό και η αδιαφορία της νεολαίας πρέπει να προβληματίσει όλη τη χώρα και να βρεθούν σύντομα οι τρόποι υπέρβασής της, ειδικά αυτή την κρίσιμη περίοδο που διανύει η χώρα μας.

Κατά την άποψή μου, οι συνομήλικοί μου δε θα έπρεπε να διατηρούν αυτή τη στάση απέναντι στους Βαλκανικούς Πολέμους και τις εθνικές επετείους. Πρέπει, βέβαια, να σημειωθεί ότι πολλά παιδιά δε διατηρούν τη συγκεκριμένη στάση σκόπιμα, αλλά άθελα τους, καθώς ποτέ δεν βρέθηκε κάποιος να τους υποδείξει την ορθή στάση απέναντι σε αυτά τα εθνικής και ιστορικής σημασίας ζητήματα. Να τους τα εξηγήσει, βεβαίως, πρωτίστως με αντικειμενικότητα και πληρότητα.

Οι έφηβοι στις μέρες μας πρέπει εμπνευστούν από

τις επιτυχίες των Ελλήνων προσφέροντας έτσι στη χώρα τους αξιόλογα έργα. Η απάντηση στο ερώτημα για το πώς θα μπορέσει ένας έφηβος να μάθει για το παρελθόν της χώρας του και συγχρόνως να προετοιμαστεί για το μέλλον έρχεται με το ρητό που υποστηρίζουν πολλοί ιστορικοί πως μόνο «Όποιος ξέρει ιστορία μπορεί να προβλέψει το μέλλον». Δηλαδή οι νέοι αυτό που πρέπει να κάνουν είναι να μάθουν την ιστορία, αυτή τη φορά όχι για να αξιολογηθούν από τον καθηγητή τους αλλά για να διδαχθούν και να αφομοιώσουν πραγματικά μαθήματα ζωής μέσα από τις ηρωικές πράξεις και τα κατορθώματα των προγόνων τους. Έτσι, οι νέοι μέσω της ιστορίας που θα μάθουν ορθά, θα μπορέσουν να μάθουν από τα λίγα λάθη των προγόνων τους και συγχρόνως να εμπνευστούν από τις πολλές επιτυχίες τους.

Οι νέοι σήμερα θα έπρεπε να παραδειγματίζονται από τους προγόνους και να θεωρούν λαμπρή σελίδα στην ιστορία της χώρας τους την κάθε εθνική επέτειο. Αναλυτικότερα, η νεολαία θα έπρεπε να αποκτά τη θέληση να μιμηθεί τις αντίστοιχες ηρωικές πράξεις οι οποίες είχαν ως μοναδικό στόχο το κοινό καλό της πατρίδας τους και όχι το ατομικό. Τώρα πια βέβαια οι προσπάθειες όλων των νέων ανθρώπων θα έπρεπε να στραφούν σε ειρηνικά έργα. Πρέπει σε αυτό το σημείο να σημειωθεί ότι κανένας δεν μισεί τη βία περισσότερο από τους Έλληνες. Πόσο μάλλον τη σημερινή εποχή που οι πολεμικές μηχανές έχουν φτάσει σε επίπεδο τρομακτικής τελειότητας και δύναμης και εκείνος που θα ευχόταν τον πόλεμο θα ήταν απλώς ένα τέρας. Βεβαίως, όταν πρόκειται για την απελευθέρωση πληθυσμών, για το δίκιο χιλιάδων λαών και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, ο πόλεμος δικαιολογείται. Αυτό έκαναν και οι Έλληνες του 1912-1913 εμψυχωμένοι από τον ελληνικό λαό. Απέδειξαν τον ηρωισμό τους και έκαναν περήφανο τον ελληνικό λαό. Αυτό, πρέπει να έχει και ως όνειρο η νεολαία μας σήμερα, να κάνει περήφανους τους προγόνους της όπως την κάνανε και αυτοί.

Τέλος, οι νέοι πρέπει από τις εθνικές επετείους να καταλάβουν ότι η Ελλάδα μπόρεσε να βγει κερδισμένη από τους πολέμους στους οποίους συμμετείχε μόνο επειδή ήταν ενωμένη σε όλο τα επίπεδα. Ισχυρότερη απόδειξη του προηγούμενου εγχειρήματος αποτελεί η επιτυχία της Ελλάδας στους Βαλκανικούς Πολέμους. Την περίοδο του 1912-1913 η Ελλάδα ήταν ενωμένη περισσότερο από κάθε φορά και το αποτέλεσμα ήταν το καλύτερο δυνατό, καθώς οι Έλληνες κατάφεραν μέσα σε λιγότερο από δέκα μήνες να διπλασιά-

σουν τον πληθυσμό τους και την έκταση της πατρίδας τους. Έτσι, μετά από πεντακόσια χρόνια το όνειρο της Μεγάλης Ιδέας πραγματοποιήθηκε, αποδεικνύοντας ότι ποτέ δεν πρέπει κάποιος να τα παρατάει.

Το όνειρο των Ελλήνων εκείνη την ένδοξη εποχή πραγματοποιήθηκε και χάρισε στον ελληνικό λαό την ελευθερία και την ηθική ικανοποίηση. Έτσι και οι σημερινοί νέοι θα μπορούσαν, θα έπρεπε όπως προαναφέρθηκε, να εμπνευστούν, να προβληματιστούν και να κάνουν περήφανους τους προγόνους τους κάνοντας πραγματικότητα τα όνειρά τους.

Θα μπορούσαμε, μάλιστα, να εξετάσουμε και μερικά πιο συγκεκριμένα παραδείγματα. Το όνειρο των νέων μπορεί να αφορά στην ανόρθωση της χώρας μας από την βαθιά κρίση που περνά, η επίλυση του προβλήματος απαιτεί ενότητα, αποφασιστικότητα και διάθεση αυτοθυσίας για τη χώρα μας. Τέτοια στάση υπέδειξαν οι Έλληνες πριν από εκατό χρόνια στους Βαλκανικούς Πολέμους. Επιπρόσθετα, εκείνη την περίοδο όσο δύσκολο και αν φάνταζε το τελικό αποτέλεσμα επιτεύχθηκε. Έτσι και τώρα, όσο και αν φαντάζει δύσκολη η αντιμετώπιση της κρίσης, ο ελληνικός λαός με οδηγό τους νέους μπορεί να τα καταφέρει.

Ένα άλλο όνειρο που μπορεί να έχουν οι σημερινοί έφηβοι είναι η δημιουργία μιας καλής φήμης για την Ελλάδα στο εξωτερικό. Έτσι και τότε, όταν οι Έλληνες αξιοποίησαν τις δυνατότητες τους και απέκτησε ισχυρή φήμη και δύναμη στον Βαλκανικό και στον Μεσογειακό χώρο έτσι και τώρα οι Έλληνες αξιοποιώντας τις δυνατότητές τους με ηρωισμό και αλtruισμό, θέτοντας ως στόχο πρώτα τη διάκριση της πατρίδας τους και μετά την ατομική τους επιτυχία μπορούν να κάνουν τη χώρα μας να ζήσει τις ένδοξες στιγμές του παρελθόντος. Να σημειωθεί ότι τα τελευταία χρόνια δεν είναι λίγες οι φορές που οι Έλληνες του εξωτερικού έκαναν την Ελλάδα περήφανη. Θεωρώ, λοιπόν, ότι τώρα είναι η εποχή κατά την οποία οι νέοι πρέπει ενωμένοι, όπως και την περίοδο 1912-1913, να κάνουν περήφανη την Ελλάδα. Ενωμένοι και όχι μεμονωμένα, όπως συνήθως γίνεται.

Συνοψίζοντας, λοιπόν, το πώς θα έπρεπε να συμπεριφέρεται ο κάθε έφηβος απέναντι σε εθνικά γεγονότα, όπως η συμπλήρωση εκατό χρόνων από την έναρξη των Βαλκανικών Πολέμων, θα μπορούσαμε να συμπεράνουμε τα ακόλουθα. Αρχικά, η νεολαία πρέπει να μάθει και να διδαχθεί την ιστορία της Ελλάδας, για να εμπλουτίσει το χαρακτήρα της και τον τρόπο σκέψης της και όχι για να αξιολογηθεί από τους καθηγητές. Ακόμα οι νέοι πρέπει να καλλιεργήσουν μέσα τους το πνεύμα της συ-

νεκτικότητας και του αλτρουισμού, καθώς στους Βαλκανικούς Πολέμους, όταν η Ελλάδα ενώθηκε, τα αποτελέσματα ήταν καταπληκτικά. Επίσης, οι νέοι πρέπει με αποφασιστικότητα να μάθουν να εκπληρώνουν πάντοτε τις επιθυμίες τους και τα όνειρά τους, όσο και αν αυτά τους φαίνονται πολύ μακρινά ή ακατόρθωτα. Για άλλη μια φορά, μπορούμε να αναφερθούμε στους Βαλκανικούς Πολέμους μέσω των οποίων εκπληρώθηκε το για πεντακόσια χρόνια όνειρο των Ελλήνων, η Μεγάλη Ιδέα. Άρα, θα μπορούσαμε με βεβαιότητα να συμπεράνουμε πως μια τέτοιου είδους στάση από τον κάθε έφηβο ξεχωριστά και από τη νεολαία συνολικά θα μπορούσε να φέρει τεράστιες αλλαγές στην πατρίδα μας.

Κλείνοντας, θα μπορούσαμε με σιγουριά να αναφέρουμε ότι η διαφορά μεταξύ της στάσης που έχει η σημερινή νεολαία σε σχέση με την αξία των Βαλκανικών Πολέμων και εκείνης τελικά της στάσης που θα έπρεπε να επιδεικνύει, είναι πολύ μεγάλη.

Είναι ιδιαίτερα λυπηρό το γεγονός ότι οι νέοι αδιαφορούν για το παρελθόν της πατρίδας μας, της οποίας η ιστορία λαμπρύνεται από μεγάλες ιστορικές και ηρωικές στιγμές. Ακόμα το γεγονός αυτό θα έπρεπε να είχε προβληματίσει ήδη την ελληνική κοινωνία για το τι πρόκειται να γίνει και τι συνέπειες μπορεί να έχει η απώλεια επαφής των νέων με την ένδοξη ιστορία του παρελθόντος. Να υπογραμμιστεί ακόμα το γεγονός ότι η αδιαφορία για το παρελθόν μπορεί να οδηγήσει στην αλλοίωση την πολιτισμικής αλλά και ιστορικής ταυτότητας της χώρας μας. Σε μια τέτοια περίπτωση η χώρα μας θα κινδύνευε πλέον με τον αφανισμό της, καθώς οι νέοι δεν θα είχαν πλέον εθνική συνείδηση.

Αντιθέτως, η ιδανική στάση που θα μπορούσε να ωθήσει έναν έφηβο έναντι των εθνικών θεμάτων θα δημιουργούσε έναν υπεύθυνο Έλληνα πολίτη, ο οποίος θα είναι σε θέση να θυσιάσει τον εαυτό του, σε όλα τα επίπεδα, έτσι ώστε να κάνει περήφανη την πατρίδα του και τους συμπολίτες του.

Πέρα βέβαια από μια τέτοια ακραία περίπτωση αναγκαίας αυτοθυσίας, ο παραδειγματισμός μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα όλοι μαζί οι νέοι να συμβάλλουν στο να ξεπεράσει η πατρίδα τα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα και να θέσει τη βάση για τον παραδειγματισμό και την έμπνευση των νέων από τη στάση των αξιοθαύμαστων πολεμιστών της περιόδου 1912-1913. Θα μπορούσε συγχρόνως να θέσει τις βάσεις για μια μελλοντικά ισχυρή και ενωμένη χώρα. Για αυτούς τους λόγους, λοιπόν, ο συνειδητοποιημένος έφηβος πρέπει να

εμπνευστεί, να μιμηθεί (σε ειρηνικό επίπεδο βέβαια) και να καλλιεργήσει το πνεύμα του αλτρουισμού και της αποφασιστικότητας.

Σήμερα καλούμαστε, με σεβασμό προς το παρελθόν και πίστη προς το μέλλον μας, να κάνουμε και πάλι την υπέρβασή μας και το καθήκον μας απέναντι στην πατρίδα μας. Ας οπλιστούμε, λοιπόν, με αισιοδοξία. Ας πάρουμε δύναμη από τη δύναμη που έδειξαν οι πρόγονοί μας και ας αγωνιστούμε με όλες τις δυνάμεις μας, για να ξαναβρούμε τον δρόμο μας.

Στις δύσκολες εποχές που διανύουμε, πρέπει να διατηρήσουμε την ελπίδα ότι ο ελληνικός λαός και η κοινωνία μας θα επαναφέρουν στη μνήμη τους ιστορικές περιόδους κατά τις οποίες η «μικρή» Ελλάδα έδινε νικηφόρες μάχες σε αντίξοες συνθήκες. Αυτό ακριβώς είναι μια ελπίδα αισιοδοξίας και ένα μήνυμα εθνικής αντίστασης.

Η χρεωκοπημένη Ελλάδα του 1893 και η ηττημένη του άτυχου πολέμου του 1897 μπόρεσε να ανορθωθεί οικονομικά, ηθικά και στρατιωτικά με αποτέλεσμα να διπλασιαστεί μέσα σε 10 μήνες. Η τραγωδία του 1922 μετατράπηκε σε μια θαυμαστή και δημιουργική αναγέννηση. Ο λαός μας ενωμένος, επέδειξε ύψιστες αρετές. Ο δρόμος μας είναι γνωστός!

Βιβλιογραφία

- Επετειακή Έκδοση Βιβλίου, Ενοποιημένου Δήμου Παπάγου-Χολαργού και της Πνευματικής Εστίας Παπάγου: 100 χρόνια από την έναρξη των Βαλκανικών Πολέμων.
- Περιοδικό Εθνικές Επάλξεις
 - ΑΝΧΗ (ΠΒ) Ιωάννη Γεμεντζή, Οι κυριότερες μάχες του ελληνικού στρατού από το 1897 έως 1955. ΓΕΣ/ΔΙΣ.
 - Βαλκανικοί Πόλεμοι 1912-1913: Ο Ναυτικός Αγώνας. Βουλή των Ελλήνων.

Ποια η αίσθηση - αντιμετώπιση - ενδιαφέρον ενός εφήβου για τους Βαλκανικούς Πολέμους και γενικότερα για την ιστορία της περιόδου

[από τον Παναγιώτη Οικονόμου, γ₄]

Οι πόλεμοι δεν έλειψαν ποτέ στη μακραίωνη ιστορία του ανθρωπίνου γένους. Συγκρουόμενα οικονομικά συμφέροντα και ιδεολογικές διαφορές αποτέλεσαν ανέκαθεν τις βασικές αιτίες πολέμου. Επεκτατικές τάσεις με στόχο την εξάπλωση της κυριαρχίας, την υποδούλωση ανθρώπων και το σφετερισμό του πλούτου τους, αλλά και διαφορετικές πολιτικές κοσμοθεωρίες, διαφορές σε θρησκευτικά δόγματα, η πίστη στην ανωτερότητα ενός έθνους ή του πολιτισμού του οδήγησαν αρκετές φορές σε ένοπλες συγκρούσεις.

Οι ιστορικοί συνηθίζουν να κατηγοριοποιούν τους πολέμους σε δύο κύριες κατηγορίες: τους κατακτητικούς και τους αμυντικούς, ενώ είναι συνήθως διαφορετική αποτίμηση μιας πολεμικής σύρραξης από τα αντίπαλα στρατόπεδα, καθώς δεν είναι λίγες οι φορές που βαφτίζονται ως «εγκλήματα» οι βιαιότητες και οι ωμότητες της μιας πλευράς, ενώ οι δικές της θεωρούνται ως «υπέρτατο χρέος», εξυμνούνται ως «ηρωισμός» και ανταμείβονται με μνημεία, τιμές και δόξες.

Τι είναι όμως τελικά ο πόλεμος; Είναι καλός, είναι κακός ή απλά αναγκαίος; Μήπως είναι στη φύση του ανθρώπου; Ο Θουκυδίδης, μάρτυρας ενός από τους αγριότερους πολέμους της αρχαιότητας, ισχυρίζεται ότι οι πόλεμοι και τα δεινά τους δε θα εκλείψουν «έως αν η αυτή φύσις ανθρώπων η», όσο δηλαδή η ανθρώπινη φύση μένει η ίδια. Και αν ο πόλεμος τελικά είναι αναπόφευ-

κτος, τι συναισθήματα προκαλεί; Ενστικτωδώς, η ιδέα του πολέμου μας δημιουργεί αρνητικά συναισθήματα· παραπέμπει στο θάνατο, την καταστροφή, την ανθρώπινη δυστυχία, την έσχατη ηθική έκπτωση, τη «θηριωδία», αν θέλουμε να δανειστούμε τον όρο από τον Αριστοτέλη. Για πολλούς ταυτίζεται με τον απόλυτο παραλογισμό.

Λέμε όμως ψέματα στον εαυτό μας, αν δεν παραδεχτούμε ότι ο πόλεμος συνδυάζεται και με θετικά συναισθήματα. Το σκοτεινό μεγαλείο του πολέμου συνίσταται στην υπέρβαση του ενστίκτου της αυτοσυντήρησης. Οι εμπόλεμοι παίρνουν στα χέρια τους τη ζωή και το θάνατο, αλλάζουν την πορεία της ιστορίας και την τύχη των μελλοντικών γενεών. Κάθε έθνος βασίζει σε πολέμους όχι μόνο την ταυτότητα ή την ενότητά του, αλλά και τον ίδιο τον λόγο της υπάρξεώς του, αφού μέσα από τον πόλεμο προσπαθεί να επιτύχει την οριοθέτησή του από τους γειτονικούς λαούς.

Στο πλαίσιο των προηγούμενων παρατηρήσεων, πώς αποτιμώνται οι Βαλκανικοί πόλεμοι από την οπτική γωνία ενός Έλληνα εφήβου, που δεν έχει άμεσες μνήμες και το υλικό που διαθέτει στα χέρια του είναι από τη μία η παράθεση των γεγονότων από τους ιστορικούς που χρησιμοποιούν τα επιστημονικά τους εργαλεία και από την άλλη οι μνήμες και οι εντυπώσεις των μεγαλύτερων που κουβαλούν τα προσωπικά βιώματα των προγόνων τους;

Οι Βαλκανικοί Πόλεμοι των ετών 1912-1913, σύμφωνα με ιστορικά διεθνή εγχειρίδια, αποτελούν την πρώτη συντεταγμένη και επιτυχή προσπάθεια των Βαλκανικών λαών να μιμηθούν το παράδειγμα των Ιταλών και των Γερμανών και να σχηματίσουν εθνικά κράτη εις βάρος της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Οι πόλεμοι αυτοί αντιπροσωπεύουν μία περίοδο της ευρωπαϊκής ιστορίας στην οποία κυριαρχεί ο εθνικισμός και ο ανταγωνισμός.

Ο Α΄ Βαλκανικός Πόλεμος προκλήθηκε στο πλαίσιο μιας διεθνούς συγκυρίας που ευνοούσε την ανατροπή και εκδίωξη της οθωμανικής αυτοκρατορίας από τα ευρωπαϊκά εδάφη. Τα γεωπολιτικά συμφέροντα της Ρωσίας τόσο στην περιοχή των Στενών όσο και στην περιοχή της Μακεδονίας, τα οικονομικά συμφέροντα των Αγγλογάλλων στη Νοτιοανατολική Ευρώπη, αλλά κυρίως τα οφέλη της γερμανικής οικονομίας από την παρουσία γερμανικών επιχειρήσεων στα οθωμανικά εδάφη είχαν ήδη δημιουργήσει στις αρχές του 20ου αι. ένα εκρηκτικό μίγμα στην περιοχή. Η συνεχιζόμενη παρακμή της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας σε συνδυασμό με το κίνημα της αυτοδιάθεσης των λαών που γιγαντωνόταν στα Βαλκάνια, παράλληλα με εκείνο των Νεότουρκων, οδηγούσε νομοτελειακά στη σύγκρουση. Προδρομική πρωτοβουλία, αποτέλεσε η μυστική συνθήκη του Φεσλάου το 1867, που είχε υπογράψει η κυβέρνηση του Χαρίλαου Τρικούπη με τα άλλα βαλκανικά κράτη, αποσκοπώντας στην απελευθέρωση των υπόδουλων λαών.

Ακολούθησαν ποικίλα γεγονότα, που ανέβασαν τον εθνικό πυρετό για την τύχη των αλύτρωτων Ελλήνων, όπως το Ανατολικό Ζήτημα με την προϊούσα αποσάθρωση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, ο Πανσλαβισμός του Ρώσου διπλωμάτη Ιγνάτιε, το σχίσμα της

Βουλγαρικής Εκκλησίας, ο Ρωσοτουρκικός Πόλεμος του 1878, ο ατυχής Ελληνοτουρκικός Πόλεμος του 1897 με την επαίσχυντη ήττα, ο ένοπλος αγώνας Ελλήνων και Βουλγάρων στη Μακεδονία, η Επανάσταση των Νεότουρκων το 1908, ο αναβρασμός στην αυτόνομη ακόμα Κρήτη. Παράλληλα η εθνικιστική παράμετρος με όλες τις μορφές της έκφρασης άρχισε να επηρεάζει αποφασιστικά τη διαμόρφωση των διακρατικών σχέσεων ενισχύοντας παράλληλα τις πάμπολλες πολιτικές και οικονομικές αντιπαραθέσεις που βρίσκονταν ήδη σε εξέλιξη.

Στο πλαίσιο αυτό διαμορφώνεται ένα ενιαίο αμυντικό σύμφωνο Ελλάδας, Βουλγαρίας, Σερβίας, Ρουμανίας και Μαυροβουνίου εναντίον της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Έτσι, την πρώτη δεκαετία του 20ου αι, όπου η ευρωπαϊκή «Belle Époque» οδεύει προς τη δύση της, τα νεαρά βαλκανικά κράτη μετά από αβέβαιες και δύσκολες προσπάθειες δεκαετιών φαίνονται έτοιμα να εξελιχθούν από λαοί σε κράτη και από πυριτιδαποθήκη της Ευρώπης μεταμορφώνονται σε τρίτο πόλο της Γηραιάς Ηπείρου. Βασική ανησυχία των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων αποτελούσε η διάχυση του προβλήματος στην υπόλοιπη Ευρώπη και οι αυξημένες πιθανότητες μιας ένοπλης σύρραξης. Μέχρι τότε, η Βαλκανική χερσόνησος ήταν για την πλειονότητα των ευρωπαίων μια «υποανάπτυκτη επαρχία της Οθωμανικής αυτοκρατορίας». Εν μέσω της ασφυκτικής οικονομικής και πολιτικής κηδεμονίας των Μεγάλων Δυνάμεων και μέσα από ασταθή βήματα μιας πρώτης προσπάθειας εκβιομηχάνισης, που όμως δεν μπόρεσε να εξελίξει τις τοπικές αγροτικές

κοινωνίες, τα βαλκανικά κράτη καταφέρνουν να συσπειρώσουν την όποια ευρωστία είχαν αποκτήσει εις βάρος της οθωμανικής Αυτοκρατορίας, δοκιμάζοντας, στην κυριολεξία, επί του εδάφους τους το συνδυασμό παραδοσιακού αλυτρωτισμού, πολιτικών φιλοδοξιών και νέων τεχνικών πολέμου.

Στο σημείο αυτό, αξίζει να τονιστεί το γεγονός ότι για πρώτη φορά, έπειτα από οκτώ δεκαετίες ανεξαρτησίας, το ελληνικό κράτος, καθώς και οι άλλοι βαλκανικοί λαοί, καταφέρνουν να αρθρώσουν πολιτικό και πολεμικό λόγο ανεξάρτητο από την πατρωνία των Μεγάλων Δυνάμεων. Οι πόλεμοι αυτοί ήταν, όχι μόνο σε βαλκανικό, αλλά και σε διεθνές επίπεδο η πρώτη ευρείας κλίμακας πολεμική σύγκρουση στην οποία δεν ενεπλάκησαν αμέσως οι Μεγάλες Δυνάμεις της Ευρώπης, αλλά και η τελευταία σύγκρουση στην οποία τη διευθέτηση δε συμμετείχαν οι Η.Π.Α. Από εκεί και πέρα τα πράγματα για τα Βαλκάνια, αλλά και για την ίδια την Ευρώπη αλλάζουν.

Καθοριστικής σημασίας στην εξέλιξη και έκβαση του Α' Βαλκανικού Πολέμου για την Ελλάδα υπήρξε η ηγετική φυσιογνωμία του Ελευθέριου Βενιζέλου. Η Ελλάδα την οποία παρέλαβε ο Βενιζέλος το 1910 ήταν μία χώρα σε κατάσταση πλήρους αποσύνθεσης. Οικονομικά ανέπηρη, με κινητήρια δύναμη της δημόσιας ζωής τη διαφθορά, είχε καταστεί το πλέον ανυπόληπτο κράτος της Ευρώπης, ιδιαίτερα μετά την εξευτελιστική ήττα του 1897. Σε ό,τι αφορά την εξωτερική πολιτική, οι ταπεινώσεις που υφίστατο από τη νεοτουρκική ηγεσία, εξαιτίας του κρητικού ζητήματος, ήταν ατελείωτες. Η μόνη πολιτική που αντιτασσόταν από τα ανάκτορα και την πολιτική ηγεσία της χώρας ήταν η εκλιπαρήση για μεσολάβηση των ισχυρών της γης.

Η Ελλάδα χρειαζόταν επείγοντως μεταρρυθμίσεις

ευρείας κλίμακας, εξωτερική πολιτική που θα την οδηγούσε σε έξοδο από την απομόνωση και δημιουργία ισχυρού, πειθαρχημένου και ενωμένου στρατού. Ο Βενιζέλος, ευφυής, ρεαλιστής και οραματιστής, ευέλικτος και τολμηρός πολιτικός, διέθετε μια εντυπωσιακή προσωπική ακτινοβολία. Ήξερε να «προϋπολογίζει τον κίνδυνο», διέθετε ταχύτητα, οξύτητα πνεύματος, ρεαλισμό και σκληρότητα στις διαπραγματεύσεις του χωρίς προκαταλήψεις και παρωπίδες. Το πρώτο μέλημά του ήταν

η πολεμική προετοιμασία της χώρας.

«Ποτέ μόνοι», θα αναφωνήσει από το βήμα της Βουλής. Η συγκεκριμένη φράση αποτέλεσε τη βασική αρχή του Ελευθέριου Βενιζέλου και την ουσιαστικότερη πτυχή της στρατηγικής του στους Βαλκανικούς Πολέμους, αλ-

λά και στις επόμενες συρράξεις. Επέλεγε με ποιο στρατόπεδο θα συμμαχήσει και χαρακτηριστική είναι η προσπάθειά του να μην πολεμήσει η Ελλάδα μόνη της. Στόχος του ήταν ποτέ η Ελλάδα να μη βρεθεί μόνη της απέναντι σε έναν ισχυρό αντίπαλο, να μην ηττηθεί σε μία τόσο σημαντική σύγκρουση, η οποία θα έκρινε την ύπαρξη και το μέλλον μεγάλων ελληνικών πληθυσμών. Το καινοτόμο πολιτικό πνεύμα του Ελευθέριου Βενιζέλου οδήγησε στην ανανέωση των πολιτικών στόχων, στη συνεννόηση με το περιβάλλον του Θρόνου και τον ίδιο τον βασιλιά Γεώρ-

γιο Α', αλλά και στη μεθοδική πολεμική προετοιμασία και τη σύναψη επιτυχημένων συμμαχιών με τα χριστιανικά κράτη των Βαλκανίων.

Οι κινήσεις αυτές κατέστησαν εφικτή τη σύνδεση του ισχυρού αλυτρωτισμού με την εδαφική επέκταση μέσα από μια πολεμική σύγκρουση που κράτησε δέκα μήνες. Με την καθοδήγηση του Βενιζέλου φάνηκε ότι το όραμα της Μεγάλης Ιδέας θα μπορούσε, ίσως, να γίνει πραγματικότητα, ενώ η συνύπαρξη του πρωθυπουργού Ελευθέριου Βενιζέλου στην κεφαλή του κράτους με τον επικεφαλής του ελληνικού στρατού βασιλιά Κων/νο

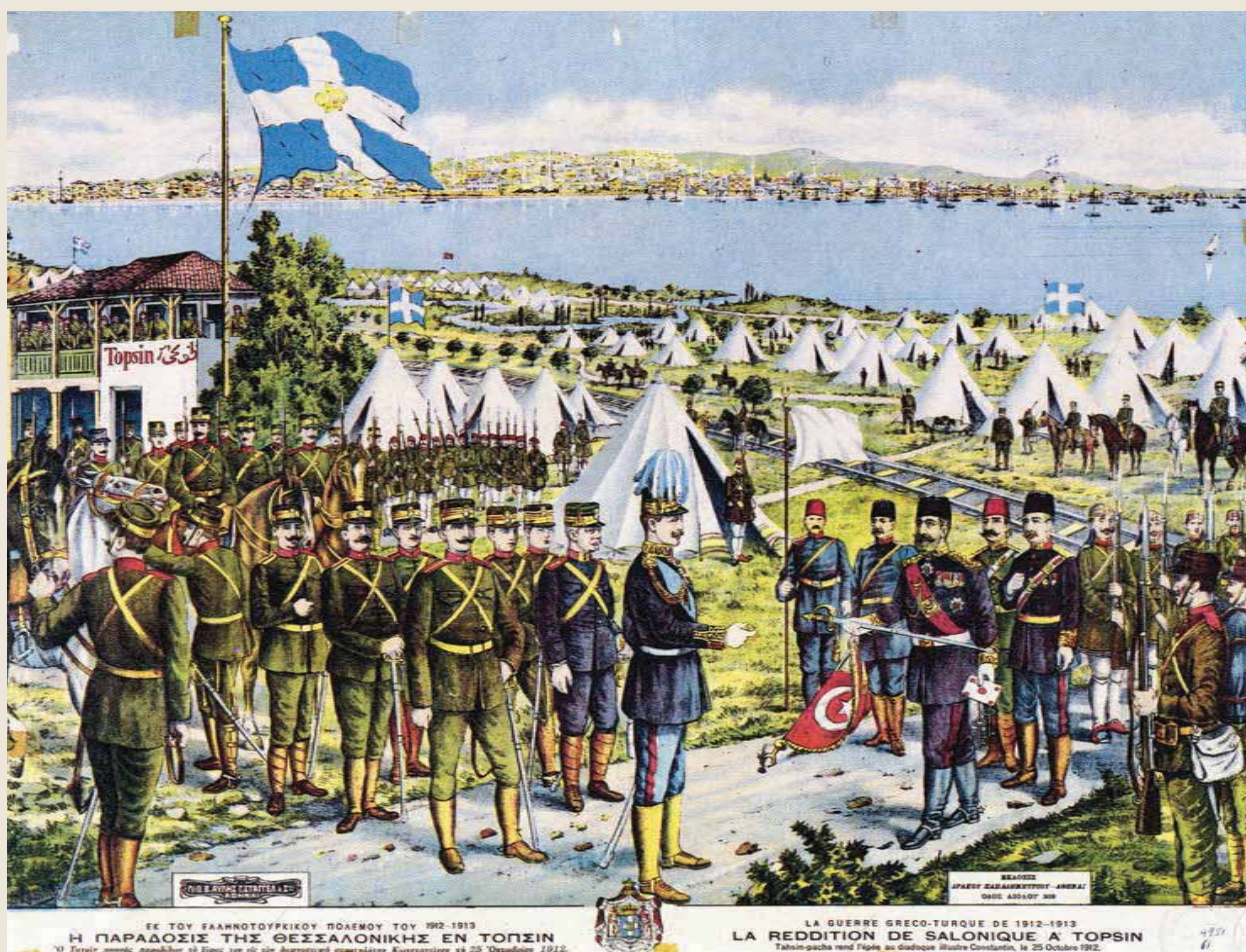

Α΄ διαμόρφωσε, κατ' αρχήν, την αίσθηση ότι οι ελληνικές δυνάμεις τις οποίες εκπροσωπούσαν μπορούσαν να λειτουργήσουν συνθετικά.

Το τέλος του Α' Βαλκανικού Πολέμου, που επικυρώνεται με τη Συνθήκη του Λονδίνου στις 17 Μαΐου 1913, βρίσκει τη χώρα μας σε πλεονεκτική θέση εισάγοντάς τη σε μια νέα πραγματικότητα. **Το ελληνικό κράτος διπλασιάστηκε και σε έκταση και σε πληθυσμό** με αποτέλεσμα να δημιουργηθούν οι καλύτερες προϋποθέσεις για κοινωνική, πολιτική και οικονομική ανάπτυξη. Αλλάζει ριζικά η δομή του πληθυσμού, τόσο για το νέο Ελληνικό κράτος όσο και στο κομμάτι της Οθωμανικής αυτοκρατορίας που αποσπάστηκε από αυτήν. Με την ενσωμάτωση της Θεσσαλονίκης αλλά και της Μακεδονίας γενικότερα, το Ελληνικό κράτος, από μονοεθνικό και αγροτικό, γίνεται ξαφνικά πολυεθνικό, ενώ λόγω της ενσωμάτωσης των νέων εδαφών αλλάζει κοινωνική δομή αποκτώντας περισσότερους αστούς και εργάτες. Το Ελληνικό κράτος αστικοποιείται και ταυτόχρονα «κληρονομεί» μεγάλες ομάδες

εργατών λόγω των πόλεων της Μακεδονίας. Οι Έλληνες αστοί από έμποροι άρχισαν να μετατρέπονται σε δημοσίους υπαλλήλους και να τοποθετούνται στον διοικητικό μηχανισμό του νέου Ελληνικού κράτους στην θέση

των αποχωρούντων Μουσουλμάνων. Μέχρι το καλοκαίρι του 1913, η Ελλάδα είχε γίνει μια σημαντική δύναμη στη Μεσόγειο.

Οι Βαλκανικοί πόλεμοι, με τα νικηφόρα αποτελέσματά τους, αποτέλεσαν μία πολεμική περίοδο αρκετά γοητευτική για τους ιστορικούς, η οποία σφράγισε με τις επιπτώσεις της τις αρχές του ελληνικού 20^{ου} αι. Καταγράφηκαν σελίδες ένδοξης ιστορίας που έμειναν στη λαϊκή συλλογική μνήμη σαν ένδοξο παραμύθι με πολλή δράση και αίσιο τέλος, ενώ στην πολιτική και τη διπλωματία, χαρακτηρίστηκαν σαν άθλος συνένωσης όλων των εθνικών δυνάμεων για την επίτευξη της μεγάλης στόχου. Οι πόλεμοι αυτοί, που άλλαξαν το χάρτη των Βαλκανίων, χαρακτηρίζονται από αρκετούς ιστορικούς ως ο μεγαλύτερος ελληνικός στρατιωτικός άθλος μετά την Επανάσταση του 1821. Υπήρξε, επίσης, μια ιδιαίτερα ελπιδοφόρα περίοδος για τους πολιτικούς που οραματίστηκαν την Ελλάδα του 20ου αι, αλλά και ιδιαίτερα οδυνηρή γι' αυτούς που την έζησαν. Γιατί άλλοι ήταν οι Έλληνες εκείνοι που δρομολόγησαν τη διαδρομή αυτή και άλλοι ήταν εκείνοι που, έπειτα από περιλαμπρές νίκες και οδυνηρές ήττες, βίωσαν το τραγικό της τέλος. Όπως έχει αναφέρει ο άγγλος συγγραφέας Τσαρλς Κόλτον «ο πόλεμος είναι ένα παιχνίδι όπου οι ηγέτες νικούν πότε-πότε, οι λαοί όμως ποτέ». Με τη συνθήκη του Λονδίνου το 1913, που σηματοδοτεί επισήμως το τέλος του Α' Βαλκανικού πολέμου, πραγματοποιείται υποχρεωτική μαζική μετακίνηση αμάχων, υπό την ιδιότητα, πλέον, των προσφύγων πολέμου. Ο ξεριζωμός τους αποτέλεσε το μεγάλο βήμα για την αποοθωματοποίηση των εδαφών τα οποία εντάχθηκαν στα εδάφη των νικητών, αποτελώντας τις πρώτες μαζικές εθνικές εκκαθαρίσεις πληθυσμών από

τις τόσες που χαρακτήρισαν τον 20ο αι.

Επιπρόσθετα, στη διάσκεψη της συνθήκης ειρήνης του Λονδίνου το 1913, με την οποία έληξε επισήμως ο Α' Βαλκανικός Πόλεμος, δημιουργήθηκαν νέες προστριβές μεταξύ των βαλκανικών συμμάχων: η δημιουργία αλβανικού κράτους, που θα στερούσε την έξοδο της Σερβίας προς στην Αδριατική, την ανάγκασε να γίνει πιο αδιάλλακτη στις σχέσεις της με τη Βουλγαρία και να αθετήσει τις υποσχέσεις για παραχώρηση εδαφών, ως αποζημίωση, που είχε οριστεί εξαρχής με διακρατική συμφωνία. Ένας άλλος παράγοντας προστριβών ήταν και η έλλειψη ελληνοβουλγαρικής συμφωνίας για τη διανομή των νέων εδαφών, καθώς και οι «φιλομακεδονικοί» κύκλοι στη Βουλγαρία, που απαιτούσαν άμεση βουλγαρική προσάρτηση της Θεσσαλονίκης. Η Ελλάδα ήταν πλέον έτοιμη να αντιμετωπίσει από κοινού με τη Σερβία την απειλή του πρώην συμμάχου τους: της Βουλγαρίας. Ο Β' Βαλκανικός πόλεμος βρισκόταν προ των πυλών.

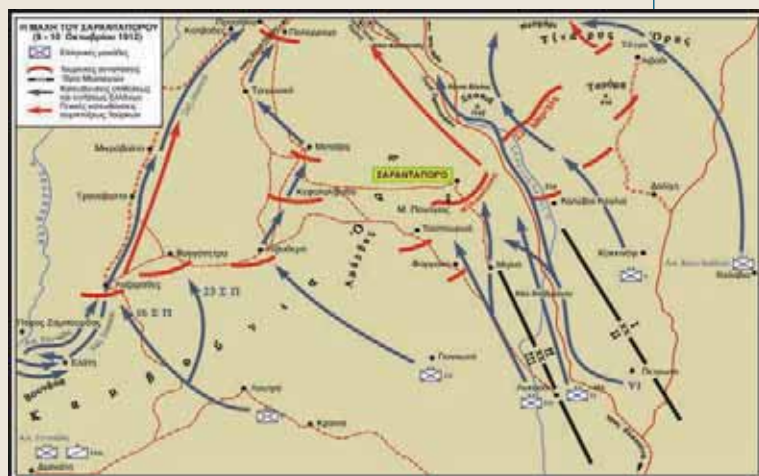
Στις 16 Ιουνίου του 1913 η Βουλγαρία επιτίθεται εναντίον των σερβικών και των ελληνικών δυνάμεων. Οι Βούλγαροι στις περιοχές που καταλαμβάνουν διαπράττουν αγριότητες. Στόχος των αγριοτήτων αυτών είναι ο ελληνικός αλλά και ο μουσουλμανικός πληθυσμός της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης. Στις Σέρρες, τη Νιγρίτα, το Σιδηρόκαστρο και το Δοξάτο οι Βούλγαροι πυρπολούν τα σπίτια και σφάζουν αδιακρίτως άντρες, γυναίκες και παιδιά στην προσπάθειά τους να τα τρομοκρατήσουν και να εξαλείψουν κάθε είδους ελληνισμό από την περιοχή. Δεκάδες άλλα χωριά παραδίδονται στις φλόγες. Ενώ είναι χαρακτηριστικό ότι οι Μουσουλμάνοι κάτοικοι υποδέχονται με ενθουσιασμό και σαν ελευθερωτή τον ελληνικό στρατό έχοντας και αυτοί υποφέρει πολύ από τη βουλγαρική κατοχή. Η Ελλάδα δέχθηκε και άλλα κύματα προσφύγων λόγω των διωγμών που υπέστησαν οι Έλληνες στην Ανατολική Θράκη και τη Μικρά Ασία, καθώς το Οθωμανικό κράτος, ψάχνοντας υπεύθυνους για την ήττα, ξέσπασε σε διωγμούς εναντίον των Ελλήνων. Σε περισσότερους από 100.000 υπολογίζονται οι πρόσφυγες από την Ανατολική Θράκη, ενώ ανάλογος είναι και ο αριθμός προσφύγων από τη Μικρά Ασία που εξαναγκάστηκαν να φύγουν μετά τις βιαιότητες.

Από την άλλη, οι αντιθέσεις και οι οξύνσεις που σημειώθηκαν στη διάρκεια της πορείας για τη Θεσσαλονίκη μεταξύ του Βενιζέλου και του Κωνσταντίνου Α', στις οποίες αντανακλώνται οι διαφορετικές αντιλήψεις για την πορεία της χώρας, ανέδειξαν το διαφαινόμενο πρόβλημα και τα πρώτα σπέρματα του Εθνικού Διχασμού

που επακολούθησε. Κι ενώ σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ούτε να υποτιμηθεί η πατριωτική προσπάθεια των Ελλήνων της εποχής που αγωνίστηκαν με ακλόνητο θάρρος και απέραντη αντοχή υπερασπιζόμενοι ηθικούς κώδικες άλλων εποχών, οι εξελίξεις που συνόδευσαν τα νικηφόρα πολεμικά γεγονότα, οδηγούν αναπόφευκτα και σε άλλου είδους σκέψεις, όχι μόνο για την εδαφική εξέλιξη του τόπου μας αλλά και για τον ψυχισμό των ανθρώπων που την πραγματοποιήσαν. Για το πώς οι Έλληνες ενώνονται, διχάζονται και ξαναενώνονται πολιτικά, πάντοτε έπειτα από κάποια ισχυρή πολεμική σύγκρουση ή από μια μεγάλη πολιτική ανατροπή.

Η συνθήκη του Βουκουρεστίου τον Αύγουστο του 1913, με την οποία σηματοδοτείται το τέλος του Β' Βαλκανικού Πολέμου, φέρνει ανακατατάξεις που σημαίνουν το τέλος μιας εποχής που χαρακτηρίστηκε από την προσπάθεια διατήρησης των ισορροπιών των Μεγάλων Δυνάμεων μέσα από μια επίφαση ειρήνης. Το Ανατολικό Ζήτημα, σε ό,τι αφορά εδαφικές διαφορές και γεωγραφικούς προσδιορισμούς μεταξύ των κρατών στα Βαλκάνια και στην Ανατολία, θα παραμείνει ζωντανό, ενώ δύο από τις πτυχές του Ανατολικού Ζητήματος, το ζήτημα της Βορείου Ηπείρου και το Μακεδονικό ζήτημα θα καθορίσουν σε μεγάλο βαθμό στα επόμενα χρόνια τις κατευθύνσεις της εξωτερικής πολιτικής της Ελλάδας, καθώς και τις στρατιωτικές της επιχειρήσεις στους πολέμους που ακολούθησαν. Οι καινούριες δυνάμεις που αναδύθηκαν έφεραν την αμφισβήτηση και εν τέλει την ανατροπή του ισχύοντος status quo, οδηγώντας με μαθηματική ακρίβεια στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο. Και μπορεί ο ελληνικός αλυτρωτισμός με τη λήξη των Βαλκανικών Πολέμων να μετρά την πρώτη μεγάλη νίκη του, όμως ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος που θα ακολουθήσει, στον οποίο θα εμπλακούν σε μεγάλο βαθμό τα Βαλκάνια, θα διχάσει ακόμη περισσότερο τους Έλληνες.

Συνοψίζοντας, είναι σαφές ότι οι Βαλκανικοί πόλεμοι διαμόρφωσαν μια καινούρια κατάσταση στα Βαλκάνια, που έπαιξε καταλυτικό ρόλο στη διαμόρφωση της σύγχρονης Ελλάδας. Στο τέλος των δύο νικηφόρων Βαλκανικών Πολέμων η χώρα φαινόταν ότι είχε βγει από τα δεσμά της και σε λιγότερο από ένα χρόνο η φοβισμένη και περιθωριοποιημένη Ελλάδα του παρελθόντος είχε κατορθώσει να διπλασιάσει τα εδάφη και τον πληθυσμό της ενσωματώνοντας στον εθνικό κορμό συμπαγείς αλύτρωτους ελληνικούς πληθυσμούς. Υπό την έννοια αυτή, οι Βαλκανικοί Πόλεμοι

αποτελούν το λαμπρότερο στρατιωτικό επίτευγμα της σύγχρονης ιστορίας μας. Στην πραγματικότητα, όμως, καμία βαλκανική χώρα δεν έμεινε πλήρως ικανοποιημένη με τα καινούρια σύνορα, αν και η δυσaráεσκεια ήταν μεγαλύτερη για την Βουλγαρία και την Οθωμανική αυτοκρατορία, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί μίσος, καχυποψία και φόβος μεταξύ των Βαλκανικών λαών. Η Ελλάδα απαιτούσε τα νησιά του Αιγαίου, η Σερβία φιλοδοξούσε να αποκτήσει έξοδο στη θάλασσα καθώς και τα εδάφη της Βοσνίας και της Ερζεγοβίνης, το Μαυροβούνιο επιθυμούσε την πόλη του Σκόδρα, ενώ η Ρουμανία αποσκοπούσε στην απόκτηση των περιοχών της Τρανσυλβανίας και της Βεσσαραβίας. Στη συνέχεια, το ψυχολογικό τραύμα των πολέμων, το οποίο υπήρξε για πολλά χρόνια σε κάθε μια από τις εμπόλεμες χώρες, συγχωνεύτηκε με το νέο τραύμα που προέκυψε με τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο. Επιβίωσε στις χιλιάδες οικογένειες των προσφύγων και επηρέασε τη συλλογική μνήμη κάθε βαλκανικού έθνους. Από την άλλη, όμως, οι πόλεμοι αυτοί ενδυνάμωσαν το εθνικό αίσθημα και την εθνική ταυτότητα ενισχύοντας την αντίληψη για εθνική αλληλεγγύη και ένα κοινό πεπρωμένο.

Βιβλιογραφία:

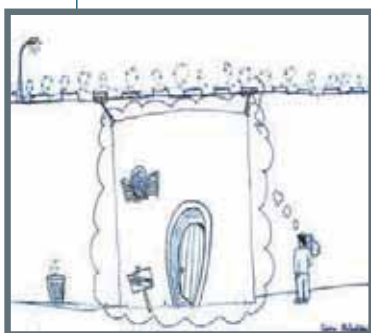
1. «Βαλκανικοί Πόλεμοι, 1912-1913 - Η αυγή του ελληνικού 20^{ου} αιώνα», Ειδική έκδοση για την εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ», Δεκέμβριος 2012.
2. Σχολή Ικάρων, «100 χρόνια από την έναρξη των Βαλκανικών Πολέμων» <<http://www.geetha.mil.gr/media/1.vima-ell-strat-skepsis/ergasies-spoudastvn-valkanikoi-polemoi/ergasia-valkanikvn-si.pdf>>
3. «Νεώτερος Ελληνισμός από το 1881 ως το 1913. Οι Βαλκανικοί Πόλεμοι και η προσάρτηση των νέων χωρών», Ιστορία του Ελληνικού Έθνους, Εκδοτική Αθηνών Α.Ε., Αθήνα, 1977, Τόμος ΙΔ, σελ. 289-335.
4. Purnell, «Ιστορία του 20^{ου} αιώνα», Χρυσός Τύπος, Τόμος 1, σελ. 414-421.

Μια γελοιογραφία για τη μετανάστευση

[από τα α₂ και α₄]

Στα πλαίσια του μαθήματος της λογοτεχνίας και με αφορμή το διήγημα «Κωνσταντής» της Λίτσας Ψαραύτη που αφηγείται τη συγκινητική ιστορία ενός «παιδιού των φαναριών», οι μαθητές των τμημάτων α2 και α4 της πρώτης τάξης του γυμνασίου μας υπό την καθοδήγηση των καθηγητριών κκ. Σοφίας Δεληδάκη και Γεωργίας Κωνσταντίνου είχαν την ευκαιρία να συζητήσουν και να προβληματιστούν για τους μετανάστες - πρόσφυγες στη χώρα μας. Προσδιόρισαν τους όρους «μετανάστης» και «πρόσφυγας», προβληματίστηκαν πάνω στους λόγους που τους ωθούν να εγκαταλείψουν ακούσια ή εκούσια την πατρίδα τους, συναισθάνθηκαν τις ελπίδες και τους φόβους τους, αναφέρθηκαν στα προβλήματά τους και πρότειναν τρόπους για την αντιμετώπισή τους. Στη συνέχεια τους ζητήθηκε να δημιουργήσουν μια γελοιογραφία στην οποία να θίγεται κάποιο από τα προβλήματα των μεταναστών και να εξηγήσουν το πρόβλημα-θέμα που θέλουν να προβάλλουν μέσα από αυτή. Οι γελοιογραφίες όλων των παιδιών ήταν καταπληκτικές και τα σχόλιά τους ιδιαίτερα εύστοχα και οξυδερκή. Κάποιες από τις γελοιογραφίες αυτές καθώς και τις αντίστοιχες ερμηνείες των παιδιών θα έχετε την ευκαιρία να απολαύσετε στην ενότητα που ακολουθεί.

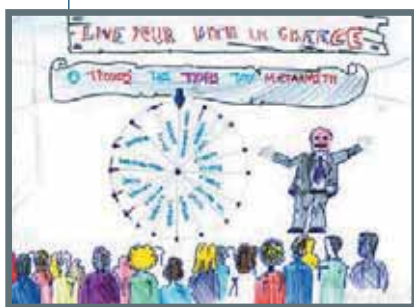
Το όνειρο του μετανάστη

πατρίδα τους, όπως κακομεταχείριση, εκμετάλλευση και ρατσισμός.

Γιάννης Αλεξανδρόπουλος, α₄

Ο τροχός της τύχης του μετανάστη

Η γελοιογραφία παρουσιάζει κάποιους μετανάστες που επιλέγουν να έρθουν στη χώρα με σκοπό να ζήσουν μια καλύτερη ζωή. Έχουν μία ευκαιρία. Όμως σε αυτή τη χώρα που αποφασίζουν να μετανα-

στεύσουν δεν υπάρχει σιγουριά. Το κράτος δεν τους βοηθά καθώς πιστεύει ότι είναι κατώτεροι και δεν έχουν δικαιώματα. Η ζωή των μεταναστών είναι σαν παιχνίδι καθώς άλλοτε χάνουν την ευκαιρία να κερδίσουν, άλλοτε όμως (πολύ σπάνια) ύστερα από σκληρή δουλειά και νικούν το παιχνίδι.

Όλγα Ποταμίτη, α₄

Προκατάληψη εναντίον των μεταναστών

Στη γελοιογραφία αυτή παρουσιάζεται η άνιση αντιμετώπιση από τους εργοδότες με κριτήριο τη καταγωγή του καθενός. Η γελοιογραφία αυτή απεικονίζει ένα μετανάστη ο οποίος ψάχνει για δουλειά. Όταν βρίσκει κάποια δουλειά, ο ιδιοκτήτης του μαγαζιού καταλαβαίνει πως δεν είναι από τη χώρα και του λέει πως δε χρειάζονται βοηθό. Στην πραγματικότητα όμως δεν του δίνει τη δουλειά επειδή είναι από άλλη χώρα και όχι επειδή δεν τον χρειάζονται.

Σαλώμη Οικονομίδη, α₄

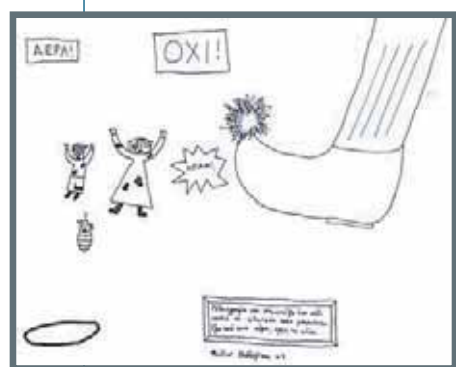
Η σκληρή αλήθεια της μετανάστευσης

Αυτή η γελοιογραφία απεικονίζει ένα μετανάστη, που είναι έτοιμος να πάει σε μια άλλη χώρα, δηλαδή το τέρας. Επίσης, παρατηρήστε την αντίθεση μεταξύ των γραμμάτων του καλωσορίσματος και του σκίτσου.

Βικτώρια Βενιού, α₄

Διώχνοντας τους μετανάστες

Η γελοιογραφία αυτή δείχνει ένα πόδι τσολιά να κλωτσάει μια οικογένεια μεταναστών έξω από την Ελλάδα, προς το χάος. Θέλει να παρουσιάσει πως οι Έλληνες θέλουν να διώξουν τους μετανάστες από τη χώρα, χωρίς κανείς να ενδιαφέρεται για το μέλλον τους στη συνέχεια.

Φαίδων Θεολογίτης, α₂

Μοναξιά

Στην εικόνα αυτή απεικονίζεται ένας μετανάστης που νιώθει μοναξιά στη χώρα μας, γιατί δεν είναι μαζί με την οικογένειά του. Το μήνυμα της γελοιογραφίας είναι ότι οι μετανάστες είναι περιθωριοποιημένοι σε τόσο μεγάλο βαθμό, με αποτέλεσμα ακόμα και με τόσο κόσμο τριγύρω να νιώθουν μοναξιά και να επιθυμούν να γυρίσουν στην πατρίδα τους.

Χρήστος Καλογερόπουλος, α₄

Μπορούμε να μπούμε στη θέση τους;

Σε αυτή τη γελοιογραφία φαίνονται άνθρωποι που γελάνε με έναν ζητιάνο, ο οποίος κοιμάται σε ένα μικρό δρομάκι. Φοράει βρόμικα και σκισμένα ρούχα και γι' αυτό όλοι γύρω του τον κοροϊδεύουν και γελούν μαζί του. Ένας σκύλος, όμως, δε γελάει μαζί του, αλλά φαίνεται να τον συμπονά και να τον καταλαβαίνει.

Αφροδίτη Γεωργιάδη, α₂

Μετανάστης για δουλειά

Η γελοιογραφία παρουσιάζει ένα σημαντικό πρόβλημα της σημερινής κοινωνίας, τη φυγή των κατοίκων της χώρας μας προς το εξωτερικό, με στόχο να εργαστούν εκεί. Ο λόγος για τον οποίο φεύγουν είναι ότι εδώ, στην Ελλάδα, δε βρίσκουν πια εύκολα εργασία επειδή επικρατούν δύσκολες οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες.

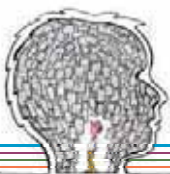
Αναστάσης Νικολάου-Κασιμάτης, α₂

Ρατσισμός

Η γελοιογραφία αυτή απεικονίζει τρία παιδιά, εκ των οποίων το ένα είναι έγχρωμο. Τα άλλα δύο τον κοροϊδεύουν γι' αυτό το λόγο κι αυτό τους απαντά, δίνοντας έμφαση στο γεγονός ότι στο πρόσωπο το δικό τους κι όχι στο δικό του «διαφαίνονται» συναισθήματα όπως η ντροπή, ο φόβος και καταστάσεις όπως η αρρώστια.

Παντελής Καραμαϊλής, α₂

Λογοτεχνική Γωνιά

Στην ενότητα αυτή φιλοξενούμε, όπως κάθε χρονιά άλλωστε, τους νικητές του λογοτεχνικού διαγωνισμού του Γυμνασίου μας που είχε ως θέμα τους πρόσφυγες, ένα ποίημα της μαθήτριας Κ. Σκαρδούτσου που μας προβληματίζει για την οικονομική κρίση που βιώνει σήμερα η χώρα μας αλλά και τις ομαδικές εργασίες των μαθητών του τμήματος α1 της πρώτης τάξης οι οποίοι υπό την εποπτεία και καθοδήγηση της κυρίας Αναστασίας Γιαλελή ασχολήθηκαν σε ομάδες με την ανάλυση του εξωσχολικού λογοτεχνικού βιβλίου που επεξεργαζόμαστε στην τάξη, «Όταν ο ήλιος...» της Ζώρζ Σαρή. Τα παιδιά ανέλυσαν τους βασικούς χαρακτήρες του μυθιστορήματος, παρουσίασαν το ιστορικό και κοινωνικό πλαίσιο, κατέγραψαν τα χωρία που τους συγκίνησαν και εξέφρασαν την άποψή τους για το βιβλίο.

Συγχαρητήρια σε όλους σας και στους αναγνώστες μας «Καλή ανάγνωση»!

Λογοτεχνικός Διαγωνισμός

Ο λογοτεχνικός διαγωνισμός αποτελεί πια ένα θεσμό του σχολείου μας που διεξάγεται ευλαβικά κάθε χρόνο! Φέτος το θέμα του ήταν σχετικό με τους πρόσφυγες. Οι επίδοξοι «συγγραφείς» μας έπρεπε να ξεκινήσουν το διήγημά τους με

την ακόλουθη φράση:

«Έπρεπε να μαζέψει γρήγορα τα πράγματά του/της. Πώς να συγκεντρώσει όλη του/της την ζωή σε μια μικρή βαλίτσα; Βιβλία, ρούχα, φωτογραφίες... όλα σκορπισμένα δεξιά-αριστερά μέσα στο δωμάτιο. Άλλωστε τι σημασία είχε; Δε θα ξαναγυρνούσε ποτέ πια εδώ».

Όλα τα κείμενα ήταν εξαιρετικά! Τρεις, όμως, διηγήσεις ξεχώρισαν, διακρίθηκαν και σας τις παρουσιάζουμε στην ενότητα αυτή. Συγχαρητήρια σε όλους εσάς που πήρατε μέρος σε αυτή τη συγγραφική πρόκληση.

Η Φανή

[από τη Θεοδώρα Παπά, γ.]

«Έπρεπε να μαζέψει γρήγορα τα πράγματά της. Πώς να συγκεντρώσει όλη της τη ζωή σε μια μικρή βαλίτσα; Ρούχα, βιβλία, φωτογραφίες... όλα σκορπισμένα δεξιά αριστερά μέσα στο δωμάτιο. Άλλωστε τι σημασία είχε; Δεν θα ξαναγυρνούσε ποτέ πια εδώ».

Πριν από λίγα λεπτά είχε πληροφορηθεί πως οι Γερμανοί είχαν εισβάλει στο μαγαζί των γονιών της και τους είχαν αρπάξει βίαια με προορισμό... ποιος ξέρει; Πιθανόν ένα στρατόπεδο συγκέντρωσης. Ήταν γνωστό πως οι στρατιώτες του Γ' Ράιχ καταδίωκαν τους απανταχού Εβραίους και τώρα είχαν φτάσει στη Θεσσαλονίκη. Εισέβαλλαν αιφνιδιαστικά σε κάθε μέρος συλλαμβάνοντας αναίτια όσους είχαν χαρτιά που πιστοποιούσαν την εβραϊκή τους καταγωγή. Ανάμεσά τους και οι γονείς της Φανής, οι οποίοι τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια διατηρούσαν ένα μικρό κατάστημα με υφάσματα σε μια πάροδο της οδού Αριστοτέλους. Η ποικιλία που διέθεταν σε χρώματα και ποιότητες προσέλκυε το ενδιαφέρον όλης της καλής κοινωνίας της πόλης και σε συνδυασμό με τον προσηνή και ευχάριστο χαρακτήρα τους, τους καθιστούσε ιδιαίτερα αγαπητούς. Κάθε μέρα εργάζονταν ακαταπόνητοι ράβοντας κοστούμια και φορέματα με περισσή τέχνη και ευρηματικότητα στα σχέδια υπό τους ήχους ενός γραμμοφώνου που πλημμύριζε με γλυκιές μελωδίες το χώρο.

Το συνταρακτικό νέο όμως της σύλληψής τους διέκοψε απότομα την ειρηνική και φιλήσυχη ζωή της οικογένειας και τώρα με την απουσία του αδελφού της στο μέτωπο, η ηρωίδα έπρεπε να βρει τρόπο να σωθεί. Ετοιμαζόταν να κλείσει την εξώθυρα του σπιτιού, όταν σαστισμένη σκέφτηκε πως είχε λησμονήσει να πάρει κάτι πολύτιμο, το φυλαχτό της μητέρας της. Έτρεξε βιαστικά στο μπαούλο και πέταξε αναστατωμένη στο πάτωμα όλο του το περιεχόμενο, ώσπου το βρήκε. Το κράτησε σφιχτά στα χέρια της και το φίλησε ευχόμενη σύντομα να τους ανταμώσει. Μα υπήρχε και κάτι ακόμα, μια εκκρεμότητα που αν δε τακτοποιούσε, θα ταλάνιζε την ψυχή της.

Έπρεπε με κάποιο τρόπο να ειδοποιήσει τον αγαπημένο της, το Δημήτρη. Ο ίδιος, με γονείς Θεσσαλονικείς, δε διέτρεχε κίνδυνο κι έτσι εξακολουθούσε να εργάζεται στο νοσοκομείο της περιοχής, περιθάλποντας λαβωμένους στρατιώτες που επέστρεφαν από το πεδίο της μά-

χης. Σκέφτηκε, λοιπόν, να περάσει από το ταχυδρομείο και να του αφήσει ένα τηλεγράφημα, με μόνο δύο λέξεις. «Εις το επανιδείν στην Αθήνα». Προς μεγάλη της έκπληξη, ο υπάλληλος την πληροφόρησε πως μόλις χθες είχε στείλει ένα γράμμα ο αδερφός της ο Παύλος, που πολέμωσε με αυταπάρνηση και ηρωισμό για την πατρίδα.

Με γοργό βήμα κατευθύνθηκε προς το σιδηροδρομικό σταθμό για να προφτάσει την πρώτη αμαξοστοιχία για την Αθήνα. Επιβιβάστηκε στο τελευταίο βαγόνι του συρμού και αναχώρησε για την πρωτεύουσα. Η πρώτη της κίνηση ήταν να σκίσει το φάκελο και να ξεδιπλώσει μεμιάς την επιστολή του αδερφού της.

«Αγαπημένη μου Φανή,

Η κατάσταση εδώ διαρκώς χειροτερεύει. Μεγάλο μέρος του στρατεύματός μας αποδεκατίστηκε, ενώ ο ανεφοδιασμός σε τρόφιμα γίνεται όλο και πιο δύσκολος. Ανάμεσά μας βρίσκονται και αρκετοί βαριά άρρωστοι, αλλά χωρίς φάρμακα είναι μάλλον αδύνατη η ιαση τους. Το δριμύ ψύχος επιβαρύνει ακόμη περισσότερο τους ήδη εξασθενημένους οργανισμούς. Οι κακουχίες αμέτρητες, όμως σε διαβεβαιώνω πως όσοι είμαστε εδώ αγωνιζόμαστε και πολεμάμε με όσες δυνάμεις μας έχουν απομείνει απέναντι στον πολυάριθμο γερμανικό στρατό. Η φλόγα για την απελευθέρωση της Ελλάδας σιγοκαίει στις ψυχές μας, οπλίζοντάς μας με κουράγιο για να μην εγκαταλείψουμε. Μην ξεχνάς πως η αγάπη μου σας συντροφεύει όσο μακριά κι αν βρίσκομαι και η σκέψη σας μου δίνει την ελπίδα να επιστρέψω ζωντανός.

*Με αγάπη
Παύλος*

Δακρυσμένη δίπλωσε το γράμμα και το ακούμπησε στο στήθος της, βγάζοντας έναν βαθύ αναστεναγμό. Τα λόγια του αγαπημένου της αδερφού την τάρaxαν συθέμελα και έκαναν την καρδιά της να πάλλεται από αγωνία. Πότε θα γύριζε, άραγε από το μέτωπο; Πότε θα επέστρε-

φε κοντά της τώρα που ήταν μόνη και απροστάτευτη; Ερωτήματα στα οποία κανείς δεν μπορούσε να απαντήσει. Κοίταξε γύρω της και με έκπληξη παρατήρησε πως το βαγόνι ήταν κατάμεστο. Άνθρωποι κάθε ηλικίας, άνθρωποι εξαθλιωμένοι και εμφανώς καταπονημένοι, με πρόσωπα σκυθρωπά είχαν επιλέξει τον ίδιο προορισμό με τη Φανή, ίσως κατακλυσμένοι από τις ίδιες προσδοκίες.

Σε όλη τη διαδρομή έβλεπε τη ζωή της να περνά από μπροστά της με εικόνες πότε φωτεινές και πότε ζοφερές. Τις στιγμές ξηγνοιασιάς και ευτυχίας των παιδικών και

εφηβικών της χρόνων διαδέχτηκαν απότομα στιγμές φόβου και ανασφάλειας. Πώς άλλαξαν όλα μονομιάς; Η αβεβαιότητα εισέβαλε αιφνιδιαστικά στη ζωή της και έθεσε, επιτακτικά το αίτημα της επιβίωσης. Το αρχέγονο ένστικτο της αυτοπροστασίας την ώθησε στην αναζήτηση καταφυγίου στην Αθήνα.

Φτάνοντας στην πρωτεύουσα μετά το πολύωρο ταξίδι, συλλογίστηκε πως ο μόνος άνθρωπος στον οποίο μπορούσε να απευθυνθεί ήταν η θεία της, η Έλσα. Τα τελευταία χρόνια διέμενε σε ένα μικρό διαμέρισμα στην Κυψέλη, προσφέροντας βοήθεια σε πολύτεκνες οικογένειες, έναντι ελάχιστης αμοιβής. Οι γνωριμίες της δεν άργησαν να εξασφαλίσουν εργασία και στη μικρή της ανιψιά, η οποία σύντομα βρέθηκε να απασχολείται τις πρωινές ώρες στο σπίτι της οικογένειας Παπαδοπούλου. «Είναι καλοί και πρόσχαροι άνθρωποι και τα παιδιά τους φάνηκαν να σε συμπάθησαν. Μπορεί τα χρήματα που θα σου δίνουν να μην είναι αρκετά, ωστόσο είναι μια αρχή και με τη δική μου βοήθεια θα εξασφαλίζουμε τα προς τα ζην», την καθησύχασε η θεία, κατά τη διάρκεια της βραδιάς τους συζήτησης στο σπίτι.

Όπως φάνηκε όμως με το πέρασμα του χρόνου, η μερική απασχόληση της Φανής αποδείχτηκε μια κομβική επιλογή, καθώς και οι οικονομικές απολαβές της αυξάνονταν με τη σταδιακή εξομάλυνση των καταστάσεων αλλά και η ίδια είχε τη δυνατότητα να περνά περισσότερο χρό-

νο με την οικογένεια. Ιδιαίτερα τις ώρες που ο κύριος και η κυρία Παπαδοπούλου απουσίαζαν λόγω επαγγελματικών υποχρεώσεων, η ίδια έβρισκε την ευκαιρία να ξεφεύγει από την καθημερινή της ρουτίνα και να συντροφεύει τα παιδιά, που βρίσκονταν συνήθως εγκλωβισμένα στα δωμάτιά τους με τη σκέψη τους απορροφημένη στις σελίδες ενός λογοτεχνικού βιβλίου.

Ειδικότερα, τον τελευταίο καιρό συνήθιζε να τους τραγουδά, να τους εξιστορεί παραμύθια και να τους διδάσκει γαλλικά ή τουλάχιστον ό,τι θυμόταν, μιας και τα σχολεία αυτή την περίοδο παρέμεναν κλειστά. Αντίστοιχα εκείνα της έμαθαν να παίζει πιάνο και φουσαρμόνικα καθώς η αγάπη και η ενασχόληση με τη μουσική αποτελούσε οικογενειακή τους παράδοση. Έτσι το κλίμα συντροφικότητας που βίωνε η Φανή έκαναν δύο χρόνια να κυλήσουν σαν δυο σταγόνες νερό και τον πόλεμο να φτάσει στο τέλος του. Κανένας δεν πρόκειται να ξεχάσει εκείνο το κυριακάτικο πρωινό όπου οι καμπάνες χτύπησαν χαρμόσυνα πιστοποιώντας και επίσημα τη λήξη των βασανιστηρίων που είχε υποστεί ο ελληνικός λαός. Άνθρωποι ξεχύθηκαν στους δρόμους σαν πρώτα με ιαχές χωρίς το φόβο να τους συλλάβουν οι γερμανικές αρχές ενώ οι λιλιπούτειοι πρωταγωνιστές, ξεσήκωναν με τις χαρούμενες φωνούλες τους το πλήθος των ατόμων που ήταν συγκεντρωμένο στις πλατείες. Όσοι πανηγύριζαν εκείνη τη μέρα ήταν όσοι είχαν καταφέρει να δουν την Ελλάδα και πάλι ελεύθερη.

Μα γιατί όμως η ψυχή της ηρωίδας παρέμενε φυλακισμένη, βουβή; Ίσως επειδή όλο αυτό το χρονικό διάστημα δεν είχε λάβει κανένα σημάδι ζωής από τον αγαπημένο της, τον αδερφό και τους γονείς της. Η ενδεχόμενη απώλειά τους θα ήταν ισχυρό πλήγμα για την καρδιά και το μυαλό της ενώ ο πόνος της αφόρητος. Πώς θα μπορούσε να ελπίζει τώρα πια, αφού κανένα μήνυμα δεν είχε λάβει μέχρι τώρα για εκείνους;

Αλλά να που η μοίρα αποφάσισε αλλιώς. Μόλις μια εβδομάδα μετά την απελευθέρωση της χώρας από τους Γερμανούς, είδε τον αδερφό της να προβάλλει στην εξώθυρα του σπιτιού της στην Αθήνα.

«Μα πώς ...». Ήταν τα πρώτα λόγια που μπόρεσε να αρθρώσει η Φανή αντικρίζοντας τον Παύλο να στέκεται καταπονημένος απέναντί της. Η πληγή στο αριστερό του χέρι γινόταν εύκολα ορατή αλλά δεν ήταν τίποτα μπροστά στο απρόσμενο γεγονός της επιστροφής του.

– Πληροφορήθηκα τα πάντα από τη θεία Έλσα καθώς ερχόμουν στην πρωτεύουσα, αποκρίθηκε εκείνος με τρεμάμενη φωνή.

– Λοιπόν, είσαι έτοιμη να αναχωρήσουμε;

– Να αναχωρήσουμε για πού; ρώτησε μεμιάς η ηρωίδα με την απορία έκδηλη στο πρόσωπό της.

– Μα για τη Θεσσαλονίκη φυσικά. Υπάρχουν εκκρεμότητες που έχουμε αφήσει εκεί και που πρέπει να τακτοποιηθούν το συντομότερο δυνατό.

Η δήλωση αυτή βρήκε απροετοίμαστη τη Φανή. Τα δύο τελευταία χρόνια είχε μοχθήσει σκληρά για να κάνει μια νέα αρχή και να αφήσει πίσω της το σκοτεινό παρελθόν. Πώς θα μπορούσε, λοιπόν, τώρα να τα απαρνηθεί όλα και να φύγει ύστερα από τόσους αγώνες και κόπους; Η ιδέα μιας αιφνίδιας επιστροφής και αντιμετώπισης του παρελθόντος της προκαλούσε φόβο και έντονη ανησυχία. Ένωσε τα χέρια της να ιδρώνουν, το κορμί της να το διαπερνά ένα ρίγος και η ανάσα της να κόβεται. Πριν προλάβει να απαντήσει αισθάνθηκε το χέρι του Παύλου να ακουμπά το δικό της και άκουσε να της λέει ψιθυριστά:

«Καθώς επέστρεφα από το μέτωπο, έτυχε να συναντήσω τους γονείς μας σε ένα από τα στρατόπεδα εργασίας στα σύνορα Ελλάδας Αλβανίας. Ήμουν εκεί λίγα μόνο λεπτά πριν το θάνατό τους. Είμαι σίγουρος πως και εσύ θα ήθελες να στέκεσαι πλάι τους λίγο πριν στιγμή του αιώνιου αποχωρισμού. Από τις λίγες κουβέντες που προλάβαμε να ανταλλάξουμε, θυμάμαι ξεκάθαρα πως μου ζήτησαν να γίνεις ευτυχισμένη στο πλάι του Δημήτρη. Ο ίδιος και οι γονείς του, μου μήνυσε, πως σε περιμένουν στη Θεσσαλονίκη για να αρραβωνιαστείτε, πριν αναχωρήσει για τη στρατιωτική του θητεία. Τι περιμένεις, λοιπόν, ακολουθήσέ με. Δεν είσαι πια μόνη, έχεις άλλωστε κι εμένα να σε προστατεύω τώρα.»

Τα λόγια του αντηχούσαν στα αυτιά της σαν μελωδία. Μια φωνή έλεγε μέσα της να ξεσπάσει σε λυγμούς, να θρηνήσει για το θάνατο των γονιών της, να απαλαχθεί από το βουβό της πόνο και να προχωρήσει στη ζωή της. Έτσι κι έκανε.

Την επόμενη κιόλας ημέρα ετοιμάστηκε για την επιστροφή της στην πατρίδα. Έκλεισε τη βαλίτσα της με αυτοπεποίθηση. Ένωθε έτοιμη. Έτοιμη για τι; Για να αντικρίσει στιγμιότυπα από την παλιά της ζωή, για να ανταμώσει τον αγαπημένο της;

Ένα ήταν βέβαιο για εκείνη τώρα πια, ήταν έτοιμη για όλα!

Ρόδινα στίγματα

[από την Παναγιώτα Βαγιού, α₃]

«Έπρεπε να μαζέψει γρήγορα τα πράγματά της. Πώς να συγκεντρώσει όλη της τη ζωή σε μια μικρή βαλίτσα; Ρούχα, βιβλία, φωτογραφίες... όλα σκορπισμένα δεξιά αριστερά μέσα στο δωμάτιο. Άλλωστε τι σημασία είχε; Δεν θα ξαναγυρνούσε ποτέ πια εδώ».

Βράδιασε, αποφάσισε να πάρει μόνο τα απαραίτητα, τις αναμνήσεις της και ένα φουστάνι... Παράξενο, ε; Γιατί να φύγει; Πώς να φύγει και από πού να φύγει;

Καληνύχτα...

Το μόνο πράγμα που ήθελε μαζί της το είχε κιόλας πάρει. Οι αναμνήσεις και το φουστάνι, φυσικά, ήταν ολότελα δικά της! Ποιος και γιατί μπορούσε να της τα στερήσει; Έτσι ήταν η ζωή... Έτσι ήταν η δική της ζωή ή μήπως τελικά έτσι ήταν η δική τους ζωή;

Το πλοίο έφευγε, αποφάσισε να κάνει γρήγορα. Φόρεσε το πολύτιμο φουστάνι και σιγουρεύτηκε ότι κουβαλά όλες τις αναμνήσεις. Άφησε το σπíti, το σπíti της, το σπíti που δεν θα ήταν πια δικό της, σε μία τέλεια αταξία. Δεξιά είχε πετάξει όλα τα παλιά βιβλία - αν όντως υπάρχουν παλιά βιβλία - και αριστερά ό,τι χαρτομάνι, ρούχα και παλιατζούρες μπορεί να φανταστεί κανείς. Έπειτα, έγραψε ένα σημείωμα προς τον κατα-

κτητή και το κρέμασε στην εξώπορτα: Οδηγίες για ομαλή διαβίωση στο σπίτι αυτό: α) τα τριαντάφυλλα - αν δεν αποφασίσετε να τα ξεριζώσετε κι αυτά,

όπως κάνετε με εμένα - θέλουν δύο φορές την εβδομάδα πότισμα. β) Τα βιβλία που είναι σκορπισμένα σε όλο το σπίτι, σε περίπτωση που δεν είναι του γούστου σας, γίνονται εκ-

πληκτικό προσάναμμα για το τζάκι ... Καλύτερα να λειτουργήσετε με το σκεπτικό ότι αν δεν ακολουθήσετε τις συμβουλές μου, δεν έχει προσάναμμα για το τζάκι ούτε και τριαντάφυλλα. Τέλος, σκόρπισε στο σπίτι πρόκες, για να είναι σίγουρη πως ότι έκανε δε θα της το παρέσυρε ο αέρας - και μόνο ο αέρας - στο κάτω κάτω τι άλλο είχε να φοβηθεί; Ασα ναι, εδώ που τα λέμε υπήρχε ένας σκύλος στη γειτονιά.

Έφυγε ευχαριστημένη με τον εαυτό της, καθώς είχε βοηθήσει το νέο ιδιοκτήτη του σπιτιού της να προσαρμοστεί αμέσως. Περίεργο, ε; Αλήθεια, αυτήν ποιος θα την βοηθούσε; Το πλοίο θα έφευγε, γι' αυτό θα έπρεπε να βιαστεί. Σίγουρα έπρεπε να βιαστεί; Ένωθε μεπερδεμένη...

Τελικά, έφτασε στο πλοίο και τη στιγμή που ετοιμαζόταν να επιβιβαστεί, συνέβη κάτι τρομερό. Το μάτι της έπεσε στο όνομά του. Ήταν τόσο περίεργο που δε μπορούσε να το διαβάσει καν. Νιώθοντας μεγάλη ντροπή - απέναντι στο πλοίο μάλλον - αποφάσισε να μην αποβιβαστεί και να περιμένει ένα πλοίο με απλό και συνηθισμένο όνομα. Ήταν σίγουρη πως όταν θα έφτανε στον τελικό προορισμό της, θα ήταν μοναδική πρόσφυγας - αν όντως ήταν πρόσφυγας - και θα την τύλιγε ένα πέπλο μυστηρίου. Έπρεπε, λοιπόν, να μπορεί να αφηγηθεί την ιστορία της χωρίς ψεγάδια και λάθη. Ήταν, λοιπόν, δυνατόν να επιτρέψει σε ένα πλοίο να της το χαλάσει όλο αυτό;

Τα φουγάρα του γέμισαν καπνό τον ουρανό, όπως κάνουν κάποιοι όταν καπνίζει προκλητικά, φυσώντας πάνω σου τον καπνό του θέλοντας να σε χλευάσει. Ήθελε να κλάψει, να κλάψει, να κλάψει. Τώρα, άλλη μια έγνοια φορτώθηκε στο μυαλό της. Αν και είχε

συμβουλέψει το νέο «ιδιοκτήτη» του σπιτιού της για το σπίτι και ιδίως για τα τριαντάφυλλα, ένα αίσθημα ανησυχίας επικρατούσε μέσα της. Άρχισε να τρέχει, όχι για το πλοίο αυτή τη φορά. Έφτασε στο παλιό της πλέον σπίτι και

μπήκε στον πίσω κήπο. Βρήκε τα τριαντάφυλλά της που είχαν αρχίσει κιόλας να μαραίνονται. Περίεργο, ε; Σήκωσε τα μανίκια του - πολύτιμου μεταξύ άλλων - φουστανιού και άρχισε να ξεριζώνει με μανία τα τριαντάφυλλά της. Στο κάτω κάτω, δικαιούνταν να το κάνει. Οι παλάμες της και οι καρποί γέμισαν αίμα και γρατζουνιές. Αμέσως παρηγορήθηκε με τη σκέψη ότι τα σημάδια από τριαντάφυλλο - και ιδίως από τριαντάφυλλο από την πατρίδα - σε συντροφεύουν για πάντα, όσο μικρά κι αν είναι, όπως και οι αναμνήσεις ... Ή μήπως όχι;

Βρήκε ένα πλοίο με ένα όνομα απλοϊκό και συνηθισμένο - αν υπάρχουν τέτοιου είδους ονόματα -

Έφυγε - αυτή τη φορά στ' αλήθεια - με προορισμό «πρωτότυπο» για κάθε πρόσφυγα, το άγνωστο.

Το πλοίο έφτασε στον προορισμό του, ο κόσμος ξύπνησε - αν όντως είχε κοιμηθεί - και σιγά σιγά όλοι αποβιβάστηκαν.

Ένα σύννεφο φόβου και φρίκης την περικύκλωσε. Όχι γι' αυτά που αντίκριζε - προς Θεού και όχι γι' αυτά - αλλά γιατί το πέπλο μυστηρίου που έπρεπε να την τυλίγει, είχε εξαφανιστεί από προσώπου γης κι αυτή το γύρευε απεγνωσμένα. Κανένας βλέποντας τόσους πρόσφυγες δε θα δεχόταν να διαλευκάνει το δικό της μυστήριο... Ίσως όντως την τρώμαζαν όσα έβλεπε.

Τι θα κάνεις; Ποιος θα σε βοηθήσει; Κοιτάς όλες τις πόρτες μήπως και βρεις κανένα σημείωμα με συμβουλές - μα τι εμμονή είναι κι αυτή; Αυτή η «πρωτότυ-

πη» τακτική ανήκει μάλλον σε εσένα. Αποφασίζεις, σκέφτεσαι, δε σκέφτεσαι ... Τελικά, δε μου είπες, εσένα ποιος θα σε βοηθήσει; Αα, ναι. Ξέχασα. Εσύ έχεις το φουστάνι, τις αναμνήσεις και τις ρόδινες γρατζουνιές σου...

Καλημέρα - αν όχι καληνύχτα...

Στο Νέο Βουτζά

[από το θάνο Διαλιάνη, α.]

Είχε λάβει ο πατέρας του ένα χαρτί. Ήταν διπλωμένο καλά μέσα σε φάκελο και είχε τη σφραγίδα της Τουρκίας. Μόλις το διάβασε, έμεινε να το κοιτάει σαστισμένος και μπερδεμένος για αρκετή ώρα. Ύστερα, το διάβασε η μητέρα. Αυτή που πάντα ήταν γελαστή και αισιόδοξη, ξέσπασε σε λυγμούς απελπισίας.

Τότε πίστευε πως είχε να κάνει με λεφτά που χρώσταγαν στο μπακάλη ή στο φούρναρη. Δεν του πέρασε καν η σκέψη από το μυαλό για το περιεχόμενό του. Αργότερα, έμαθε για τις ανταλλαγές πληθυσμών. Επίσης, έμαθε πως πολύ λίγοι Τούρκοι θα έφευγαν σε σχέση με τους Έλληνες που θα έφευγαν από την

Τουρκία. Η ελληνική κυβέρνηση όμως αναγκάστηκε να δεχθεί τους όρους. Ευτυχώς, εκείνοι θα έπαιρναν το σπίτι ενός Τούρκου γαιοκτήμονα μαζί με τα χωράφια του. Ήταν από τις λίγες εξαιρέσεις που πάνω στην ατυχία τους, τους χαμογέλασε η μοίρα.

Μόλις βγήκαν στο σοκάκι με τις βαλίτσες στα χέρια, ο Αποστόλης αντίκρισε για τελευταία φορά το δρόμο όπου μεγάλωσε. Τα πουλιά και τα κουνέλια από τα γύρω σπίτια δεν είχαν καταλάβει την επερχόμενη καταστροφή. Όλη η οικογένεια προσπαθούσε να φαίνεται όσο πιο ήρεμη γινόταν. Αν όμως κάποιος παρατηρητικός τους έβλεπε, θα έβλεπε τα σφιγμένα χείλια, τα ιδρωμένα κούτελα ή τα λυπημένα μάτια.

Καθώς επιβιβάζονταν στο καράβι, ο Αποστόλης πρόσεξε κι άλλες οικογένειες να ετοιμάζονται να φύγουν για την Ελλάδα. Η Ελλάδα; Δεν είχε προλάβει να σκεφθεί για αυτήν. Θα είχε ανθρώπους ζεστούς και φιλόξενους ή ψυχρούς; Κάτι μέσα του τού έλεγε πως θα ήταν τελείως διαφορετικά.

Ο πατέρας είχε προνοήσει και πήγαν νωρίς στο πλοίο για να βρούνε καμπίνα. Όσοι δε βρήκαν αργότερα, κοιμήθηκαν στο διάδρομο. Ο Αποστόλης είχε δει και ένα όνειρο, αλλά το είχε ξεχάσει. Ήταν όμως σημαδια-

κό και κάτι θα σήμαινε. Αλλά και να το θυμόταν, τι σημασία είχε; Η θεία Ασπασία, που ξέρει να διαβάζει όνειρα, είχε μείνει πίσω. Βλέπεις, είχε τούρκικη υπηκοότητα και της επέτρεψαν να μείνει. Όσοι συγγενείς του τους είχε επιτραπεί να μείνουν, έμειναν. Ήταν η πιο όμορφη πόλη η Σμύρνη, η Πόλη των πόλεων. Τα καράβι για την Ελλάδα συνήθως το έπαιρναν Τούρκοι έμποροι και επιχειρηματίες. Τώρα, είχε γεμίσει από Έλληνες πρόσφυγες, που είχαν ενημερωθεί έγκαιρα για την επερχόμενη καταστροφή. Όλοι, οι κάποτε πλούσιοι άντρες, στέκονταν αζύριστοι και κουρελιασμένοι κοιτώντας μπροστά, την Αθήνα. Τι να σκέφτονταν άραγε όλοι οι συνεπιβάτες του;

Τελικά, το πλοίο άλλαξε κατεύθυνση και πήγε στο λιμάνι της Ραφήνας. Ο καπετάνιος είχε πληροφορηθεί ότι οι κάτοικοι του Πειραιά κάνανε διαδηλώσεις για να μη δεχθεί η Ελλάδα τους πρόσφυγες.

Μόλις κατέβηκε, αναγνώρισε στα μάτια κάποιων κατοίκων το θυμό και σε κάποιων άλλων τη συμπόνια. Θα ξέσπαγε σε κλάματα από την ντροπή του! Όμως ήταν

πλέον δώδεκα χρονών, δε μπορούσε να συμπεριφέρεται σα να ήταν ο μικρός του ξάδερφος, ο Βασιλάκης. Ένα μικρό λεωφορείο τους περίμενε. Ανέβηκαν και τους μετέφερε σε μια περιοχή που οι προηγούμενοι πρόσφυγες την είχαν ονομάσει Νέο Βουτζά, από την πατρίδα τους, τον Βουτζά. Ήταν μια πολύ όμορφη περιοχή. Είχε παντού δένδρα και άλση. Έπειτα, ο συνοδός τους έδειξε το νέο τους σπίτι και τους έδωσε τα κλειδιά. Δεν είχε δει ο Αποστόλης ξανά τόσο όμορφο σπίτι. Η ομορφιά του τον έκανε να ξεχαστεί για λίγο. Όμως άλλες σκέψεις του κατέκλιναν το μυαλό. Πώς θα ζούσαν; Από πού θα έπαιρναν χρήματα; Δυστυχώς, κανείς δεν είχε απάντηση.

Όταν ο ήλιος...

[από το τμήμα α,]

Το βιβλίο που διαβάσαμε ονομάζεται «Όταν ο ήλιος...» και έχει γραφτεί από τη Ζωρζ Σαρή. Κύρια ηρωίδα είναι η Ζωή και αναφέρεται στο πώς πέρασε η ίδια και η οικογένειά της τα χρόνια της κατοχής. Αφού κυρήσσεται πόλεμος μεταξύ Ελλάδας και Ιταλίας, η Ζωή μαθαίνει για το θάνατο του πολύ καλού της φίλου, Περικλή. Μετά από αυτό το περιστατικό, όλοι οι ήρωες που έχουμε ήδη συναντήσει στο βιβλίο αλλάζουν ως προς το χαρακτήρα. Έτσι, όπως όλοι μας, η Ζωή μεγαλώνει και ωριμάζει.

Οι ιστορικές και κοινωνικές συνθήκες της εποχής

Οι σκηνές του βιβλίου διαδραματίζονται μια πολύ δύσκολη εποχή, αυτή του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, στην Αθήνα. Πρόκειται για μια εποχή οικονομικής και κοινωνικής αβεβαιότητας λόγω της κατοχής από τους Ιταλούς, κατά την οποία μάστιζαν η πείνα, ο φόβος και η θλίψη, ενώ η ελπίδα για την Ελλάδα και για την υπόλοιπη Ευρώπη είχε σβήσει!

Ο πόλεμος είχε φθείρει την Ελλάδα και ο εχθρός δεν έλεγε να σταματήσει. Αυτή την εποχή οι άνθρωποι άλλαξαν. Κάποιοι κοίταζαν να σώσουν τον εαυτό τους αφήνοντας τους άλλους πίσω, ενώ άλλοι φρόντιζαν και το συνάνθρωπό τους. Ο πόλεμος έκανε κάποιους αν-

θρώπους να ωριμάσουν γρήγορα και κάποιους άλλους να χάσουν την ψυχική τους ηρεμία και γαλήνη. Ο κόσμος κατά τη διάρκεια του πολέμου είχε αγριέψει, αφού

οι καιροί ήταν δύσκολοι, το φαγητό λιγοστό αλλά η δίψα τους για την ελευθερία πάντα υπερπηδούσε όλα τα προβλήματά τους. Επομένως, η κοινωνία αποτελούνταν βέβαια από ανθρώπους φοβισμένους και οικογένειες που δε μπορούσαν να εξασφαλίσουν ούτε τα αναγκαία για επιβίωση, δεν έλειπαν όμως και αυτοί που δεν είχαν «σκύψει το κεφάλι». Αυτό δυσκόλεψε πολύ τους κατακτητές και οδήγησε τελικά στην ελευθερία.

ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΠΟΥ ΕΞΩΡΙΣΑΜΕ

«Στο κεφάλαιο 'Κυρ-Σπύρος' διαδραματίζεται το εξής γεγονός: ένας μπακάλης, ο κυρ-Σπύρος, απαγχονίζεται από τους κατακτητές μαζί με έναν άλλο μπακάλη. Σε αυτό το χωρίο η Ζωή περιγράφει λεπτομερώς όλη τη βίαιη εξέλιξη δίνοντάς μας τη δυνατότητα να κατανοήσουμε πόσο σκληρή ήταν η ζωή εκείνη τη χρονική περίοδο».

Μ. Γιαννάς, Φ. Γυλέκης, Σ. Σαχλίκη, Θ. Σούρλης, Λ. Τζανέτος

«- Λέγε τότε, Περικλή, λέγε μου...»

Σ' αγαπώ.

Της κόβεται η αναπνοή.

Δηλαδή;

Είναι τόσο απλό, Ζωή. Σ' αγαπώ.

Η ερωτική εξομολόγηση του Περικλή στη Ζωή είναι ξαφνική κι απότομη, αφού η Ζωή σίγουρα δεν περίμενε τέτοια κατάληξη. Θεωρούμε πως η Ζωή ξαφνιάστηκε μόλις το έμαθε αλ-

λά δεν το πήρε πολύ καλά. Της άρεσε πολύ ο Περικλής, αλλά η απάντησή της έκανε τους αναγνώστες να απορούν.»

Γ. Βρανόπουλος, Κ. Γιαννόπουλος, Θ. Δαλιάνης,
Γ. Στιβαρός, Γ. Περγαντάς

«Το απόσπασμα που μας άρεσε πιο πολύ ήταν η εισαγωγή του βιβλίου. Σ' αυτό το μέρος η συγγραφέας αναφέρεται στα παιδικά χρόνια της Ζωής και πώς περνούσε τα καλοκαίρια της. Μαθαίνουμε τι έκαναν με την αγαπημένη της αδελφή, την Ειρήνη, και για το περίεργο κομπολόι. Αυτό το χωρίο μας αρέσει, επειδή εξελίσσεται πριν το πόλεμο και μπορούμε επομένως να δούμε πώς ζούσαν εκείνη την εποχή αλλά και πόσο ραγδαία άλλαξε ο τρόπος ζωής των ηρώων της ιστορίας με την έναρξη του πολέμου».

Ε. Αθανασοπούλου, Γ. Δαλακούρας, Κ. Νικοπούλου,
Ζ. Παπαγεωργίου, Ν. Φιλάρετος

Τα κεντρικά πρόσωπα

Η Ζωή είναι ένα κορίτσι χαρούμενο που δεν την απασχολούσαν προβλήματα. Της άρεσε να περνάει χρόνο με την παρέα της και κύρια έγνοιά της ήταν οι φίλιες και η καλοπέραση, γεγονός καθόλου παράλογο για μια νεαρή κοπέλα. Ξαφνικά όλα άλλαξαν και η ζωή της μετατράπηκε σε ένα χάος που την ανάγκασε να ωριμάσει γρήγορα. Προσπαθεί να καταλάβει γιατί υπάρχουν πόλεμοι, θάνατοι, πείνα αλλά και κακουχίες σε ολόκληρο τον κόσμο. Πρόκειται για μια κοπέλα που είναι αγωνίστρια, πεισματάρικη και έξυπνη. Είναι αγωνίστρια και θαρραλέα, καθώς

συμμετείχε στην πρώτη διαδήλωση για τα σιτηρά, αλλά και σε πολλές άλλες διαδηλώσεις στη συνέχεια. Μαζί με την αδελφή της προσπάθησαν με κάθε τρόπο να συνεισφέρουν στον αγώνα κατά της κατοχής. Η Ζωή, αφιερωμένη στο σκοπό της, είχε ξεχάσει πια την καλοπέραση και από ένα μικρό αφελές κορίτσι εξελίχτηκε σε μια ώριμη νεαρή γυναίκα, όπως άρμοζε στις καταστάσεις. Είναι, επίσης, πεισματάρικη επειδή πάντα προσπαθεί να στηρίξει την άποψη και τις πράξεις της και ορισμένες φορές θέλει να περνάει πάντα το δικό της. Τέλος, είναι έξυπνη, γιατί δε φανέρωνε τις απόψεις της σε όλο τον κόσμο. Γενικότερα, αγωνιζόταν με πάθος για τους συνανθρώπους της και καθ' όλη τη διάρκεια του βιβλίου προσπαθεί με τις δικές της δυνάμεις να επιστρέ-

ψει στην Ελλάδα η πολυπόθητη ελευθερία.

Γ. Βρανόπουλος, Μ. Γιαννάς,
Κ. Γιαννόπουλος, Φ. Γυλέκης, Θ. Δαλιάνης,
Δ. Κουτσομύτη, Σ. Σαχλίκη, Θ. Σούρλης,
Γ. Στιβαρός, Λ. Τζανέτος, Ι. Τζήμα,
Ε. Παπαδοπούλου, Γ. Περγαντάς

Η Έμμα έχει παντρευτεί το Σωκράτη και έχει τρία αξιολάτρευτα παιδιά, τη Ζωή, την Ειρήνη και την Ελένη. Αγαπάει πάρα πολύ την οικογένειά της και αυτό το αποδεικνύει μέσα από την καθημερινότητα, καθώς νοιάζεται και τους φροντίζει πάντα πολύ καλά. Είναι γλυκιά, πάντα ευδιάθετη, φιλική, καλόκαρδη, καλοσυνάτη και βλέπει πάντα το καλό στους ανθρώπους. Τους καταλαβαίνει, έχει αντικειμενική άποψη σε όλες τις καταστάσεις και κάνει ό,τι περνάει από το χέρι της για να είναι οι άλλοι ευχαριστημένοι. Η Έμμα όμως, παρόλα τα προτερήματά της, έχει και κάποια άλλα στοιχεία που βλάπτουν την ίδια, όπως το ότι είναι κλειστός άνθρωπος. Δε μιλάει, δεν ανοίγεται στους άλλους, δεν εκφράζει τα συναισθήματά της, τις σκέψεις της, τις απόψεις της. Γι' αυτό και πάντα κάνει ό,τι της λένε οι άλλοι, τους υπακούει και δε διαμαρτύρεται, ακόμα κι αν δεν της είναι ευχάριστο. Επιπλέον, βάζει τους άλλους πάντα πάνω από την ίδια. Δεν κοιτάει, ούτε φροντίζει τον εαυτό της. Τα παραπάνω σε συνδυασμό με τον πόλεμο, την οδήγησαν στο να τρελαθεί. Πιστεύουμε όμως πως η Έμμα τελικά θα το ξεπεράσει. Έχει δυνατή ψυχή!

Ε. Αθανασοπούλου, Γ. Δαλακούρας,
Κ. Νικοπούλου, Ζ. Παπαγεωργίου,
Ν. Φιλάρετος

Η άποψή μας για το βιβλίο

«Το βιβλίο "Όταν ο ήλιος..." είναι ένα πραγματικά ωραίο λογοτεχνικό βιβλίο! Περιγράφει και παρουσιάζει συγκινητικά τη δύσκολη περίοδο της κατοχής. Κατάφερε να μας βάλει στο κλίμα του τρόμου και της αγωνίας, της ελπίδας και της αισιοδοξίας τόσο ώστε να αισθανθούμε ότι είμαστε ανάμεσα στους λογοτεχνικούς ήρωες! Ήταν μία πολύ ευχάριστη παρέα!»

Γ. Βρανόπουλος, Κ. Γιαννόπουλος,
Θ. Δαλιάνης, Γ. Στιβαρός, Γ. Περγαντάς

«Αυτό το βιβλίο καταφέρνει να μας ενημερώσει με έναν ουσιαστικό τρόπο για το πόσο υπέφεραν οι άνθρωποι στον πόλεμο και πόσο τυχεροί είμαστε εμείς που έχουμε αγαθά, όπως χρήματα, φαγητό, στέγη και καλή υγεία. Καθώς διαβάσεις αυτό το βιβλίο αισθάνεσαι πολλά συναισθήματα. Σε ορισμένα σημεία χαρά, σε άλλα λύπη, μελαγχολία και συγκίνηση. Μας άρεσε το πλούσιο λεξιλόγιο του βιβλίου και οι λεπτομερείς περιγραφές. Επίσης, μας άρεσε το γεγονός ότι η ιστορία είναι βασισμένη στην αληθινή ζωή της Ζωρζ Σαρή, με αποτέλεσμα να υπάρχουν βιογραφικά στοιχεία μέσα σε αυτό».

Ε. Αθανασοπούλου, Γ. Δαλακούρας,
Κ. Νικοπούλου, Ζ. Παπαγεωργίου,
Ν. Φιλάρετος

«Το βιβλίο μας ταξιδεύει στην εποχή της κατοχής και μας αφηγείται πόσα πέρασαν οι Έλληνες και σε πόσο κακές συνθήκες ζούσαν. Ήταν πολύ ωραίο, καθώς είχε λεπτομέρειες αλλά και περιπέτεια. Πρόκειται για ένα εξαιρετικά καλογραμμένο βιβλίο που απευθύνεται κυρίως στο νεανικό κοινό με ωριμότητα και ταυτόχρονα μια πραγματικά συγκινητική αγνότητα. Οι χαρακτήρες φαίνονται αληθινοί και ολοζώντανοι με αποτέλεσμα να αισθανόμαστε ότι βρισκόμαστε δίπλα τους και ζούμε ό,τι κι εκείνοι».

Ι. Τζήμα, Δ. Κουτσομύτη,
Ε. Παπαδοπούλου

Η Ελλάδα

[από την Κατερίνα Σκαρδούτσου, β.]

Η Ελλάδα
Με τα μαγευτικά τοπία,
Δέντρα, ποτάμια, λίμνες, ζώα συνυπάρχουν αρμονικά.

Η Ελλάδα
Με τις καταγάλανες θάλασσες,
Ο ήχος των νερών τους ήρεμος, γαλήνιος.

Η Ελλάδα
Με τις αμμουδερές παραλίες,
Η ομορφιά τους δε συγκρίνεται με καμία άλλη.

Η Ελλάδα
Με την αρχαία της ιστορία,
Σπουδαίοι άνθρωποι γεννήθηκαν στον τόπο μας.

Η Ελλάδα
Με τους φιλόξενους κατοίκους της,
οι επισκέπτες πάντα ευπρόσδεκτοι και ευχαριστημένοι

Η Ελλάδα
Με τους φυσικούς της πόρους,
Δέχεται σήμερα επίθεση από όλες τις πλευρές.

Η Ελλάδα
Βρίσκεται σε άσχημη κατάσταση,
Την οποία εκμεταλλεύονται οι λίγοι
και πλήττονται οι πολλοί.

Η Ελλάδα
Προσφέρει τόσα αγαθά,
Αρκετά για να ξεφύγουμε από αυτή την κατάσταση.

Η Ελλάδα
Με τους φιλόξενους κατοίκους της,
Τώρα ζει με έναν μόνιμο φόβο, τι θα γίνει αύριο;

Η Ελλάδα
Η ωραία πατρίδα μας,
Μπορεί να σωθεί.

Η Ελλάδα
Μπορεί να σωθεί,
Μπορούμε να τη σώσουμε, όλοι μαζί!

Αθλητισμός

Στη συγκεκριμένη ενότητα του περιοδικού θα έχετε τη δυνατότητα να πληροφορηθείτε επίκαιρα θέματα του αθλητισμού. Συγκεκριμένα, θα διαβάσετε άρθρα που αφορούν στους Ολυμπιακούς και τους Παραολυμπιακούς αγώνες του 2012, καθώς και μία συνέντευξη του Βασίλη Ορφανού, πρωταθλητή του Dakar, που μίλησε για τις εμπειρίες του στη μαθητική κοινότητα του Γυμνασίου Κολλεγίου Ψυχικού σε εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε προς τιμήν του στο θέατρο του Σχολείου μας. Η ενότητα αυτή ολοκληρώνεται με ένα άρθρο αφιερωμένο στο κύπελλο του Σπύρου Λούη που εκτίθεται στο μουσείο της Ακρόπολης.

Ολυμπιακοί Αγώνες 2012

[από τη Θεοδώρα Παπά, γ.]

Το περασμένο καλοκαίρι σηματοδοτήθηκε από τη μεγαλύτερη αθλητική διοργάνωση του κόσμου, τους 30ούς σύγχρονους Ολυμπιακούς Αγώνες, οι οποίοι φιλοξενήθηκαν στην πόλη του Λονδίνου. Στο κορυφαίο αυτό γεγονός της ανθρωπότητας παραβρέθηκαν μερικοί από τους πιο διακεκριμένους αθλητές της υφηλίου με σκοπό να δώσουν τη μάχη της ζωής τους για να διεκδικήσουν τη δόξα και την αναγνώριση του νικητή και ένα από τα τρία πολυπόθητα Ολυμπιακά μετάλλια.

Λίγα λόγια για τη διοργάνωση

Η αυλαία άνοιξε στις 27 Ιουλίου και έκλεισε στις 12 Αυγούστου, στην πρωτεύουσα του Ηνωμένου Βασιλείου, η οποία για τρίτη φορά ανέλαβε τη διοργάνωση

του χωριού και την τελετή έναρξης στην οποία συμμετείχαν 70.000 εθελοντές, επιλεγμένοι από 240.000 αιτήσεις και παρακολούθησαν 1,5 δισεκατομμύρια άνθρωποι παγκοσμίως. Το παρών, την ημέρα εκείνη, έδωσαν και σπουδαία ονόματα της βρετανικής μουσικής σκηνής, όπως οι Beatles, οι Pink Floyd, η Erica Chaptin, οι Duran Duran και η Adele, ενώ το επίσημο τραγούδι των Ολυμπιακών Αγώνων με τίτλο «Survival» ερμηνεύτηκε από τους θρυλικούς Muse. Ανάλογη ήταν και η τελετή λήξης, εκεί όπου έσβησε η Ολυμπιακή φλόγα με την παρουσία των Pet Shop Boys, των Elbow, των Blur, των One direction και των Spice girls, ενώ εμφάνιση πραγματοποίησε και η Βραζιλία, στην οποία παραδόθηκε η σκυτάλη για την Ολυμπιάδα του 2016.

Οι μασκότες

Οπως το 2004 στην Αθήνα ήταν ο Φοίβος και η Αθηνά, έτσι και φέτος ήρθε η σειρά των Άγγλων να επιλέξουν τις δικές τους μασκότες που δεν ήταν άλλες από το Γουένλοκ και τη Μάντεβιλ, δύο μεταλλικά δημιουργήματα του Γραντ Χάντερ που διαθέτουν ένα μόνο μάτι, το οποίο θεωρείται πως αντιπροσωπεύει το φακό μιας κάμερας που καταγράφει ό,τι βλέπουν. Πιστεύεται όμως ότι ακόμη και τα ονόματά τους ενέχουν μία συμβολική σημασία. Το όνομα του Γουένλοκ προέκυψε από το χωριό Ματς Γουένλοκ, το οποίο επισκέφθηκε το 1890 ο Πιερ ντε Κουμπερτέν για να παρακολουθήσει τους τοπικούς αθλητικούς αγώνες, γεγονός που στάθηκε αφορμή για την ιδέα αναβίωσης των Ολυμπιακών Αγώνων. Η Μάντεβιλ, που υπήρξε επίσης μασκότες Παραολυμπιακών Αγώνων, οφείλει το όνομά της στο νοσοκομείο

ση των Ολυμπιακών Αγώνων, ύστερα από το 1908 και το 1948. Υπολογίζεται ότι δαπανήθηκαν περίπου 11 δισεκατομμύρια λίρες για την κατασκευή του Ολυμπια-

Στόουκ Μάντεβιλ, εξειδικευμένο σε περιπτώσεις αναπήρων. Εκείνο ήταν το μέρος όπου διοργανώθηκαν και οι αγώνες για βετεράνους του Β΄ Παγκοσμίου πολέμου, παράλληλα με τους πρώτους μεταπολεμικούς αγώνες του Λονδίνου.

Τα αθλήματα

Το πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων περιελάμβανε 26 αθλήματα και συνολικά 39 αγωνίσματα, στα οποία συμπεριλήφθηκε για πρώτη φορά η πυγμαχία γυναικών (με τη συμμετοχή 36 αθλητριών σε 3 διαφορετικές κατηγορίες), ενώ αφαιρέθηκαν το μπίτζμπολ και το σόφτμπολ. Στην πόλη των θαυμάτων στάλθηκαν αθλητές από 205 χώρες και δόθηκαν 4.700 μετάλλια. Τη συμβολή της έδωσε και η Ελλάδα στέλνοντας 106 αθλητές (και συγκεκριμένα 66 άντρες και 39 γυναίκες) σε 35 αθλήματα. Σημαιοφόρος της ελληνικής αποστολής ήταν ο Αλέξανδρος Νικολαΐδης, αθλητής του τάε κβον ντο και δυο φορές Ολυμπιονίκης στην Αθήνα και το Πεκίνο.

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ Αυτή τη χρονιά φτωχή υπήρξε η συγκομιδή μεταλλίων για την Ελλάδα, ωστόσο ο Ηλίας

ας Ηλιάδης (αθλητής του judo και χρυσός Ολυμπιονίκης του 2004) και το δίδυμο των Αλεξάνδρα Τσιάβου και Χριστίνα Γιαζιτιτζίδου στο διπλό σκιφ ελαφρών βαρών στην κωπηλασία κατάφεραν να κερδίσουν το χάλκινο μετάλλιο για τη χώρα μας.

ΞΕΝΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ Οι τρεις χώρες που σε αυτή την Ολυμπιάδα μονομάχησαν για τη διεκδίκηση των μεταλλίων ήταν οι Η.Π.Α., η Κίνα και η Μεγάλη Βρετανία που κέρδισαν αντίστοιχα 48, 36 και 29 χρυσά μετάλλια. Ο Μάικλ Φελπς προσέθεσε στη συλλογή του τέσσερα ακόμη ολυμπιακά μετάλλια από τον υγρό στίβο και ανακηρύχτηκε ο άνθρωπος με τα περισσότερα Ολυμπιακά μετάλλια στην ιστορία των Ολυμπιακών αγώνων. Επίσης, ο Χουσεΐν Μπολτ, ή όπως αλλιώς ονομάζεται ο άνθρωπος αστραπή, κέρδισε τρία ακόμη χρυσά μετάλλια στο στίβο, κάνοντας δύο ολυμπιακά ρεκόρ.

Παραολυμπιακοί

[από τη Θεοδώρα Παπά, γ.]

Φέτος, η πόλη του Λονδίνου, εκτός από τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2012, είχε την ευκαιρία να φιλοξενήσει, από τις 29 Αυγούστου έως και τις 9 Σεπτεμβρίου, το μεγαλύτερο αθλητικό γεγονός μετά τους Ολυμπιακούς, τους 14ους Θερινούς Παραολυμπιακούς Αγώνες.

Οι Παραολυμπιακοί Αγώνες πρωτοεμφανίστηκαν ως ιδέα το 1948 από τους Άγγλους, ως ισοδύναμοι Ολυμπιακοί Αγώνες για τους αθλητές με κινητικές, οπτικές ή διανοητικές αναπηρίες. Το 1960, υλοποιήθηκαν στη Ρώμη οι πρώτοι επίσημοι αγώνες, όπως τους γνωρίζουμε σήμερα, ενώ από το 1988 θεσμοθετήθηκε οι Παραολυμπιακοί να πραγματοποιούνται την ίδια χρονιά και στην ίδια πόλη με τους Ολυμπιακούς.

Αυτή τη χρονιά, οι Παραολυμπιακοί Αγώνες επέστρεψαν στο μέρος από όπου ξεκίνησαν, έτσι η Μεγάλη Βρετανία για να γιορτάσει το γεγονός άναψε τέσσερις βωμούς στα ψηλότερα σημεία της Αγγλίας, της Ουαλίας, της Σκωτίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, οι φλόγες των οποίων ενώθηκαν στις 28 Αυγούστου στο Μπακινχάμσαϊρ, την πόλη όπου γεννήθηκε το παραολυμπιακό κίνημα. Έτσι σχηματίστηκε η επίσημη Παραολυμπιακή Φλόγα, η οποία ακολούθησε μία διαδρομή 24 ωρών, με λαμπαδηδρομία, με σκοπό να καταλήξει στην τελετή έναρξης των αγώνων.

Οι χώροι που χρησιμοποιήθηκαν για τη διεξαγωγή των

αγώνων, εκτός από εγκαταστάσεις που κατασκευάστηκαν ειδικά για τις ανάγκες των Παραολυμπιακών, περιλάμβαναν και διάσημες τοποθεσίες του Λονδίνου, όπως το Χάιντ

Παρκ, το Γουένλεϊ και το ανάκτορο Χάμπτον Κορτ, ενώ τα βασικά μέρη που φιλοξένησαν τα αγωνίσματα του στίβου και του υγρού στίβου ήταν το Olympic Stadium και το Aquatics Centre αντίστοιχα.

Ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο στους Παραολυμπιακούς Αγώνες, καταλαμβάνει και η παραολυμπιακή επιτροπή, κύρια μελήματα της οποίας αποτελούν η ανάπτυξη και η διάδοση του Παραολυμπιακού κινήματος, καθώς επίσης και η επιλογή, η συγκρότηση και η αποστολή των ομάδων στο εξωτερικό. Απώτερος στόχος της επιτροπής είναι η ενεργή ένταξη των ατόμων με αναπηρία στον αθλητισμό, η οποία παράλληλα συμβάλλει δυναμικά στην κοινωνικοποίηση και

Αγώνες 2012

ευκολότερη ενσωμάτωση των ανθρώπων αυτών στο κοινωνικό σύνολο, αλλά και στην πλήρη αποδοχή και ισότιμη αντιμετώπισή τους από την κοινωνία. Παράλληλα τα άτομα που συμμετέχουν έχουν την ευκαιρία να διακριθούν σημειώνοντας υψηλές επιδόσεις, αλλά και να γευτούν τη χαρά του αθλητισμού, ενθουσιάζοντας τον κόσμο με τις σπουδαίες ικανότητές τους.

την εμφάνιση των ανθρώπων που συναντούν. Ο Γουένλοκ φορά πέντε βραχιόλια στα χρώματα των ολυμπιακών κύκλων, ενώ οι τρεις κορυφές στο κεφάλι του συμβολίζουν τις τρεις θέσεις του βάθρου των νικητών. Η Μάντεβιλ, φοράει ένα ρολόι στο οποίο η ώρα είναι 20:12, ενώ το σύμβολο στο κεφάλι της παραπέμπει στο σύμβολο των Παραολυμπιακών αγώνων.

Τα αθλήματα των Παραολυμπιακών Αγώνων

Στους πρώτους Παραολυμπιακούς Αγώνες της Ρώμης το 1960, συμμετείχαν 400 αθλητές από 28 χώρες και διαγωνίστηκαν σε 8 αθλήματα, 6 από τα οποία περιλαμβάνονται στο αγωνιστικό πρόγραμμα σήμερα. Έκτοτε

έχουν προστεθεί πολλά ακόμη αγωνίσματα, εκ των οποίων η Κωπηλασία είναι το νεότερο από όλα, που διεξάχθηκε για πρώτη φορά στους Παραολυμπιακούς του Πεκίνου. Παρακάτω, ακολουθεί η λίστα με τα θερινά Παραολυμπιακά αθλήματα.

Αντισφαίριση με αμαξίδιο

Γκολμπολ (Goal ball)

Ιππασία

Καλαθοσφαίριση με αμαξίδιο

Κωπηλασία

Ξιφασκία με αμαξίδιο

Ποδόσφαιρο 7x7

Ποδηλασία

Σκοποβολή

Τζούντο

Άρση βαρών σε πάγκο

Επιτραπέζια αντισφαίριση

Ιστιοπλοΐα

Κολύμβηση

Μπότσια (Boccia)

Πετοσφαίριση (Καθιστών)

Ποδόσφαιρο 5x5

Ράγκμπι με αμαξίδιο

Στίβος

Τοξοβολία

Έτσι, δεν είναι τυχαίο που οι Άγγλοι επέλεξαν και για τους Παραολυμπιακούς Αγώνες το Γουένλοκ και τη Μάντεβιλ ως μασκότ, θέλοντας έτσι να τιμήσουν το νοσοκομείο Στόουκ Μάντεβιλ, που είχε διοργανώσει τα Stoke Mandeville Games στην πόλη του Μπακινγκχαμσάιρ το 1948, προάγγελο των πρώτων Παραολυμπιακών Αγώνων.

Οι μασκότ απεικονίζουν δύο στάλεις από σιλιπνό ασάλι, που δημιουργήθηκαν από την τελευταία δοκό του ολυμπιακού σταδίου, γεγονός που τους επιτρέπει να αντανακλούν την προσωπικότητα και

Με την πρώτη συμμετοχή της Ελλάδας σε Παραολυμπιακούς αγώνες να χρονολογείται από το 1976 και να οργανώνεται σε επίσημες Εθνικές Αποστολές από το 1988, φέτος η πατρίδας μας εκπροσωπήθηκε από 61 αθλητές και αθλήτριες σε 9 αθλήματα, των οποίων η αξιόπαινη προσπάθεια αντικατόπτρισε επακριβώς το νόημα και τα ιδανικά του Ολυμπισμού. Έχοντας κατακτήσει 24 μετάλλια στο Πεκίνο, στο Λονδίνο κατάφεραν να φέρουν τη χώρα μας στην 20η θέση της παγκόσμιας κατάταξης.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ

Στην τελετή έναρξης, το παρών έδωσε ο Στίβεν Χόκινγκ, ο σπουδαιότερος Βρετανός αστροφυσικός που πάσχει από ασθένεια του νευρομυϊκού συστήματος και βρίσκεται σε αναπηρικό αμαξίδιο.

Το κύπελλο του Σπύρου Λούη στο μουσείο της Ακρόπολης

[από τη Θεοδώρα Παπά, γ₆]

Εχοντας ήδη ξεκινήσει από τις 28 Αυγούστου του περασμένου έτους, το αρχαιολογικό μουσείο της Ακρόπολης θα φιλοξενεί για έναν ολόκληρο χρόνο το ασημένιο κύπελλο του Έλληνα Μαραθωνοδρόμου Σπύρου Λούη. Πρόκειται για μία ενεργή πρωτοβουλία του Ιδρύματος «Σταύρος Νιάρχος», το οποίο έχοντας αποκτήσει το έπαθλο σε δημοπρασία του οίκου Christie's στο Λονδίνο, το παραχωρεί στην έκθεση του μουσείου, με σκοπό να παρουσιαστεί για πρώτη φορά στο ευρύ κοινό.

Έμπνευση του Γάλλου γλωσσολόγου και φιλέλληνα Μισέλ Μπρεάλ, το ασημένιο κύπελλο απονεμήθηκε στον Μαραθωνιονίκη Σπύρο Λούη, στους πρώτους σύγχρονους Ολυμπια-

κούς Αγώνες της Αθήνας, το 1896, ενώ σήμερα αποτελεί ένα «αναπόσπαστο κομμάτι της ελληνικής ιστορίας και πολιτισμού», όπως δήλωσε ο κ. Ανδρέας Δρακόπουλος, πρόεδρος του διοικητικού

συμβουλίου του Ιδρύματος «Σταύρος Νιάρχος», που παραβρέθηκε στα εγκαίνια της έκθεσης. Τοποθετημένο στην είσοδο του μουσειακού χώρου, το κύπελλο πλαισιώνεται από οπτικο-ακουστικό και έντυπο ενημερωτικό υλικό για τους επισκέπτες, οι οποίοι μπορούν να το φωτογραφίσουν και να το θαυμάσουν χωρίς την πληρωμή εισιτηρίου.

Ύστερα από το μουσείο της Ακρόπολης, η παρουσίαση του ιστορικού αυτού κειμηλίου σκοπεύει να συνεχιστεί σε χώρους πολιτισμού

σε όλη την Ελλάδα, η οποία αναμένεται να ολοκληρωθεί το 2015, έτσι ώστε το κύπελλο να πάρει τη μόνιμη θέση του στο Κέντρο Πολιτισμού του Ιδρύματος «Σταύρος Νιάρχος».

Ο Σπύρος Λούης

Ο Σπύρος Λούης, γεννημένος τον Ιανουάριο του 1873, υπήρξε Έλληνας Μαραθωνοδρόμος του 1896 και ένας από τους σπουδαιότερους εθνικούς ήρωες της πατρίδας μας. Καταγόταν από το Μαρούσι, από μία ιδιαίτερα φτωχή αγροτική οικογένεια. Ο πατέρας του ήταν νερούλας στο επάγγελμα και μια και εκείνη την περίοδο δεν υπήρχε στην Αθήνα κεντρικό σύστημα ύδρευσης, ο Σπύρος τον βοηθούσε κουβαλώντας το νερό και περιδιαβαίνοντας τις πόλεις.

Το 1894 αποφασίζεται η ιδέα αναβίωσης των Ολυμπιακών Αγώνων και η διοργάνωση των πρώτων σύγχρονων στην Αθήνα. Η πρόταση ένταξης του Μαραθωνίου στο πρόγραμμα των αθλημάτων έγινε από το Μισέλ Μπρεάλ, ο οποίος είχε εμπνευστεί από τον άθλο του αγγελιοφόρου Φειδιππίδη. Εκείνη τη χρονική περίοδο, ο Σπύρος Λούης βρισκόταν στα μέσα της στρατιωτικής του θητείας και παρακινήθηκε από το συνταγματάρ-

χη του και τότε διοργανωτή του Μαραθωνίου, Παπαδιαμαντόπουλο, να λάβει μέρος. Στις 22 Μαρτίου πραγματοποιήθηκαν οι πρώτοι προκαταρκτικοί αγώνες, ενώ ο Λούης, συμμετείχε στους δεύτερους μόλις δύο εβδομάδες αργότερα, όπου και προκρίθηκε για το Μαραθώνιο δρόμο των 42χλμ. που υλοποιήθηκε στις 10 Απριλίου (ή στις 29 Μαρτίου σύμφωνα με το Ιουλιανό ημερολόγιο που χρησιμοποιούσε τότε η Ελλάδα).

Στο Μαραθώνιο δρόμο, ο Σπύρος

Λούης αγωνιζόταν με αθλητές όπως ο Αλμπέν Λερμιζιό από τη Γαλλία και ο Αυστραλός Τέντι Φλανκ, ολυμπιονίκες άλλων αγωνισμάτων. Μετά το 32^ο χλμ., ο Λούης απέκτησε μεγάλο προβάδισμα, καταφέροντας να τερματίσει πρώτος, αφήνοντας δεύτερο έναν άλλο Έλληνα, και τρίτο έναν Ούγγρο. Τον τερματισμό παρακολούθησαν χιλιάδες άλλοι Έλληνες, φωνάζοντας «Έλλην, Έλλην» με την είσοδο του Λούη στο στάδιο. Εκεί παραβρέθηκε και ο πρίγκιπας Γεώργιος με δύο πριγκίπισσες και το διάδοχο του θρόνου, Κωνσταντίνο, οι οποίοι παρότι προσέφεραν στον Έλληνα Ολυμπιονίκη αμύθητα δώρα, εκείνος το μόνο που δέχτηκε να πάρει ήταν μία άμαξα, έτσι ώστε να μπορεί να μεταφέρει ευκολότερα το νερό στην πόλη.

Χρόνια μετά τους Ολυμπιακούς και συγκεκριμένα το 1926, ο Σπύρος Λούης κατηγορήθηκε για πλαστογράφηση στρατιωτικών εγγράφων και μπήκε στη φυλακή. Ύστερα από ένα χρόνο, αθώθηκε και αποφυλακίστηκε, ενώ το συμ-

βάν αυτό απασχόλησε για πολύ καιρό το διεθνή Τύπο. Η τελευταία δημόσια εμφάνισή του πραγματοποιήθηκε το 1936, όπου παρουσιάστηκε ως προσκεκλημένος από τους διοργανωτές των Θερινών Ολυμπιακών Αγώνων. Ύστερα επέστρεψε πίσω στο χωριό του και δεν ξανασυμμετείχε ποτέ σε Μαραθώνιο. Απεβίωσε μόλις λίγους μήνες πριν από την Ιταλική εισβολή στην Ελλάδα.

Σήμερα, πολλές αθλητικές λέσχες της χώρας μας φέρουν το όνομά του όπως και το κύριο στάδιο του Ολυμπιακού κέντρου της Αθήνας (τόπος διεξαγωγής των Θερινών Ολυμπιακών Αγώνων του 2004), αλλά και η λεωφόρος που περνά από εκεί. Το όνομά του είναι επίσης γνωστό και στο εξωτερικό. Μάλιστα στο Μόναχο αναγράφεται στη λεωφόρο Spiridon Louis Ring που περνά από το Ολυμπιακό πάρκο. Επίσης, ο αγώνας του Λούη στο Μαραθώνιο του 1896 παρουσιάζεται μέσα από το κινηματογραφικό έργο «It happened in Athens» με την Τζέιν Μάνσφιλντ.

Συνέντευξη από τον πρωταθλητή του Dakar κ. Βασίλη Ορφανό

[από τη Θεοδώρα Παπά, γ.]

Πώς γεννήθηκε η αγάπη σας για το Dakar;
Από όταν ήμουν πολύ μικρός ήθελα να τρέξω και να διακριθώ σε έναν αγώνα Dakar. Η πρωταρχική μου αγάπη ήταν να οδηγώ μοτοσικλέτες εκτός της ασφάλτου. Και ακριβώς επειδή ήμουν ιδιαίτερα μεθοδικός και είχα θετικό εγωισμό, συνδύασα τη μοτοσικλέτα με έναν αγώνα στίβου και είχα προσήλωση στο στόχο μου που ήταν πάντα διαφορετικός. Σε αυτό που έκανα ήθελα να είμαι ο καλύτερος, όχι απλά μια συμμετοχή, έτσι ήρθαν και οι πρώτες διακρίσεις.

Ποιοι είναι οι κίνδυνοι που ελλοχεύουν στο Dakar;

Οι κίνδυνοι που έχει το άθλημα είναι ότι τρέχεις με πάρα πολύ υψηλές ταχύτητες σε άγνωστη διαδρομή και σε αφιλόξενα εδάφη. Έτσι σε περίπτωση μιας επώδυνης πτώσης π.χ. δεν έχεις χρόνο αντίδρασης. Μάλιστα θυμάμαι πως σε έναν αγώνα χάσαμε δύο συναθλητές μας, για αυτό στους αγώνες που ακολούθησαν τρέχαμε με μαύρο περιβραχιόνιο.

Θα μπορούσατε να μας διηγηθείτε μία περιπέτειά σας, ευχάριστη ή δυσάρεστη από έναν αγώνα;

Θυμάμαι ότι μία φορά εγκλωβίστηκα σε λεπτή άμμο και βούλιαξε η μηχανή μου. Είχε θαφτεί πολύ βαθιά, και εγώ στην προσπάθειά μου να τη βγάλω αφυδατώθηκα. Ύστερα όμως, επιδεικνύοντας δύναμη τα κατάφερα, κάτι που δηλώνει πως η ψυχή και το ανθρώπινο μυαλό σε ωθούν να συνεχίσεις. Επίσης, μία άλλη φορά κάηκε το καπό της μηχανής μου τρεις μέρες πριν τον τερματισμό, έτσι αναγκάστηκα να εγκαταλείψω.

Πόσο δύσκολο θεωρείται για έναν άνθρωπο μίας μέσης οικονομικής κατάστασης, όπως ήσαστε εσείς, να πραγματοποιήσει το όνειρό του;

Σε ρεαλιστικές συνθήκες είναι ακατόρθωτο. Εγώ όμως, παράλληλα με τις προπονήσεις μου, είτε προσέγγιζα είτε

με προσέγγιζαν εταιρίες για διαφήμιση, έτσι μεριμνούσα για την προβολή μου, εφόσον η οικογένειά μου δεν μπορούσε να μου παρέχει αυτή τη δυνατότητα. Αυτό που φρόντιζα όμως ήταν όποιες δυσκολίες ή εμπόδια έβρισκα στο δρόμο μου να τα ξεπερνάω με προσήλωση. Και αυτό δίνει μια άλλη αξία στην προσπάθεια.

Πόσο σημαντικό θεωρείτε ότι είναι το να θέτουμε στόχους στη ζωή μας και να προσπαθούμε να τους πραγματοποιήσουμε με όλα τα μέσα;

Για μένα είναι το πιο σημαντικό. Η ζωή είναι σαν την πυξίδα. Αν δεν θέτουμε στόχους, τότε και η ζωή μας δεν είναι προσανατολισμένη και δεν θα φτάσουμε πουθενά. Για αυτό πρέπει να θέ-

Η ζωή είναι σαν την πυξίδα. Αν δεν θέτουμε στόχους, τότε και η ζωή μας δεν είναι προσανατολισμένη και δεν θα φτάσουμε πουθενά. Για αυτό πρέπει να θέτουμε μικρούς και εφικτούς στόχους με αρχή, μέση και τέλος, και να προσπαθούμε να τους πραγματοποιούμε βήμα-βήμα.

Στη ζωή, υπάρχουν φορές που ενώ καταβάλουμε μεγάλη προσπάθεια, το αποτέλεσμα δεν είναι το επιθυμητό. Πώς θεωρείτε, λοιπόν, ότι στη ζωή πρέπει να εκλαμβάνουμε την αποτυχία;

Η αποτυχία είναι ένα κίνητρο για να προχωράμε μπροστά, μας πεισμώνει και μας δίνει τη δύναμη και το ψυχικό σθένος να συνεχίσουμε. Εξάλλου μην ξεχνάμε ότι η αποτυχία είναι μέσα στο παιχνίδι. Για παράδειγμα, τότε που αναγκάστηκα να εγκαταλείψω τον αγώνα, στενοχωρήθηκα, αλλά δεν τα παράτησα. Γιατί την αποτυχία τη δέχομαι, αυτό όμως που δεν δέχομαι είναι η έλλειψη προσπάθειας.

τούμε μικρούς και εφικτούς στόχους με αρχή, μέση και τέλος, και να προσπαθούμε να τους πραγματοποιούμε βήμα-βήμα.

Τέλος, τι θα συμβουλευάτε έναν νέο της ηλικίας μας, που τώρα ξεκινά να πραγματοποιεί τους στόχους του;

Θα τον συμβούλευα να βρει τι πραγματικά του αρέσει και αν το πάθος του καταφέρει να το κάνει επάγγελμα, τότε θα έχει επιτύχει. Θα πρέπει να θυμάται όμως ότι αυτό απαιτεί προσήλωση, αλλά χωρίς να χάσει το ανθρώπινο μέτρο. Γιατί όσο ψηλά και αν φτάσει, δεν πρέπει να χάσει τις ανθρώπινες αξίες, μα να παραμείνει άνθρωπος. Και να θυμάται να έχει πάντα ανοιχτούς ορίζοντες, να κοιτά μακριά και μπροστά, όχι κοντά και χαμηλά.

Τεχνολογία

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος στην ενότητα αυτή θα έχετε την ευκαιρία να πληροφορηθείτε για τα τελευταία τεχνολογικά νέα σε όλους τους τομείς. Θα διαβάσετε για τις εξελίξεις στο χώρο των κινητών τηλεφώνων, της μουσικής και των Windows, ενώ για μία ακόμη φορά θα σας επιστήσουμε την προσοχή στο σωστό τρόπο χρήσης του διαδικτύου. Όλες αυτές οι εξελίξεις βασίζονται στη διαρκή προσπάθεια του ανθρώπου για εξέλιξη, γεγονός που αποδεικνύεται από τις συνεχείς αλλαγές που πραγματοποιούνται στον εγκέφαλό του, όπως θα διαβάσετε και στο ανάλογο άρθρο της ενότητας αυτής. Καλό σας διάβασμα!

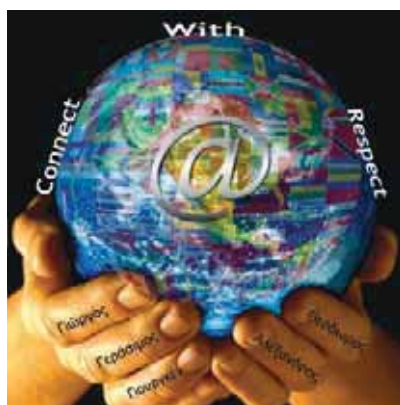
Σερφάρω και Safe@ρω

[από τη Θεοδώρα Παπά, γ.]

Υστερα από πάρα πολλά περιστατικά διαδικτυακών κλοπών, κατάπτησης προσωπικών δεδομένων και μορφές λεκτικού εκφοβισμού και διαδικτυακών παρενοχλήσεων από τη χρήση των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, το μεγαλύτερο μέρος των χρηστών του διαδικτύου, συμβουλευτείται πλέον τον ιστοχώρο saferinternet.gr

Πρόκειται για μία ιστοσελίδα της Δράσης Ενημέρωσης και Επαγρύπνησης του Ελληνικού Κέντρου Ασφαλούς Διαδικτύου υπό την αιγίδα της Ευρωπαϊκής επιτροπής. Μέσα σε αυτό τον ιστοχώρο, μπορεί κανείς να βρει χρήσιμες πληροφορίες, ειδήσεις και συμβουλές σε σχέση με την ορθή και ασφαλή χρήση του διαδικτύου, του κινητού τηλεφώνου, και άλλων διαδραστικών τεχνολογιών από τους ανηλίκους. Η συγκεκριμένη δράση εντάσσεται στο πρόγραμμα Safer Internet της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και χρηματοδοτείται από την Ε.Ε. και τους χορηγούς της.

Αναλυτικότερα, μέσα από το ενημερωτικό υλικό που περιέχεται στο site, γνωστό και ως Webinars, τα παιδιά και οι έφηβοι έχουν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν μαθήματα και να ενημερωθούν σχετικά με τις επιπτώσεις της υπερ-

βολικής χρήσης του διαδικτύου, το cyber bullying ή αλλιώς ηλεκτρονικό εκφοβισμό και την καταχώρηση παράνομου περιεχομένου στο ίντερνετ. Η ιστοσελίδα, ωστόσο, τους παρέχει και βασικές συμβουλές για την online ασφάλεια και τον τρόπο καταγγελίας παράνομου περιεχομένου. Επιπλέον, τους δίνει τη δυνατότητα να κατεβάσουν ή να διαβάσουν ηλεκτρονικά βιβλία σχετικά με την προστασία της ιδιωτικής μας σφαίρας στο facebook, την ασφαλή χρήση του διαδικτύου, καθώς επίσης και το έργο του Ελληνικού Κέντρου

Ασφαλούς Διαδικτύου. Επιπρόσθετα, οι επισκέπτες του ιστοχώρου μπορούν να περάσουν ευχάριστα και δημιουργικά το χρόνο τους, παίζοντας παιχνίδια, υλοποιώντας κατασκευές και χειροτεχνίες και βλέποντας τα τηλεοπτικά σποτ του συλλόγου.

Παράλληλα, μέσα από το ειδικό πρόγραμμα που έχει δημιουργηθεί με τίτλο SafeLine, παραχωρείται το δικαίωμα σε χρήστες του διαδικτύου να καταγγείλουν ανώνυμα παράνομο ή ακατάλληλο περιεχόμενο που εντόπισαν κατά τη διαδικτυακή τους πλοήγηση, να αναφερθούν σε φορές που έπεσαν θύματα εξαπάτησης από αγορές που έκαναν μέσω ίντερνετ ή περιπτώσεις κατά τις οποίες δέχτηκαν άσεμνους και απρεπείς χαρακτηρισμούς κατά τη διάρκεια μιας διαδικτυακής τους συνομιλίας.

Τέλος, οι τακτικοί επισκέπτες του saferinternet μπορούν μέσω της κεντρικής σελίδας να μαθαίνουν τα τελευταία διαδικτυακά νέα που κυκλοφορούν και να ενημερώνονται για τη γραμμή βοήθειας του Ελληνικού Κέντρου Διαδικτύου με τίτλο ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΩ, η οποία απευθύνεται σε παιδιά, εφήβους και τις οικογένειές τους παρέχοντας υποστήριξη και συμβουλές για θέματα που σχετίζονται με τη χρήση του διαδικτύου, του κινητού τηλεφώνου και των ηλεκτρονικών παιχνιδιών (παρενόχληση, εξάρτηση, επιβλαβές περιεχόμενο, παιδοφιλία κ.ά.).

Επισκεφτείτε το
Saferinternet...
για ένα ασφαλέστερο
διαδίκτυο!

Το νέο iPhone 5

[από το Φαίδωνα Θεολογίτη, α₂]

Το iPhone 5 πρόκειται για την εξέλιξη του iPhone 4 και όλων των προγενέστερων iPhone. Η εταιρεία που το έχει δημιουργήσει είναι η Apple. Η Apple μας έχει συναρπάσει με τις τεχνολογικές συσκευές που έχει παρουσιάσει στην αγορά από το 1980 περίπου.

Το iPhone 5 κυκλοφόρησε στις Η.Π.Α στις 21 Σεπτεμβρίου και αμέσως «σαρώθηκε» από τους καταναλωτές. Την πρώτη ημέρα της κυκλοφορίας του, μάλιστα, παρατηρήθηκαν ακραίες καταστάσεις. Πολλοί άνθρωποι σπρώχνονταν και «μαλιοτραβιούνταν» για να το αγοράσουν, ενώ αρκετοί ήταν αυτοί που κατασκηνώσαν έξω από τα καταστήματα της Apple το βράδυ πριν από την επίσημη ημέρα κυκλοφορίας του τηλεφώνου στην αγορά.

Την Παρασκευή 2 Νοεμβρίου, το iPhone 5 κυκλοφόρησε επιτέλους και στην Ελλάδα. Η Apple ανακοίνωσε ότι τις πρώτες ημέρες πουλήθηκαν συνολικά πέντε εκατομμύρια

τεμάχια παγκοσμίως, και μέχρι το τέλος της χρονιάς το iPhone 5 θα είναι διαθέσιμο σε πάνω από 100 χώρες. Επίσης, οι υπολογισμοί έχουν δείξει πως μέχρι το τέλος του έτους θα έχουν πωληθεί πάνω από 40 εκατομμύρια τεμάχια παγκοσμίως.

Το iPhone 5 έχει συγκλονίσει τον κόσμο, μιας και έχει οθόνη

αφής 4 ιντσών LCD IPS με ανάλυση 640x1136 pixels και διπύρινο επεξεργαστή A6 στο 1GHz με μνήμη RAM 1GB. Οι ελληνικές εταιρείες κινητής τηλεφωνίας έχουν δηλώσει, στις φόρμες εκδήλωσης ενδιαφέροντος, πως είναι πολύ ενθουσιασμένες και χαρούμενες για τη συνεργασία τους με την Apple.

Μπορεί όλα αυτά να μας φαίνονται πολύ ωραία, αλλά το iPhone 5 έχει ένα μειονέκτημα. Είναι πολύ ευαίσθητο. Ταλαιπωρείται με την πάροδο του χρόνου, μιας και είναι το αντικείμενο που έχουμε στην τσέπη μας μαζί με τα κλειδιά μας κάθε μέρα.

Το iPhone 5 έχει ενθουσιάσει τον κόσμο και όπως και τα προγενέστερα iPhone, θα ξεχωρίσει.

Βιβλιογραφία

Tech-Blog.gr. 3 December 2012. <<http://techblog.gr/tag/iphone-5/>>.

Το iPod Nano

[από το Φαίδωνα Θεολογίτη, α₂]

Το iPod Nano είναι το πιο «δύσκολο» δημιούργημα της Apple. Όχι επειδή είναι κακό προϊόν, μιας και είναι αρκετά φθινό και οι πωλήσεις του είναι πολυάριθμες. Το πρόβλημα είναι ότι η Apple δεν μπορεί να αποφασίσει σε τι σχήμα θα το κρατήσει. Κάποτε ήταν ψηλόλιγνο, κοντόχοντρο και μικρό με μία οθόνη αφής τέλειαν ανάλυσης. Τώρα, η Apple επανέφερε το iPod Nano στο αρχικό του σχήμα.

Το iPod Nano είναι ένα από τα παλαιότερα προϊόντα της Apple. Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι είναι μία τέλεια

συσκευή αναπαραγωγής μουσικής, αλλά ιδού η απορία: «Θέλει κάποιος σήμερα μία απλή συσκευή αναπαραγωγής μουσικής ή προτιμά

άλλες συσκευές όπως το iPod touch και το iPhone, οι οποίες έχουν πολλές περισσότερες δυνατότητες,

όπως η περιήγηση στο διαδίκτυο και η λήψη παιχνιδιών και εφαρμογών»

Το νέο iPod Nano είναι το καλύτερο που έχει κυκλοφο-

ρήσει μέχρι στιγμής, και αυτό χάρη στον καινούργιο σχεδιασμό του. Τώρα, μοιάζει με ένα μικρό iPod touch. Μπροστά βλέπουμε μία μεγάλη οθόνη αφής υψηλής ανάλυσης. Ακριβώς από κάτω βρίσκεται το Home Button. Για πρώ-

τη φορά στην ιστορία, η Apple το άλλαξε. Όλοι γνωρίζουμε πως το κλασικό Home Button έχει μέσα του ένα τετράγωνο με καμπύλες γωνίες. Το Home Button του iPod

Nano αντιθέτως, έχει έναν κύκλο. Το ίδιο συνέβη και στα εικονίδια της κεντρικής οθόνης. Από τετράγωνα με καμπύλες γωνίες έγιναν και αυτά κυκλικά. Στην αριστερή του πλευρά βρίσκονται τα κουμπιά αυξομείωσης της έντασης του ήχου. Εκτός από αυτό, ένα σύντομο πάτημα του κουμπιού αύξησης της έντασης, θα σταματήσει ή θα αρχίσει το τραγούδι. Ένα διπλό κλικ θα κάνει την συσκευή να μεταβεί στο επόμενο τραγούδι. Ο λόγος αυτών των δυνατοτήτων είναι για να μπορεί κά-

ποιος να χειρίζεται την συσκευή την ώρα που αθλείται. Όπως και στο προηγούμενο iPod Nano, μπορείτε να ανακινήσετε την συσκευή, για την αναπαραγωγή των τραγουδιών σε τυχαία σειρά.

Το iPod Nano όμως έχει και άλλο ένα σπουδαίο χαρακτηριστικό, τη μπαταρία του. Η Apple ισχυρίζεται πως η μπαταρία μπορεί να κρατήσει για 30 συνεχόμενες ώρες, πράγμα που αληθεύει. Μέχρι στιγμής το νέο iPod Nano είναι το τελευταίο δημιούργημα της Apple.

Τα Windows 8

[από το Φαίδωνα Θεολογίτη, α.]

Τα Windows 8 είναι η νεότερη έκδοση των Windows και έχει παρουσιάσει μεγάλη διαφορά από τις προγενέστερες εκδόσεις. Πρώτον, είναι εκπληκτικά πιο γρήγορα από τα Windows 7. Η εκκίνηση τους είναι θέμα δευτερολέπτων.

Τα Windows 8 διαθέτουν νέα οθόνη Έναρξης. Στην οθόνη Έναρξης υπάρχουν πλακίδια τα οποία είναι συνδεδεμένα με εφαρμογές, φακέλους, φωτογραφίες ή τοποθεσίες στο διαδίκτυο. Είναι ιδανικά για κλασικούς υπολογιστές, για υπολογιστές με οθόνη αφής, αλλά και για tablet.

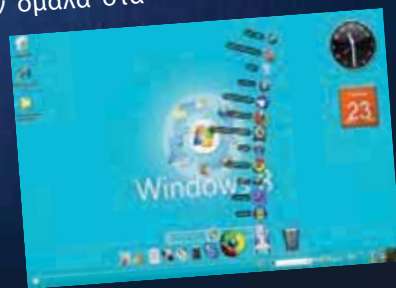
Τα νέα Windows συνοδεύονται από το νέο κατάστημα για εφαρμογές, το Windows Store. Μπορείτε να το ανοίξετε κατευθείαν από την οθόνη Έναρξης και να περιηγηθείτε σε έναν κόσμο από εφαρμογές για μαγειρική, φωτογραφίες, αθλητικά, ειδήσεις και πολλά άλλα. Η γνώριμη σε όλους επιφάνεια εργασίας υπάρχει ακόμα, καλύτερη από ποτέ, με απλοποιημένη τη διαχείριση εργασιών. Επίσης, μπορείτε να κρατήσετε τον υπολογιστή σας ασφαλή με το Windows Defender και το Τείχος Προστασίας των Windows.

Όταν τα εγκαταστήσετε, θα εί-

σαστε σίγουρα πολύ ευχαριστημένοι, και, αν ο υπολογιστής σας εκτελούσε Windows 7, τότε τα αρχεία σας θα μεταφερθούν ομαλά στα Windows 8.

Τα Windows 8 ήρθαν για να αλλάξουν τα Windows που όλοι ξέραμε. Μαζί με αυτήν την αλλαγή, έρχεται η ταχύτητα, η ασφάλεια και η καινοτομία.

<http://windows.microsoft.com/el-gr/windows-8/meet>

Το ανολοκλήρωτο ταξίδι του ανθρώπινου εγκέφαλου...

[από την Κωνσταντίνα Σκυλουράκη, γ₁]

Ο ανθρώπινος εγκέφαλος αναπτύχθηκε έτσι ώστε να παρέχει την ικανότητα στον άνθρωπο να επιτελεί κάποιες απαραίτητες λειτουργίες για να μπορέσει να επιβιώσει. Αυτή η ικανότητα ονομάζεται νοημοσύνη.

Τα πρώτα ευρήματα ανθρώπινων εγκέφαλων εντοπίστηκαν στη σαβάννα και ζύγιζαν λιγότερο από 500 γραμμάρια. Μετά από τρία εκατομμύρια χρόνια, τα πρώτα ανθρωποειδή ήταν ικανά να φτιάξουν εργαλεία. Σε αυτό βοήθησε η κατασκευή του σώματός τους και ειδικότερα το σχήμα των ανθρώπινων χεριών. Έτσι, ο εγκέφαλος του *homo habilis* ήταν περίπου 250 γραμμάρια βαρύτερος από αυτόν των προγόνων του.

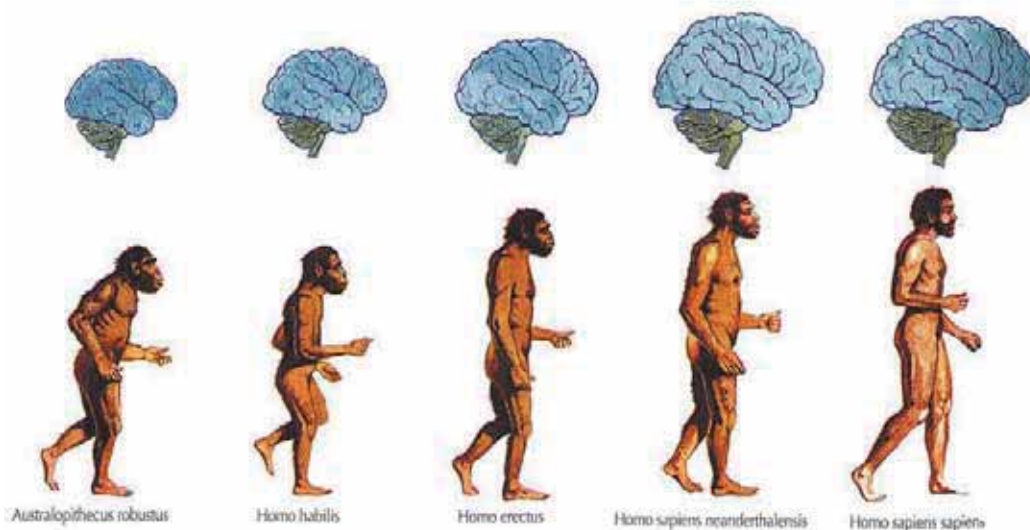
Το 2008 μια ανασκαφή έφερε στο φως ένα απολίθωμα αυστραλοπίθηκου, ο οποίος είχε έναν εξαιρετικά σύγχρονο εγκέφαλο. Οι επιστήμονες παρατήρησαν πως στο συγκεκριμένο αυστραλοπίθηκο τα χέρια δεν χρησιμοποιούνταν μόνο για την μετακίνηση αλλά και για να χειρίζεται αντικείμενα. Επομένως, σταδιακά συσχετίστηκε η αύξηση της χρήσης των χεριών με την ανάπτυξη της νοημοσύνης. Έπειτα, εμφανίστηκε ο *homo erectus* με εγκέφαλο σχεδόν διπλάσιο σε μέγεθος σε σχέση με τα παλαιότερα ευρήματα, πιθανόν λόγω των ανακαλύψεων που τον βοηθούσαν να επιβιώσει, όπως

για παράδειγμα η χρήση της φωτιάς σε συνδυασμό με τη χρήση των εργαλείων. Τέλος, πριν από περίπου 100.000 χρόνια, ο εγκέφαλος του *homo sapiens* ήταν πλέον τρεις φορές μεγαλύτερος από τα πρώτα ευρήματα.

Ενώ οι ικανότητες του ανθρώπινου μυαλού δεν είναι απεριόριστες

νται από την τεχνολογία. Με αυτόν τον τρόπο, είναι πιθανόν ο ανθρώπινος εγκέφαλος να οδηγηθεί στην ατροφία και αυτό να επιφέρει μείωση της νοημοσύνης του ανθρώπινου είδους.

Πολλές από τις επιστημονικές απόψεις που προαναφέρθηκαν βασίζονται στη αρχή της εξέλιξης των ειδών, όπως αυτή διαμορφώθηκε βασικά από το Δαρβίνο. Παρόλα αυτά, η έρευνα για τον

σίγουρα υπάρχουν πιθανότητες εξέλιξης και στο μέλλον. Οι ειδικοί πιστεύουν ότι αυτή τη στιγμή οι άνθρωποι χρησιμοποιούν μόνο το 2% των δυνατοτήτων του εγκεφάλου τους. Από την άλλη μεριά, όμως, άλλοι επιστήμονες υποστηρίζουν ότι οι σημερινοί άνθρωποι αναθέτουν όλο και περισσότερες εργασίες στα μηχανήματα και έτσι πλέον εξαρτώ-

ανθρώπινο εγκέφαλο δεν έχει ακόμα τελειώσει. Σίγουρα πολλά ευρήματα περιμένουν να ανακαλυφθούν κι είναι πιθανόν το γεγονός ο ανθρώπινος εγκέφαλος, που είναι ίσως το πιο πολύπλοκο όργανο του κόσμου, να έχει πολλά να μας διδάξει ακόμα.

Ως πού θα φτάσει ο άνθρωπος;

Ένας τολμηρός άνθρωπος κι ένα εντυπωσιακό επίτευγμα...

[από τις Κ. Κορρέ α₂ και Μ. Μαλακού α₁]

Ο Φέλιξ Μπαουμγκάρντερ πιστεύει στην ιδέα ότι «Ο καθένας έχει όρια αλλά πάντα υπάρχει κάποιος που δεν τα αποδέχεται». Τα όρια που ο ίδιος δεν αποδέχεται έχουν να κάνουν με τις ελεύθερες πτώσεις! Τα τελευταία χρόνια έχει πηδήξει με αλεξίπτωτο από τα ψηλότερα κτήρια και μνημεία του κόσμου.

Το πιο πρόσφατο εγχείρημά του ήταν η ελεύθερη πτώση από τη στρατόσφαιρα! Ο Φέλιξ βγήκε στο "μπαλκόνι" πάνω από τη γη και πηδήξε στο απέραντο κενό. Η ελεύθερη πτώση του διήρκεσε 4 λεπτά και 19 δευτερόλεπτα σπάζοντας

το παγκόσμιο ρεκόρ ύψους ελεύθερης πτώσης και έγινε ο πρώτος άνθρωπος που έσπασε το φράγμα του ήχου χωρίς κανένα πτητικό μέσο, δηλαδή μόνο με τη βαρύτητα του σώματός του. Ο ριψοκίνδυνος Αυστριακός αψήφησε πολλούς κινδύνους για να πετύχει το σκοπό του. Το άλμα αυτό είναι ένα ταξίδι που δεν είχε κάνει κανείς μέχρι τώρα και ένα ρεκόρ που θα μείνει αιώνιο.

Το Σχολείο μας και οι καθηγητές μας

Στην ενότητα αυτή, θα αναφερθούμε σε πολλά από τα γεγονότα που συνέβησαν στο Σχολείο μας κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς 2012-2013. Έχουμε προσπαθήσει να καλύψουμε κάποιες από τις γιορτές που διοργανώσαμε, κάποιες μορφωτικές επισκέψεις που μας άγγιξαν ιδιαίτερα, καθώς και μερικές πολιτιστικές εκδηλώσεις. Φυσικά, οφείλουμε να μοιραστούμε μαζί σας ότι σε ένα σχολείο όπου συμβαίνουν καθημερινά τόσα πολλά, είναι δύσκολο να ισχυριστούμε πως καλύψαμε τα πάντα. Προσπαθήσαμε, όμως, να έχετε μία γεύση από τα περισσότερα γεγονότα κι ελπίζουμε η ενότητά μας αυτή να σας φανεί ευχάριστη και ενημερωτική! Επίσης, όπως κάθε χρόνο σε αυτή την ενότητα θα μπορούσατε να διαβάσετε και τις συνεντεύξεις που πήραμε από μερικούς από τους καθηγητές μας. Καλή ανάγνωση!

Οι μαθητές ρωτούν... οι καθηγητές απαντούν

[από την Κατερίνα Αδαμοπούλου β₄, τη Θεοδώρα Παπά γ₆ και την Κατερίνα Σκαρδούτσου β₄]

➤ Γιατί αποφασίσατε να ακολουθήσετε το επάγγελμα του εκπαιδευτικού;

Μ. ΒΛΑΧΟΥ: Γιατί μου αρέσει πολύ να μεταδίδω τις γνώσεις μου στους νέους ανθρώπους. Ακόμα, μου αρέσει να παίρνω και να δίνω ενέργεια σε αυτούς, έτσι ώστε να επιτυγχάνουν τους στόχους τους.

Β. ΜΗΤΣΕΑΣ: Βασικό κριτήριο επιλογής του συγκεκριμένου επαγγέλματος ήταν η αγάπη μου για τα παιδιά. Θεωρώ ότι η καθημερινή επικοινωνία και συνεργασία μαζί τους είναι το μεγαλύτερο πλεονέκτημα του συγκεκριμένου επαγγέλματος. Γενικότερα, πριν αποφασίσω το επάγγελμα που θα ακολουθήσω, αυτό που με ενδιέφερε πάνω απ' όλα ήταν να ακολουθήσω ένα επάγγελμα που θα με κάνει ευτυχισμένο ως άνθρωπο. Έτσι έκανα αυτή την επιλογή και δεν το έχω μετανιώσει.

Α. ΠΑΠΑΛΕΞΗΣ: Το πρώτο ερέθισμα που είχα ήταν από την οικογένειά μου, καθώς και ο πατέρας μου και ο παππούς μου ήταν καθηγητές. Μετά, σταδιακά διαπίστωνα ότι στο συγκεκριμένο επάγγελμα δεν πλήτ-

τεις ποτέ, δεν αισθάνεσαι ότι μπορεί να μείνεις στάσιμος. Η επαφή με τα παιδιά σε ανανεώνει και έχει αξία σε ηθικό επίπεδο. Παράλληλα μου άρεσε το γεγονός ότι μπορούσα μέσα από το εκπαιδευτικό μου έργο να διαμορφώνω τους μαθητές ως μελλοντικούς πολίτες.

➤ Ποιο ήταν το όνειρό σας ως παιδί;

Μ. ΒΛΑΧΟΥ: Ήθελα μεγαλώνοντας να έχω αρκετό χρόνο για να ταξιδεύω.

Β. ΜΗΤΣΕΑΣ: Απλά πράγματα, αλλά ταυτόχρονα και δύσκολο να πραγματοποιηθούν. Όσον αφορά εμένα επιθυμούσα μία ισορροπία ανάμεσα στην επαγγελματική και προσωπική ζωή. Αυτό, όμως, που σκεφτόμουν και επιθυμούσα περισσότερο ήταν μία κοινωνία με λιγότερα προβλήματα για όλους και περισσότερα χαμόγελα και ευχάριστες στιγμές.

Α. ΠΑΠΑΛΕΞΗΣ: Όσον αφορά στον επαγγελματικό τομέα, ήθελα να γίνω ένας επιτυχημένος προπονητής μπάσκετ, επειδή μου αρέσει ο αθλητισμός. Επίσης, θα επιθυμούσα να ζήσω για κάποιο χρονικό διάστημα

στη Νέα Υόρκη. Σε γενικότερο όμως πλαίσιο, με ενδιέφερε να γίνω πετυχημένος και να προσφέρω στην κοινωνία.

➤ Μοιραστείτε μαζί μας λίγα λόγια για την οικογένειά σας.

Μ. ΒΛΑΧΟΥ: Έχω έναν μικρότερο αδερφό με τον οποίο, όταν ήμασταν μικροί, τσακωνόμασταν συνέχεια, σπάζοντας κυριολεκτικά τα νεύρα των γονιών μας. Όμως, τώρα έχουμε μία πολύ καλή σχέση.

Β. ΜΗΤΣΕΑΣ: Μεγάλωσα σε μία οικογένεια πολύ αγαπημένη, η οποία μου πρόσφερε και μου προσφέρει απεριόριστη αγάπη ενδιαφέρον και συμπαράσταση σε οτιδήποτε έχω προσπαθήσει μέχρι σήμερα να πετύχω. Οφείλω, λοιπόν, πολλά στην οικογένειά μου και όσον αφορά στο όνειρό μου σχετικά με την προσωπική μου ζωή, θα ήθελα κι εγώ να δημιουργήσω μία οικογένεια όπως αυτή μέσα στην οποία μεγάλωσα.

Α. ΠΑΠΑΛΕΞΗΣ: Ο πατέρας μου ήταν μαθηματικός και ο παππούς μου φιλόλογος. Παρότι είχαν και οι δύο σχέση με τον εκπαιδευτικό κλάδο,

δεν με πίεσαν ποτέ να τον ακολουθήσω και εγώ. Αντίθετα, με εμπιστεύονταν και ήθελαν να διαλέξω ένα επάγγελμα με το οποίο θα ήμουν ευτυχισμένος. Ο πατέρας μου δίδασκε στο ίδιο γυμνάσιο που ήμουν εγώ μαθητής κι έτσι υπήρχε σύγκρουση ρόλων. Παρότι ήμουν καλός ακαδημαϊκά, δεν ήμουν ιδιαίτερα ήσυχος. Ωστόσο στο λύκειο, θα έλεγα ότι επικρατούσε ένας άτυπος έλεγχος, δηλαδή προσπαθούσα να μην υπερβαίνω τα όρια.

➤ Ποιο ήταν το αγαπημένο σας μάθημα στο σχολείο και πόσο σας επηρέασε;

Μ. ΒΛΑΧΟΥ: Το αγαπημένο μου μάθημα στο σχολείο ήταν η χημεία, αλλά ακόμη μου άρεσαν πολύ η ιστορία και τα μαθηματικά. Κάνοντας πειράματα χημείας στη β' γυμνασίου, συνειδητοποίησα ότι αυτή η επιστήμη μου άρεσε πολύ.

Β. ΜΗΤΣΕΑΣ: Τα αγαπημένα μου μαθήματα ήταν δύο: η ιστορία και η λογοτεχνία. Η ιστορία γιατί μου δημιουργούσε την αίσθηση ενός ταξιδιού στο χρόνο και η λογοτεχνία γιατί μου έδινε ερεθίσματα για να προσεγγίσω τους γύρω μου και τον κόσμο με έναν διαφορετικό τρόπο.

Α. ΠΑΠΑΛΕΞΗΣ: Αγαπημένο μου μάθημα ήταν η έκθεση και η γυμναστική. Η έκθεση επειδή μπορούσα να εκφράζω τις ιδέες και να αναπτύσσω τις σκέψεις μου και η γυμναστική λόγω της άθλησης. Ωστόσο, δε μου άρεσαν τα μαθηματικά.

➤ Ποια είναι η στιγμή εκείνη σε επαγγελματικό επίπεδο που σας έχει κάνει να νιώσετε πιο περήφανη;

Μ. ΒΛΑΧΟΥ: Κάθε χρόνο, οι μαθητές μου αναλαμβάνουν δραστηριότητες οι οποίες με κάνουν να νιώθω περήφανη. Αν χρειάζεται να ξεχωρίσω μία, αυτή ήταν πριν δύο χρόνια όταν ο όμιλος Χημικής Σκέψης έλαβε μέρος στο πρώτο μαθητικό συνέδριο ACSTAC. Ενώ οι μαθητές μου ήταν οι πιο μικροί σε ηλικία σύνεδροι, κατάφεραν να κλέψουν

τις εντυπώσεις με την παρουσίασή τους.

Β. ΜΗΤΣΕΑΣ: Η στιγμή που με έκανε περήφανο, αλλά κυρίως ευτυχισμένο, ήταν η στιγμή που βρέθηκα, πριν από ενάμιση χρόνο περίπου, στο προαύλιο του Μπενακείου στον αγιασμό, όχι ως μαθητής πια αλλά ως καθηγητής.

Α. ΠΑΠΑΛΕΞΗΣ: Τα χρόνια που είμαι στο Κολλέγιο θεωρώ ότι είναι τα πιο επιτυχημένα της επαγγελματικής μου δραστηριότητας. Το σχολείο αυτό με αντιπροσωπεύει σε αρκετές ιδέες και παράλληλα εκτιμώ το γεγονός ότι προάγει παιδιά που δεν έχουν μόνο καλές ακαδημαϊκές επιδόσεις, αλλά αναπτύσσουν και ευρύτερες δεξιότητες.

➤ Ποια είναι η γνώμη σας για το εκπαιδευτικό σύστημα που υπάρχει σήμερα στη χώρα μας;

Μ. ΒΛΑΧΟΥ: Αν είχα τη δυνατότητα θα ήθελα να κάνω πολλές αλλαγές, κυρίως όσον αφορά στον αριθμό των μαθημάτων και την αξιολόγηση των μαθητών. Νομίζω ότι θα ήταν καλύτερα να υπάρχει μικρότερος αριθμός μαθημάτων και ο τρόπος αξιολόγησης των μαθητών να ήταν λιγότερο αγχωτικός για αυτούς.

Β. ΜΗΤΣΕΑΣ: Ένα από τα βασικά προβλήματα του εκπαιδευτικού μας συστήματος είναι ο όγκος της ύλης με την οποία βρίσκονται αντιμέτωποι οι μαθητές και οι καθηγητές, τόσο στο Γυμνάσιο όσο και στο Λύκειο. Παράλληλα, το σύστημα εισαγωγής των μαθητών στα Α.Ε.Ι. θεωρώ ότι

πρέπει να αλλάξει ακολουθώντας τα Ευρωπαϊκά πρότυπα με τις απαραίτητες προσαρμογές στην ελληνική πραγματικότητα.

Α. ΠΑΠΑΛΕΞΗΣ: Αυτό είναι ένα ευαίσθητο ζήτημα. Σίγουρα υπάρχουν πολλές ατέλειες και αδυναμίες, αλλά μπορούν να διορθωθούν μέσα από τις σχέσεις καθηγητή-μαθητή. Μπορεί το εκπαιδευτικό σύστημα να σε κατευθύνει, αλλά η θεωρία από την πράξη απέχουν αρκετά. Γι' αυτό χρειάζονται σχέσεις εμπιστοσύνης και αισιοδοξία.

➤ Αν δε γινόσασταν καθηγητής, ποιο επάγγελμα θα επιλέγατε;

Μ. ΒΛΑΧΟΥ: Ή θα γινόμουν ξεναγός, μιας και όνειρό μου από μικρή ήταν να ταξιδεύω, ή θα ήθελα να ακολουθήσω ένα επάγγελμα που να έχει σχέση με τη μόδα.

Β. ΜΗΤΣΕΑΣ: Θα ήθελα να γίνω γιατρός, γιατί είναι ένα επάγγελμα που προϋποθέτει την αγάπη για το συνάνθρωπο.

Α. ΠΑΠΑΛΕΞΗΣ: Θα γινόμουν προπονητής μπάσκετ, επειδή είναι ένα εγκεφαλικό επάγγελμα και μοιάζει θεωρώ με αυτό του καθηγητή. Και οι δύο σχεδιάζουν κάποια πράγματα και στο τέλος της χρονιάς περιμένουν τα ανάλογα αποτελέσματα.

➤ Μία ευχή στους μαθητές σας για να τους συνοδεύσει στις καλοκαιρινές τους διακοπές...

Μ. ΒΛΑΧΟΥ: Να περάσετε καλά, να κάνετε πολλά μπάνια και να ξεκουραστείτε!

Β. ΜΗΤΣΕΑΣ: Θα ήθελα οι μαθητές μου και όλα τα παιδιά γενικότερα να χαίρονται κάθε στιγμή της ηλικίας τους και να θυμούνται πως ό,τι επιθυμούν να αποκτήσουν απαιτεί υπευθυνότητα, επιμονή, υπομονή και δύναμη ψυχής.

Α. ΠΑΠΑΛΕΞΗΣ: Πολύ ξεκούραση, διασκέδαση και προετοιμασία να αντιμετωπίσουν τις επόμενες χρονιές που είναι πιο κρίσιμες γι' αυτούς.

Η ιδιαίτερη γιορτή της 28ης Οκτωβρίου

[από τις Ε. Δημητρακοπούλου α₂, Ε. Κασιόβελα α₂ και Μ. Μαλακού α₁]

Φέτος, στις 25 Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκε στο Σχολείο μας η γιορτή για τον εορτασμό της 28^{ης} Οκτωβρίου και εντυπωσίασε τους θεατές με τις ιδιαιτερότητές της. Ξέρουμε ότι κάθε χρόνο γιορτάζουμε την 28^η Οκτωβρίου λόγω της άρνησης του Ιωάννη Μεταξά να παραδοθεί η χώρα μας στους Ιταλούς.

Φέτος, όμως, η γιορτή δεν ήταν όπως οι προηγούμενες εφόσον προβλήθηκαν προσωπικές μαρτυρίες συγγενικών προσώπων των μαθητών που έλαβαν μέρος. Μας μίλησαν για την πείνα και τις κακουχίες κατά τη διάρκεια της Κατοχής και γενικότερα για τις δύσκολες συνθήκες υπό τις οποίες ήταν αναγκασμένοι να ζουν. Πρόκειται για ένα γεγονός που μας συγκίνησε, μας δίδαξε από όσους έζησαν τα γεγονότα για

τα οποία έχουμε ακούσει και, τελικά, έκανε τη γιορτή πραγματικά μοναδική...

Η συμβολή των μαθητών των τμημάτων γ4, γ5 και γ6 της τρίτης Γυμνασίου του Κολλεγίου Ψυχικού, καθώς κι εκείνη της κας Παπαδημάτου και της κας Φακή, ήταν πολύτιμες, ώστε να πραγματοποιηθεί επι-

τυχώς η γιορτή. Ακόμα, η παρουσία της χορωδίας με υπεύθυνη την κα Κομισοπούλου την έκανε ακόμη πιο ενδιαφέρουσα και αξέχαστη. Σας ευχαριστούμε πολύ!

Χριστουγεννιάτικο bazaar Κολλεγίου Αθηνών - Ψυχικού

[από τις Ε. Δημητρακοπούλου α₂, Ε. Κασιόβελα α₂ και Μ. Μαλακού α₁]

Φέτος, όπως και κάθε χρόνο, το Κολλέγιο Αθηνών και Ψυχικού διοργάνωσε το Χριστουγεννιάτικο bazaar, το οποίο αποτελεί θεσμό του Κολλεγίου και το σύνολο των χρημάτων που συγκεντρώνονται ενισχύει το Ταμείο Υποτροφιών του Σχολείου μας. Σε αυτό συμμετείχαν γονείς, καθηγητές και μαθητές.

Το φετινό bazaar είχε ζεστή και σαφώς γιορτινή ατμόσφαιρα. Σε αυτό συνέβαλε εξαιρετικά ο στολισμός του Μπενακειού, καθώς από γωνιά σε γωνιά υπήρχε χριστουγεννιάτικη διακόσμηση, γιρλάντες, φωτάκια και χριστουγεννιάτικα δέντρα. Στη γιορτινή ατμόσφαιρα συνέβαλλαν και τα προϊόντα προς πώληση, τα οποία είχαν ως βασικό τους θέμα... τα Χριστούγεννα. Οι πάγκοι ήταν γε-

Μια μοναδική γιορτή για το Πολυτεχνείο

[από τις Κ. Κορρέ και Χ. Μπίρταχα α₂]

Στις 16 Νοεμβρίου το Γυμνάσιο του Κολλεγίου Ψυχικού πραγματοποίησε μια ενδιαφέρουσα γιορτή αφιερωμένη στο Πολυτεχνείο. Το τμήμα της τρίτης Γυμνασίου γ2 παρουσίασε τη δουλειά του με βασικό θέμα το Πολυτεχνείο, ενώ η Χορωδία τραγούδησε με-

ρικά τραγούδια της εποχής. Ξεχώρισε ιδιαίτερα ο κ. Παπαδόπουλος, ο οποίος διάβασε ένα πολύ συγκινητικό κείμενο για το φοιτητή Κώ-

στα Γεωργάκη που πέθανε για τον αγώνα του για την επικράτηση της Δημο-

κρατίας στη χώρα μας. Η γιορτή αυτή ήθελε να μας τονίσει πως δεν πρέπει να ξεχνάμε αυτές τις σημαντικές στιγμές για τη χώρα μας και το λαό μας. Στο τέλος βραβεύτηκαν οι αριστούχοι μαθητές της προηγούμενης χρονιάς, με αποτέλεσμα να συγκινηθούμε ακόμα περισσότερο...

μάτοι με δεντράκια, στεφάνια, στολίδια και κάθε είδους χριστουγεννιάτικα διακοσμητικά. Περισσότερο από όλα, όμως, στην ατμόσφαιρα του φετινού bazaar συνέβαλε το γιορτινό πνεύμα και η καλή διάθεση των παρευρισκόμενων. Τα

Χριστούγεννα είναι μία γιορτή κατά την οποία αισθανόμαστε όλοι ίσοι και όλοι μία οικογένεια. Έτσι, το αίσθημα ζεστασιάς, που ήταν διάχυτο, και το αίσθημα ικανοποίησης που ένιωθε ο καθένας ξεχωριστά ενισχύοντας το Ταμείο Υποτροφιών συνέβαλαν στη φιλική αυτή και γιορτινή ατμόσφαιρα.

Επίσης, το χριστουγεννιάτικο bazaar είχε μεγάλη ποικιλία από φαγητά και δραστηριότητες για τα μικρότερα παιδιά. Για παράδειγμα, στο δεύτερο όροφο του Μπενακείου ήταν το γαλλικό και το γερμανικό μπιστρό, τα οποία πρόσφεραν γλυκές και αλμυρές λιχουδιές, όπως hot

dog, κρέπες, και διάφορα κέικ. Στο ισόγειο υπήρχαν διάφορα γλυκά, τα οποία είχαν προσφέρει εθελοντικά γονείς των μαθητών. Σε άλλο χώρο πωλούνταν βιβλία και ταυτόχρονα λειτουργούσε το μόνιμο bazaar του Κολλεγίου. Τα παιδιά απασχολούνταν με τη ζωγραφική και το παιχνίδι στους υπολογιστές. Το χριστουγεννιάτικο bazaar του Κολλεγίου υπήρξε μεγάλη επιτυχία, καθώς είχε μεγάλη συμμετοχή και όλοι έφυγαν ικανοποιημένοι.

Το bazaar φέτος έφερε τα Χριστούγεννα στις καρδιές όλων μας και ευχαριστούμε θερμά τους υπεύθυνους γι' αυτό!

Χορός!

[από τις Κ. Κορρέ και Χ. Μπίρταχα, α₂]

Ο χορός του σχολείου μας πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία στις 22 Φεβρουαρίου. Εκείνη τη βραδιά συναντηθήκαμε όλοι στο γυμναστήριο, όπου διασκεδάσαμε, χορέψαμε, τραγουδήσαμε και

συζητήσαμε. Πριν την πραγματοποίησή του, όμως, αναρωτηθήκαμε τι να σκέφτονται οι μαθητές της Α' Γυμνασίου για το χορό, αφού δεν έχουν ξαναβρεθεί στο γεγονός αυτό; Ας δούμε τι μας απαντήσατε ως προς αυτό...

Ο χορός είναι ένας ευχάριστος δεσμός του σχολείου όπου τα παιδιά έχουν τη δυνατότητα να περάσουν υπέροχα με τους φίλους τους.

Ο χορός είναι ένα γεγονός το οποίο περιμένω με ανυπομονησία και πιστεύω ότι θα περάσουμε καταπληκτικά.

Χαλάρωση και ταυτόχρονα ένταση!

Χορός είναι να περνάς καλά και να χαίρεσαι.

Για την πρώτη γυμνασία είναι είγουςα κάτι άγνωστο και καινούριο, αλλά πιστεύω ότι θα περάσουμε ωραία.

Δεν ξέρω αν θα βρω ντάμα!

Είναι μία ευκαιρία για τα παιδιά να περάσουν υπέροχες στιγμές με τους φίλους τους.

Πιστεύω ότι θα είναι μία καταπληκτική εμπειρία την οποία περιμένει όλο το σχολείο.

Αν και έχω λίγη αγωνία για το πώς θα είναι, πιστεύω ότι θα μας μείνει αξέχαστος!

Είναι μία ρομαντική διαδικασία.

Είναι μία ετήσια διαδικασία την οποία το σχολείο πραγματοποιεί με σκοπό να δημιουργηθούν φιλίες ανάμεσα στα παιδιά.
«Μία έκφραση των συναισθημάτων σου!»

Συνέδριο Acstac 2013

[από τη Θεοδώρα Παπά, γ₆]

Φέτος, για τρίτη συνεχόμενη χρονιά, οι απογευματινοί όμιλοι της Βιολογικής, Χημικής και Φυσικής Σκέψης σε συνεργασία με μαθητές του Λυκείου Κολλεγίου Ψυχικού, έλαβαν μέρος στο 3^ο μαθητικό συνέδριο ACSTAC («Anatolia College Science & Technology Annual Conference»). Η εξόρμηση πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 9 και την Κυριακή 10 Μαρτίου 2013 στο Αμερικανικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα Anatolia College της Θεσσαλονίκης. Αρμόδιοι καθηγητές για την ομάδα του Γυμνασίου ήταν οι κκ. Βαλλίνας, Κοντοσταυλάκη και Χατζητάσκος ενώ τους μαθητές του Λυκείου συνόδεψε ο κ. Δημόπουλος.

Η επίσκεψη υλοποιήθηκε στο πλαίσιο παρουσίασης εργασιών που αφορούσαν τον επιστημονικό κλάδο και ειδικότερα τους τομείς των Μαθηματικών, της Φυσικής και της Πληροφορικής. Μαθητές από την Α' γυμνασίου έως και τη Γ' Λυκείου ξεκίνησαν την έρευνά τους το Νοέμβριο και την ολοκλήρωσαν επιτυχώς το Φεβρουάριο, εργαζόμενοι τόσο κατά τις συναντήσεις των απογευματινών ομίλων, όσο και στον προσωπικό τους χρόνο.

Πιο αναλυτικά, απώτερος σκοπός διοργάνωσης του συνεδρίου ήταν η βαθύτερη γνωριμία των εφήβων με τις θετικές και τεχνολογικές επιστήμες, καθώς και η πληρέστερη κατάρτισή τους με έννοιες του χώρου αυτού. Έτσι, μία ιδέα από τις εργασίες των συνομηλίκων, ομιλίες διακεκριμένων επιστημόνων του εξω-

τερικού και μαθηματικοί διαγωνισμοί αποτελούσαν μόνο λίγα από τα δρώμενα που είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν όχι μόνο οι συμμετέχοντες, αλλά και όλοι οι ενδιαφερόμενοι επισκέπτες. Δεν θεωρείται

εξάλλου τυχαίο το γεγονός ότι κατά το τρέχον σχολικό έτος, ο αριθμός των συμμετοχών ανήλθε στις 4.000, εκ των οποίων μόνο οι καλύτερες επιλέχθηκαν για να παρουσιαστούν επίσημα στο συνέδριο.

Ωστόσο, για τους μαθητές του

Κολλεγίου Ψυχικού, η επίσκεψη αυτή περιλάμβανε και δραστηριότητες για τη διασκέδαση και την ξεκούραση των συμμετεχόντων. Όσοι επισκέφτηκαν τη Θεσσαλονίκη εκείνο το διήμερο μπόρεσαν να γνωρίσουν την πόλη σε διαφορετικές εκφάνσεις μέσα από δείπνα και βραδινούς περιπάτους, αλλά και επισκέψεις σε μνημεία όπως ο Λευκός Πύργος. Ίσως για

κάποιους το γέλιο και οι αστείες στιγμές να θεωρείται ότι έχουν τη μεγαλύτερη αξία, αλλά το σίγουρο είναι πως η κολλεγιακή αποστολή θα αναχωρήσει του χρόνου με υψηλότερες προσδοκίες και περισσότερα μέλη. Θα είστε άραγε εσείς ένα από αυτά;

ΕΞΟΡΜΗΣΗ στην Κωνσταντινούπολη

[από τη Θεοδώρα Παπά, γ.]

Στο αεροδρόμιο, μετά την άφιξη στο Ελ. Βενιζέλος

Φέτος, κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς, οι υπεύθυνοι των ομίλων εξόρμησης σε συνεργασία με τη Διεύθυνση του Κολλεγίου Ψυχικού οργάνωσαν μία τετραήμερη εξόρμηση στην Κωνσταντινούπολη για τους μαθητές της γ' γυμνασίου. Τα παιδιά που ενδιαφέρονταν να συμμετάσχουν στην ενεργή αυτή πρωτοβουλία του Σχολείου μας, ασχολήθηκαν διεξοδικά με τη μελέτη της Πόλης σε όλες τις εκφάνσεις της μέσα από την αντίστοιχη προτίμησή τους στους επιμέρους ομίλους: ιστορικός, λογοτεχνικός, λαογραφικός και κοινωνικού προβληματισμού.

Έχοντας ήδη ξεκινήσει από τον Οκτώβριο, οι έρευνες ολοκληρώθηκαν το Μάρτη, με στόχο την αξιοποίησή τους στην εξόρμηση, η οποία υλοποιήθηκε πριν την έναρξη των διακοπών του Πάσχα και συγκεκριμένα διήρκεσε από την Πέμπτη 25 Απριλίου έως την Κυριακή 28 Απριλίου. Τους 72 συνολικά μαθητές που έλαβαν μέρος συνόδευσαν οι καθηγητές κκ. Γιανουλάτος, Καίσαρης, Μητσέας, Παναγιωτοπούλου, Σκαβέντζου καθώς και ο συντονιστής της εξόρμησης κ. Παπαλέξης.

Απώτερος σκοπός της εξόρμησης ήταν η επαφή των παιδιών με

μαθητές και ελληνικές κοινότητες της ομογένειας. Γι' αυτό και διοργανώθηκαν συναντήσεις στο Πατριαρχείο της Κωνσταντινούπολης, το Ζάππειο Παρθεναγωγείο και τη Θεολογική Σχολή της Χάλκης. Στα συγκεκριμένα μέρη οι μαθητές είχαν την ευκαιρία να συναντήσουν τον Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως κ.

Βαρθολομαίο, καθηγητές και διευθυντές του Ζαππείου, καθώς και τον ηγούμενο της Μονής της Χάλκης.

Όσον αφορά στην επίσκεψη μουσειακών και μνημειακών χώρων, οι συμμετέχοντες μαθητές μπόρεσαν να θαυμάσουν από κοντά τον Ιππόδρομο, το Υδραγωγείο, το Τοπ Καπί, αλλά και εκκλησιαστικά μέρη, όπως η Μονή της Χώρας, ο ναός Ζωοδόχου Πηγής, η Παναγία των Βλαχερνών, το Μπλε Τζαμί και φυσικά η Αγία Σοφία.

Ωστόσο η εξόρμηση δεν περιορίστηκε μόνο στο μορφωτικό της χαρακτήρα! Περιελάμβανε και άλλες δραστηριότητες, όπως

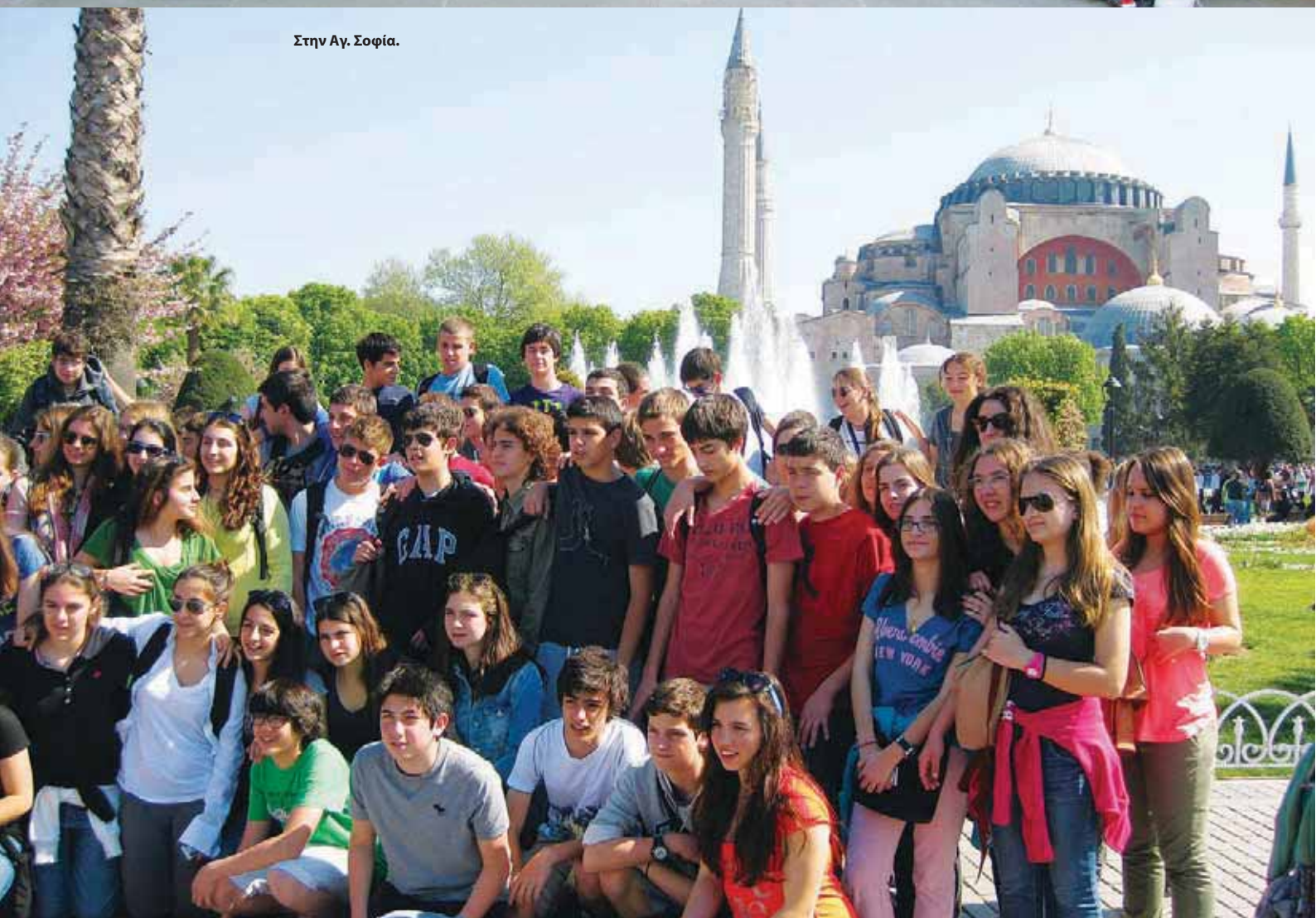
ελεύθερο χρόνο σε εμπορικά κέντρα και κρουαζιέρα στο Βόσπορο. Η εξόρμηση τερματίστηκε με μία ευχάριστη θαλασσινή διαδρομή στα Πριγκιπωνήσια και γεύμα στην Πρίγκηπο.

Με το μητροπολίτη Προύσας, σεβασμιότατο κ. Ελπιδοφόρο, μπροστά από τη Θεολογική Σχολή Χάλκης

Στο Οικουμενικό Πατριαρχείο, με τον Παναγιότατο κ. Βαρθολομαίο.

Στην Αγ. Σοφία.

ΜΟΥ ΣΤΕΡΗΣΑΝ ΤΗΝ
ΠΑΤΡΙΔΑ
ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ
ΝΑ ΜΟΥ ΣΤΕΡΗΣΟΥΝ ΤΟ
ΜΕΛΛΟΝ

UNHCR

Υπηρεσία Αρωστής του ΟΗΕ
για τους Πρόσφυγες

www.unhcr.gr